NOT FOR ISSUE
A. L. A. LIBRARY

NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME II

No. 13

The 9th April 1970.

PROCEEDINGS OF THE NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

....

The Assembly met in the Assembly Chamber Shillong, at 10 A.M. on Thursday, the 9th April 1970.

PRESENT

Shri Mohi Kanta Das, M. A., B. L., Speaker, in the Chair, Nine Minister, Six Ministers of State. Three Deputy Ministers and fifty seven Members.

....

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral answers were given)

Re : **Sugar Mill in Cachar District**

Shri Rothindra Nath Sen asked :

*83. Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state—

(a) The steps taken by Government for starting a Sugar Mill in the district of Cachar ?

(b) The necessary steps the Department has taken to expedite this Project and the site selected for the purpose ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) replied :

83. (a)—There is no proposal to start Sugar Mill in Cachar District under Public Sector at present.

(b)—Does not arise.

Shri Rothindra Nath Sen— Sir, in view of the reply just given by the hon'ble Minister that there is no proposal to start a Sugar Mill in Cachar at present, may I know from the hon. Minister whether there was previously any proposal for a sugar mill to be installed in Cachar ?

Shri Biswadev Sarma— Sir, there was a proposal for starting a sugar mill as back as 1965. But the party whom the licence was given did not come up then. The same party has of late shown some interest again in this matter.

Shri Rothindra Nath Sen— What was the reason that led the Govt. to drop the proposal ?

Shri Biswadev Sarma— Sir, it is not the question of dropping. Licence was issued to a private party and that party did not come up later on.

Shri Rothindra Nath Sen— Sir, in view of the fact that no private party is forthcoming, may I know whether Government will set up the sugar mill in the public sector in Cachar ?

Shri Biswadev Sarma— Sir, there is no proposal for a sugar mill to be installed in Cachar in the public sector. I have been requesting some people from the district of Cachar to set up a sugar mill in the cooperative sector and we will render all necessary help in the matter...

(Interruption and Noise)

Shri Bishwanath Upadhyaya— मैं मंत्री महोदय से यह जानता चाहता हूँ कि इस Party ने काछाड़ में Sugar Mill या Sugar Factory स्थापित करने के लिये अपना प्रस्ताव रखा था ? इसके लिये उन्होंने सरकार से कौन कौन सी सहायता ही मांग की हैं और यह सहायता दी गयी है या नहीं ?

Shri Bishwadev Sarma— मैं हिन्दी में जवाब न दे सकूँगा। इसलिये अंग्रेजी में ही जवाब देय हूँ। I will speak in English. Sir, M s Eastern Sugar Mills Ltd. received the letter of interst from the Government of India in 1965. The same party came to me and requested me for power connection in his garden. He said if he gets electricity in his garden he will start a small sugar factory there.

I told him if he could bring the plant and machinery required for the sugar factory, then I shall readily give him the electricity.

Shri Biswanath Upadhaya— May I know whether the Minister is aware of the fact that all the M. L. As from Cachar do not recommend this party for the purpose ?

Shri Biswadev Sarma – Then there will be no sugar Mill in Cachar.

Shri Jagannath Singh— Does the Minister know that the father of this applicant died twice ?

Shri Biswadev Sarma— I am sorry, Sir, that information is not with me.

Shri Jagannath Singh— Sir, Cachar is well-known for its transport bottleneck and due to this reason probably the party whom the licence was issued, did not come up. The same thing will happen if the sugar mill or any other mill is set up there. The transport bottleneck will again come into the picture and it will add to the cost of production. So, it would be difficult for any private party to set up a factory there on economic proposition. So considering the backwardness of the district, may I know whether Govt. is thinking to set up the sugar mill in public sector ?

Shri Biswadev Sarma – Sir, same thing will happen whether the industry is set up in private sector or in public sector. Because of the transport bottleneck as has been very rightly said by the hon'ble member, that district is completely without any industry. So, we requested the Govt. of India times without number to give us transport subsidy so that any industry put up there will be

a economic one. Secondly, we have requested the Govt. of India to give special incentive for our two backward districts, viz., Goalpara and Cachar, so that private industries can come up there. These are the steps we have taken.

Shri Kamakhaya Prasad Tripathi (Minister, Finance]—Sir, there is slight difficulty. The Sugar Mill if set up at Cachar will cater the needs of Cachar, Manipur Tripura and Mizo Hills and only one sugar mill will be necessary for that area. Hence, no transport subsidy will be necessary so far as sugar factory is concerned. What will be necessary is the transportation of the machinery to that area which will be come costly and for that only the transport subsidy has been considered.

Shri Rothindra Nath Sen— Sir, in view of the disappointment created by the Minister in the matter of setting up of a sugar mill in Cachar, may I know from the hon'ble Minister whether Govt. Will consider setting up of some other project in the district of Cachar in public sector ?

Shri Biswadev Sarma - Sir, from the Govt. of India although there is a proposal for Paper Mill the location of the same has not yet been finalised. A Paper Corporation will be set up by the Govt. of India who will decide finally whether the unit will be in Cachar or in some other area. With regard to State Govt. there is no proposal to set up any industry in public sector.

Maulana Abdul Jalil Chaudhury— Corporation Paper Mill के लिये जगह Select करेगा। क्या यह बात सही है कि Hojai को Paper Mill के लिये Select किया गया है ?

Shri Bishwadev Sarma - सरकार को इस बारेमें कोई खबर नही। Govt. has got no information.

Maulana Abdul Jalil Chawdhury— अगर इस Paper Mill के लिये जगह काछाड़ में selection न होकर आसाम की किसी दूसरी जगह में हुवँ बावजूद काछाड़ में Material बेहद है और काछाड़ की बेकार समस्या ओर उसकी नन्जुल को लिहाजा न करते हुए और काछाड़ के इतने दिनों की कोशिश के बावजूद तो क्या काछाड़ के बसनेवाले यह यकीन नहीं कर सकते हैं कि आसाम गवर्णमेंट India Government पर काछाड़ में Paper Mill होन के लिये अपनी पूरी ताकत खरच नही किया है, बलिष्ट निहायत होंशियारी के साथ काछाड़ से महरूप किया जा रहा है ?

Shri Biswadav Sarma— This is not correct. I have already said that we have been trying to impress upon the Government of India to give special incentives for these two districts in Assam:

Shri Jugannath Singh — মন্ত্রী মহোদয় জানেন কি যে আজ থেকে ৩ মাস পূর্বে Opposition এবং সব দলের M. P. এবং M. L. A. Leader গণ সহ একটি সভা হয়েছিল কাছাড় জিলায়। সেই সভায় কাছাড় জিলার Unemployment Problem, Transport এর উন্নতি এবং Industrial Backwardness ইত্যাদির উন্নতির জন্য একটি Resolution পাশ করা হয়েছিল। এবং বলা হয়েছিল যে এই বিষয় গুলির উন্নতি সরকার না করলে Merea Movement হবে। সরকার কি এ বিষয়ে কিছু জানেন ? এবং জানলে কি Step গ্রহণ করেছেন ?

Shri Biswadev Sarma— আমরা এরকম প্রস্তাব পেয়েছি এবং তা সমাধানের চেষ্টা করছি।

Shri Rothindra Nath Sen— In view of the last reply given by the hon. Minister, will he be pleased to assure us that he will exert his good offices his vigour, energy and beauty to do something tangible for the district of Cachar ?

Shri Biswadev Sarma— I shall do whatever is possible for me provided I get the co-operation of the hon. Members.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar – আমাৰ শিল্প মন্ত্ৰী অলপতে পাটনালৈ গৈছিল। তেখেতে বোলে কাছাৰলৈ বহুতো বস্তুৱেই আনিছে। কি কি বস্তু আনিছে কলে ভাল আছিল।

Shri Biswadav Sarma— That does not arise out of this question.

Shri Lakshyadhar Chaudhury – শিল্প মন্ত্ৰী মহোদয়ে মাননীয় সদস্য শ্ৰীৰথীনসেন মহোদয়ৰ প্ৰশ্নোত্তৰত কাছাৰত কিবা শিল্পোদ্যোগ কৰিব খুজিছে বুলি কৈছে। উদ্যোগ কেইটা হৈছে এটা Canning factory আৰু আনটো Food preservation বুলগেৰিয়া চৰকাৰৰ আহিবে। এই বিষয়ে কিবা আলোচনা চলিছিল নেকি ?

Shri Biswadev Sarma— কাছাৰত দুটা factory খোলা কথা আছে, এটা Canning factory আৰু আনটো Food Preservation.

Re : Junior Technical School at Sibsagar

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

*84. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state –

(a) Whether it is a fact that proposals have been submitted for acquisition of land for construction of the Junior Technical School in Sibsagar ;

(b) If so, what steps have been taken by Government in this regard ?

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education) replied :

84. (a)– Yes.

[b]—The matter is under consideration.

Shri Promode Chandra Gogoi— The Minister has said that thay have received land acquisition proposals. May I know from the Government when these proposals will be accepted or approved by the Government ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— The hon. members will remember what I said the other day about the fate of the junior technical schools. Their utility and necessity are under consideration of the Government. The Evaluation Department will go into their utility vis a vis the I. T. Is. After receipt of the report Government will take a decision.

Shri Dulal Chandra Barua – Are we to understand from the statement of the Education Minister that till the question of abolition or retention of these institution is decided, no further construction work will be taken up in the Sibsagar district ?

Shri Joy Bhadra Hagjer – No, Sir.

Shri Promode Chandra Gogoi— The Minister said that the Department was awaiting the report of the Evaluation Committee. May I know when the report is expected ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— We have asked the Department to submit the report within 6 months. In the meantime, the schools will continue for one year. That is the decision.

Shri Atul Chandra Goswami— মন্ত্ৰী মহোদয়ে ৬ মাহ সময় দিয়াৰ কথা কৈছে। এতিয়ালৈকে ৬ মাহ হ'ল নে নাই ?

Shri Joy Bhadra Hagjer – মাত্ৰ এমাহ হৈছে।

Re : Revision of District Gazetteers

Shri Sailen Medhi asked :

*85. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) When the Gazetteers Department has come into existence ?

(b) How many Gazetteers have come out till date ?

(c) Whether the post of the Editor was a full-time post previously ?

(d) If so, why now it has been made a part-time post ?

(e) Whether any advertisement was made for appointing the Editor after the retirement of the full time Editor ?

(f) If not, why ?

(g) How long the Government intend to retain a part-time Editor ?

(h) Whether Government is aware that other States are entertaining a full-time officer as Editor ?

(i) When Government will appoint a full-time Editor ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— (Minister, Education) replied :

85. (a)— The Scheme for revision of District Gazetteers in Assam was taken up with effect from 15th January, 1958.

(b)— One, viz., the Sibsagar District Gazetteer.

(c)— Yes.

(d)— For effecting economy in expenditure.

(e)— No.

(f)— As the duties and function of the Editor were being looked after by the Director of Historical and Antiquarian Studies the question of post being advertied did not arise.

(g)— The question of appointment of a whole-time Editor is under consideration of the Government.

(h)— Yes.

(i)— The matter is under consideration of the Government.

Shri Sailen Medhi— I want to know from the hon. Minister whether it is a fact that the present Editor in-charge winded up the rest of the District units in Februay 1969 though draft Gazetteers of Goalpara, United k & J Hills and Cachar were not even half completed ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— Not by the Editor-in-charge, really by the Government.

Shri Sailen Medhi— Why Government have winded up these things in spite of the fact that they are not yet

completed ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— The idea was that we have four more officers stationed at the headquarters, i.e., Gauhati, and they will help in editing and also collecting information. So, this was done for economy.

Shri Sailen Medhi— Is it a fact that though the District Gazetteers of Lakhimpur, United Mikir and North Cachar Hills were approved by the Centre in 1966 the editing has not been done due to non appointment of a full-time editor ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— That is partially true and that is why we are thinking of apponting a full-time editor.

Shri Debeswar Sarmah— আজি ১২ বছৰে এটা District ৰ এটা Volume হে মাত্র ওলাইছে, ইয়াৰ কাৰণ কি ? চৰকাৰে যদি ইয়াৰ আৱশ্যক নাই বুলি ভাবে এই বিভাগ উঠাই নিদিয়ে কিয় ? ১২ বছৰে এটা Volume ওলোৱাটো লজ্যাকৰ ব্যাপাৰ নহয়নে ?

Shri Joy Bhadra Hagjer - কিছুমান District officer কৰি দিছো। ইয়াৰ কাৰণে Govt. of India ৰ approval লাগে। এইটোৰ accomadation কৰিবলৈ we have to spend more time on collecting information and or editing .

Shri Sailen Medhi— মন্ত্রী মহোদয়ে কলে যে Govt, of India ৰ approval লাগে। ১৯৬৬ চনতে লক্ষীমপুৰ United Mikir and North Cachar Hills কাৰণে Govt of India ই approval পঠিয়াইছে। আজিলৈকে ইয়াক কিয় উলিয়াব পৰা নাই ?

Shri Joy Bhadra Hagjer— আমাৰ information মতে final draft is being Completed on the basis of Center's Suggestions.

গতিকে approval কৰা নাই।

Shri Giasuddin Ahmed— Will the hon. Minister please State in detail what should be the contents of a gazetteer.

Re : **Higher education of Pharmacists**

Shrimati Lily Sen Gupta asked :

*86. Will the Minister in-charge of Health be pleased to state —

[a] Whether there is any provision for higher education of Pharmacists who passed "D. Pharm" with qualification of P. U. Sc. in this State ?

[b] If not, whether Government will consider this ?

Shri Chatrasing Teron [Minister, Health, etc.] replied ;

86. [a] No.

(b)—Government do not intend to consider this issue at this stage.

Shrimati Lily Sen Gupta—অধ্যক্ষ মহোদয় এজন পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ pharmacist হবলৈ হলে তেওঁলোকক আৰু উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন হয় আৰু এই কথাৰ কাৰণে ছাত্ৰ সকলে মন্ত্ৰী মহোদয়ক এখন প্ৰতিবেদন দিছিল; যিহেতু উচ্চ শিক্ষা নথকাৰ কাৰণে না ভাল ব্যৱসায়ী হব পাৰিছে না ভাল Pharmacist হব পাৰিছে। গতিকে চৰকাৰে এই কথাত গুৰুত্ব নিদিয়াৰ কাৰণ কি ?

Shri Chatrasing Teron —ছাৰ আমাৰ ইয়াত Diplama course যি সকলে পাছ কৰে তেখেত সকলক বাহিৰৰ যি কোনো বিশ্ববিদ্যালয়ত যাদৱপুৰ, বেনাৰস, আৰু সাগৰ আদিত B. pharm পঢ়িবলৈ হলে উপযুক্ত বিবেচনা কৰা হয় আৰু যি সকলে Compatitive পাছ কৰিব পাৰে সেই সকল পঢ়িবৰ কাৰণে তাত কোনো Reserve নাই। এতিয়ালৈকে আমি দেখাত ২/৪ টা Demand থাকিলে এখন কলেজ বা B. Pharm ৰ এখন কলেজ

খুলিবৰ কাৰণে যিটো Demand আমি কৰিব পাৰিলোহেতেন, তেনেকুৱা Demand.

Smti Lily Sen Gupta— অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে অন্যান্য State ত এই উচ্চ শিক্ষা লবৰ কাৰণে Institute আছে আৰু আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা তেনেকুৱা Institute ত আমাৰ ছাত্ৰ সকলৰ কাৰণে Seat Reserve আছে নে নাই ।

Shri Chatrasing Teron— Seat Reserve নাই বুলি মই কৈছোঁৱেই ।

Shri Atul Chandra Goswami—আমাৰ ইয়াত এইটো Course ৰ ব্যৱস্থা কৰিলে আমাৰ Pharmactist সকলৰ যথেষ্ট সুবিধা হয় । এই কথা চৰকাৰে আবেদন কৰি অতিশীঘ্ৰে গুৱাহাটী আৰু ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজত খুলিবলৈ বিবেচনা কৰিছেনে ?

Shri Chatraing Teron— এতিয়ালৈকে মই এইটো কথা বিবেচনা কৰা নাই । কিন্তু আপোনালোকে খাটাং পৰামৰ্শ দিয়ে, তেন্তে পৰামৰ্শ অনুক্ৰমে মই আকৌ এই কথাটো বিবেচনা কৰি চাম ।

Shri Sadhan Ranjan Sarkar— অধ্যক্ষ মহোদয় যিমান দিনলৈকে ইয়াৰ বিবেচনা নহয় তেতিয়াহলে আন আন বিশ্ববিদ্যালয় বেনাৰস, কলিকতা আদিত এই Seet Reserve ৰ কাৰণে চৰকাৰে লিখা লিখি কৰিবনে ?

Shri Chatrasing Teron— Reservation ৰ কাৰনে মই তেখেত সকলক অনুৰোধ কৰিব পাৰো । কিন্তু তেখেতসকলৰ কাৰণে কিমান হুৰ সুবিধা হয়, সেইটো কব নোৱাৰো ।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani— অধ্যক্ষ মহোদয় Pharmacist সকলে গাৱঁত ডাক্তৰ হিচাবে চিকিৎসা কৰা কথাটো চৰকাৰে জানেনে ? যদি জানে তেতিয়া হলে সেই সকলক Up-grade কৰাৰ কিবা বহল ব্যৱস্থা আছেনে ? যদি নাই তেন্তে চৰকাৰে কৰিবনে ?

Shri Chatrasing Teron— Pharmacist বিলাক সদায়েই Phar-

macist. তেওঁলোকৰ কামৰ পৰিহৰ বেলেগ আৰু ডাক্তৰৰ পৰিহৰো বেলেগ। সেই কাৰণে এই দুটা বস্তু সমান কৰাটো মস্কিল। এতিয়া Pharmacist বিলাকক Up-grade কৰিলেও তেওঁলোকক যে ডাক্তৰ নিচিনা কৰিব পাৰিম সেইটো মই ভবা নাই। তেখেত সকলে কৈছে যে Pharmacists বিলাকে গাৱেঁ ভূঞে সোমাই সিকিৎসা কৰি ফুৰিছে আৰু Practise কৰি ফুৰিছে অৱশ্যে মই কওঁ যে তেনেকৈ যদি বিনা শিক্ষাই বা উপযুক্ত শিক্ষা নোহোৱাকৈ কোনোবাইতেনেকৈ চিকিৎসা কৰি থাকে; তেন্তে এইটো দোষণীয় কথা।

Shri Mohidhar Pegu— ছাৰ, সেইটো কোয়েক পৰ্য্যায় বুলি ধৰা হয় নেকি?

Shri Chatrasing Teron – কোয়েক সেইসকল, যি সকলৰ উপযুক্ত শিক্ষা নাই বা উপযুক্ত অৰ্হতা নোহোৱাকৈ যি বিলাকে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা লয় সেই সকলকে কোয়েক বুলি কয়।

Shri Kamini Mohan Sarma— অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো কথা জানেনে কি যে বহুতো ডাক্তৰতকৈ আৰু আমাৰ Subsidi e Dispenssary বা চৰকাৰী Primary Health Unit ৰ ডাক্তৰ বিলাকতকৈ অভিজ্ঞ Pharmacy আছে আৰু এই Pharmacy বিলাকৰ জিৰনি সময় নাই। গোটেই অঞ্চলতে চিকিৎসাৰ কাৰণে Injection দি ফুৰোঁতেই দিন যায়। তেওঁলোকৰ চিকিৎসা ডাক্তৰৰ চিকিৎসাতকৈ ভাল হয় আৰু ৰোগীও ভাল হয়। গতিকে এইটো কেনেকৈ দোষণীয় হব?

Shri Chatrasing Teron – এনে ধৰণৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়া টান। কাৰণ এই মতামতৰ প্ৰশ্ন। কিন্তু সময়ৰ সাপেক্ষে বা অৱস্থাৰ সাপেক্ষে এনে ধৰণে ৰোগী ভাল কৰাটো কোনো আচৰিত কথা নহয়।

Further supplementaries to starred Question No. 67 replied on 7th April 1970 re : Petro Chemical Complex.

Shri Debeswar Sarmah— Mr. Speaker, Sir, the Starred question No. 6 stood over. It was of 7th.

Mr. Speaker— Yes. The question was kept pending

for supplementaries till the arrival of the Minister.

Mr. Sarma are you ready ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) — Yes. Sir. May I know whether any statement is necessary or I should reply to the supplementaries.

Shri Dulal Chandra Barua— We want a statement about the development that has taken place in Delhi when he discussed the matter with the Prime Minister and the Minister for petrolium and Natural Gas. If he gives a comprehensive statement then we can discuss the matter threadbare.

Shri Biswadev Sarma – I was told that the supplementaries were kept pending and I am prepared to reply to the supplementaries. Let them put the supplementaries.

Shri Debeswar Sarma— Sir, according to the rules we should have the supplementaries, which you were pleased to keep pending.

Mr. Speaker— Now Starred question No. 67. You may put your supplementaries.

M. Shamsul Huda— Petro chemical Complex যিটো অসমত প্রতিষ্ঠা কৰিব বিচাৰিছে তাৰ কথা তিনিমাহ আগতে বিভাগীয় মন্ত্রীয়ে জনাইছিল যে তাৰ Letter of Intent পাইছে। এতিয়া তাৰ অৱস্থা কি আৰু Licence পোৱা হৈছে নে নাই ? যদি পোৱা হোৱা নাই তেন্তে তাৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে আৰু ইয়াত কি কি বস্তু তৈয়াৰ হব ?

Shri Biswadev Sarma - মাননীয় সদস্যই একেটা প্রশ্নতে বহুতো প্রশ্ন কৰিলে ।

Shri Debeswar Sarmah— মাননীয় সদস্যৰ প্রশ্নটো পৰিস্কাৰ

হোৱা নাই যদিও সেই খিনিয়েই কথা। প্ৰথমতে Letter of Intent খন পঢ়ক তাত বহুতো Condition আছে। সেই বিলাক পঢ়ক।

Shri Biswadev Sarma— Sir, we made an application for issue of licence under the Industries (Development & Regulation) Act, 1951 for the manufacture of PVC Resins, methanol etc and the letter of intent in reply to the above application is as follows : "Sir, I am directed to refer to your application dated nil as amended by your letter dated 24th March, 1969 to the Directorate General of Technical Development, on the subject noted above and to say that the Government of India are prepared to issue an industrial licence to you for the establishment of a new undertaking in the State of Assam, for the manufacture of following items for the capacity indicated afainst each -

Item	Capacity of per annum
1. Methanol	... 7,000 tonnes
2. Formalin	... 12,000 tonnes
3. Non-concentrated Glue [50%]	... 12,000 tonnes
4. Concentrated Glue [75%]	.... 1300 tonnes
5. U. F. Moulding powder	.... 1,000 tonnes
6. PVC Processed Goods	... 6,000 tonnes

This will be subject to the following conditions -

(i) Arrangements for import of plant and equipment and terms of foreign collaboration will be settled to the satisfaction of the Government;

(ii) The project as such is included in the State

Plan by the Planning Commission.

2. The proposal containing terms of foreign collaboration should be submitted within a period of 6 months of the date of issue of this letter and the application for the import of Plant and equipment should be submitted within 6 months of the date of approval of the terms of foreign collaboration.

3. You may also please note that Government do not favour any restriction on export franchise. You should associate indigenous consultancy and design services to the maximum extent possible in the implementation of the project.

4. This letter of intent is valid for a period of 6 months from the date of issue of this letter and in the event of your not submitting the import application/proposal relating to the conditions mentioned above whitin this stipulated period, this letter of intent will automatically lapse.

Shri Giasuddin Ahmed— What is the date of the letter ?

Shri Biswadev Sarma— It is dated New Delhi the 29th May, 1969.

Shri Lakshyadhar Choudhury— কলাৰ আগত বোবাই কয়, বোবাই কয় হয়, হয় ।

M. Shamsul Huda— এই Letter of Intent থনত ছমাহৰ কাৰণে Valid আছিল, ২৯ মে ১৯৬৯ ৰ পৰা এতিয়ালৈকে ছমাহ হোৱা নাই নে ?

Shri Biswadev Sarma— Sir. the time has been extended. In fact we could not finalise the foreign

collaboration and as such we had to ask for extension of the time. We are very shortly going to finalise it with a Japanese firm.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, the Minister has stated that the time has been extended. May I know up to what date the time has been extended and whether any communication has so far been made by the Govt. of India to this effect ?

Shri Biswadev Sarma— Sir, that communication is not with me. The time has been extended by 6 months.

Shri Dulal Chandra Barua— Will the Minister place that letter by which time has been extended, on the table of the House ?

Shri Biswadev Sarma— That letter is not with me. I will place it on the table of the House.

M. Shamsul Huda— ইয়াৰ Condition কেইটা Full-fill কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা কৰিছে আৰু চৰকাৰ সেই ব্যৱস্থাত কৃতকাৰ্য্য হৈছেনে ?

Shri Biswadev Sarma— এই Condition বোৰৰ মতে ৬ মাহৰ ভিতৰত আমি সকলোথিনি কৰিব লাগিছিল ; কিন্তু ৬ মাহ Foreign Collaboration পোৱা কঠিন। যিহেতু আমি Global Tender Call কৰা হৈছো। এই ক্ষেত্ৰত আমি অকল জাপানৰ Offer পাইছো। Granting of Time Extension ৰ চিঠি মই লাইব্ৰেৰী টেবুলত দিম।

First week of May/70' Japan ৰ পৰা Party আহিব আৰু তেতিয়াহে Finalise কৰিব পৰা হব।

M. Shamsul Huda— ই যি কেইটা Item ৰ কথা কোৱা হৈছে সেই কেইটা অসম চৰকাৰে কোৱা মতে নে ভাৰত চৰকাৰে দিছে।

Shri Biswadev Sarma— হয় সেইটো আমি কোৱা মতেই দিছে।

Shri Atul Chandra Goswami— এই "জাপানিকসাৰবেচন্ত" যিটো উদ্যোগ ছক্র হব, তাত নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত থলুৱা লৰা-ছোৱালীৰ চাকৰি পোৱাৰ ব্যৱস্থা হৈছেনে ? যদি হৈছে সেইটো কেনে ধৰণৰ ?

Shri Biswadev Sarma— সেইটো হব। ইতিমধ্যে Director of Planning Department, Director of Industries, Director of Education, Director of Employment এ কিমান মানুহ লাগিব তাৰ সংখ্যা নিৰ্ণয় কৰিছে আৰু গৱৰ্ণমেণ্টে বাজেটত টকা ধৰিছে। Licence পোৱাৰ লগতে যি বিলাক মানুহ বাহিৰত Training ৰ প্ৰয়োজন হব তেওঁলোকক চৰকাৰৰ খৰছত Training দিয়াই অনোৱা হব আৰু সেই আটাই বিলাক থলুৱা লৰা।

Md. Shamsul Huda— যি কেইটা Item ধৰা হৈছে তাৰ প্ৰত্যেকৰ কাৰণে Project Report কৰিছেনে ?

Shri Biswadev Sarma— তাৰ কাৰণে Project Report নালাগে।

Shri Dulal Chandra Barua— এই যে Project Scheme বোৰ হৈছে সেইবোৰ হাতত পোৱাৰ আগতে মন্ত্ৰী মহোদয়ে Development Comission আৰু Expert ৰ লগত আলোচনা কৰি লৈছেনে নাই সেই বিষয়ে জনাবনে ?

Shri Biswadev Sarma— Expert ৰ লগত আলোচনা নকৰাকৈ আমি কেনেকৈ কৰিম, গতিকে expert ৰ লগত আলোচনা কৰা হৈছে।

Shri A. N. Akram Hussain— অসমৰ কাৰণে এইটো বৰ দুৰ্ভাগ্যৰ কথা যে আমাৰ যি কোনো Industry ৰহিয়েই বহিৰাগত মানুহৰ একোখন Company হৈ যায় গতিকে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এই যে Petro Chemical Complex ৰ কাৰণে আমাৰ থলুৱা লৰা বিলাকক এতিয়াই কিয় Training ত বা পঢ়িবলৈ পঠাবৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে যাতে এই Petro Chemical Complex স্থাপন হোৱাৰ লগে লগে আমাৰ লৰা বিলাকে তাত appointment পাব পাৰে।

Shri Biswadev Sarma— এইটো কৰিম বুলি কৈছোৱেই আৰু কেতিয়া তেওঁলোকক পঠাব লাগিব, সেইটো আমি জানো।

Shri Lakshyadhar Choudhury— Petro-Chemical Complex ৰ পৰা ৬টা বস্তু উৎপাদন কৰিব পাৰি যেনে—

1. Methanol (2) Formalin (3) Non-Concnetrated glue (50·/.)
4. Concentrated Glue (75·/.) 5. U. F. Moulding Powder
6. P. V. C. Processed Goods.

মোৰ সামান্য অভিজ্ঞতাৰ পৰা যি বুজিছো এই কিটা বস্তু অকল কাঠ, Ply-Wood Craft ৰ বাহিৰে আন কামত নালাগে আৰু অন্যান্য কি কামত লগাব পাৰে।

Shri Biswadev Sarma— আমাৰ ইয়াত glue ৰ অভাৱৰ কাৰণে কিছুমান factory বন্ধ হব লগিয়া হৈছে। আমাৰ অসমৰ কলৰ পৰাই কেৱল ৫০ P.c. Supply কৰিব পাৰে অৰ্থাৎ শতকৰা ৫০ ভাগ glue অসমতেই তৈয়াৰ কৰিব পাৰি অথচ ভাৰতৰ ৫০ ভাগ glue বাহিৰৰ পৰা আনিব লাগে কিন্তু আজি দেখা গৈছে যে এই glue নোহোৱাৰ কাৰণেই factory বন্ধ হৈ আছে।

আমাৰ অসমত glue ৰ Production ৰো সুবিধা আছে আৰু Market ও যথেষ্ঠ আছে।

Md. Shamsul Huda— এই যে Petro Chemical ৰ যি Project Report কৰিছে তাত কিমান মানুহৰ দৰকাৰ হব সেই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

Shri Biswadev Sarma— কিমান মানুহ লাগিব বা কিমান সংখ্যাৰ দৰকাৰ হব সেইটো মোৰ হাতত নাই, জানিলে পিছত দিম।

Re : Insufficient Number of replies to questions and Pending questions.

Mr. Speaker— A large number of questions have been asked on this. Now No. 30 Shri Mathura Mohan Singh.

Shri Giasuddin Ahmed— Sir, it was urged upon in this House that a sufficient number of Starred questions

to be put in the House and it is surprising that there are only 4 statred questions today. What about other questions ?

Mr. Speaker— We have not yet received the replies to all the questions put. What we have received we have placed before the House. Others are forthcoming.

Shri Dulal Chandra Barua— We have been repeatedly requesting the Govt. through you Sir, for expeditious disposals of the questions...........

Shri Atul Chandra Goswami— অধ্যক্ষ মহোদয় আঢৈ মাহৰ আগতে মই কিছুমান প্ৰশ্ন দিছিলোঁ। কিন্তু এতিয়ালৈকে ইয়াত পোৱা নাই। বিশেষকৈ শিক্ষা বিভাগৰ প্ৰশ্নবিলাক একেবাৰে পোৱা নাই।

Shri Rothindra Nath Sen— Sir, my questions were submitted long two months before and till today only two questions have been replied to.

Mr. Speaker— The Deputy Leader assured to the House already that the qeestions will be replied expiditiously.

M. Shamsul Huda - অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ ৭ তাৰিখৰ এটা প্ৰশ্ন pending হৈ আছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Parliamentery Affair)— We have so many days before us. I believe all the questions will be replied expeditiously.

Shri Dulal Chandra Barua — Sir, we are much more concerned about the establishment of the second oil refinery and petro-chemical complex and also we are concerned about the so called package programme. Since the Minister

for Industries has come from New Delhi we would like to discuss these matters threadbare.

Shri Bhadra Kanta Gogoi— চাৰ, কালিৰ মোৰ ৮১ নং undisposed question টোৰ ওপৰত Supplementary question কৰিব পাৰোনে ?

Mr. Spe:ker— নোৱাৰে । With in 3 days the replies to the undisposed.......

Shri Bhadra Kanta Gogoi— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই কব খুজিছিলো ─ ─ ....

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS

(To which answers were laid on the table)

Re : Back wardness of Rajdongshi people in Goalpara District

Shri Mathura Mohan Sinha asked :

30. Will the Minister, T. A. D. be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that a Government have conducted a Survey to assess the backwardness of Rajbongshi people in Goalpara District ?

(b) If so, whether the survey has been completed ?

(c) If completed, what is the report and what measures have been suggested to improve their condition ?

(d) If not, when it is expeced to be completed ?

Shri Chatrasing Teron (Minister-in-charge, T. A. and W. B. C.) replied :

30. (a)—Yes.

(b)—Yes, but the tabulation work is still going on

and final publication of this report is anticipated by the middle of the year.

(c) – Does not arise in view of the above reply.

(d) – Already been stated at Serial (b)

Shri Kandarpa Narayan Banikya— Whetheh the Govt. has carried out any survey as to the backwardness of the Scheduled Caste and Scheduled tribe people of the Goalpara District ?

Shri Chatrasing Teron— That has not been conducted.

Shri Kandarpra Narayan Banikya – Whether the Government has carried out any survey as to the backwardness of the Scheduled Caste and Scheduled tribe people of the Goalpara District.

Shri Chatrasing Teron— No such survey for the Scheduled Caste population of Goalpara has been undertaken.

Shri Kandarpa Narayan Banikya – Whether it will be undertaken.

Shri Chatrasing Teron— That I cannot assure, Sir, Regarding the Rajbangshi community the rsport is yet to be completed and after it is completed we shall try to see whether we can do anything.

Shri Kandarpa Narayan Banikya – Sir, since the people belonging to the Scheduled Caste community and plains tribals are more backward than the Rajbangshi people, may I request the Government to make the survey quickly ?

Shri Chatrasing Teron – Sir, backwardness is really

a human problem and it is existing not only among the backward communities but among the other communities as well. Therefore, Sir, I do not know how for the statement that the Scheduled caste people are more backward than the Rajbangshi Community is correct.

Shri Hiralal Patwary – May I Know whether this Rajbangshi community has submitted any memorandum to the Government declaring themselves as scheduled caste people ?

Shri Chatrasing Teron – Sir, I cannot give that definite information now. I shall have to check up.

Shri Hiralal Patwary— May I know from the Hon'ble Minister whether the Government is considering to declare the Rajbangshi community as scheduled caste population of Assam ?

Shri Chatrasing Teron — The State Government cannot do such a matter. That rests with the Government of India and the Parliament.

Shri Hiralal Patwary— What is the opinion of the State Government whether they are convinced that the Rajbangshis of Goalpara are more backward in the State and that is why they have been inculded ?

Shri Chatrasing Teron— The State Government is firm in its original stand that there is no pointin in creating the number of protected categories unless and until it can make adequate provisions for the purpose of meeting the requirements of such categories of people. Therefore,

eventhough the Rajbangshi Community has not been declared as a scheduled caste population the economic benefit that is being exted to them also is almost identical with that of the other protected communities.

Dr. Bhupen Hazarika— Did any deputation from the Rajbangshi community come to meet the Backward Classed Commission which came to Assam ?

Shri Chatrasing Teron— Sir, I am sorry that I am not able to remember it.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, since the Minister himself has stated that these people are considered to be more backward amongst the other backward people and identical benefits have been extended to them, if the Government is convinced that they are very backward, why the Government could not improve the lot of these people ?

Shri Chatrasing Teron— As I have said, Sir, this matter rests with the Government of India.

Shri Dulal Chandra Barua— What is the harm if the Government of Assam moves the Government of India for inclusion of Rajbangshi in the list of scheduled castes ?

Shri Chatrasing Teron – These facts are known to the Govt. of India and as far as my information goes, even in Bengal the Rajbangshis are treated as scheduled castes. It is for the consideration of the Government of India to see whether they can declare the Rajbangshis as such or not.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani— মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা

জানিব খুজিছো যে অসমত গোটেই অসমৰ মুঠ জনসংখ্যাৰ শতকৰা কিমানজন ৰাজবংশী ফৈদৰ মানুহ আছে ?

Shri Chatrasing Teron— দুৰ্ভাগ্যবশতঃ Censas কৰোতে আমি Community wise নকৰো কোন বিলাক ৰাজবংশী কোন বিলাক Scheduled caste এই বুলি কৰা হোৱা নাছিল গতিকেই বৰ্ত্তমান এই হিচাবটো কব নোৱাৰিম ।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani— এই যে ৰাজবংশী সকলক অইন অইন Backward class ৰ লগত ধৰা হয় তেওঁলোকক মঞ্জুৰী দিয়া হয়নে নহয় বিশেষকৈ শিক্ষা বিভাগৰ পৰা মঞ্জুৰী দিয়া হয়নে নহয় ?

Shri Chatrasing Teron— তেখেতৰ এই suggestion টো মই সহানুভূতিৰে মানি লৈছো ।

Shri Premodhar Bora-এই ৰাজবংশী সকলে এসময়ত ৰাজ্য শাসন কৰিছিল; এতিয়া তেওঁলোকে কিয় scheduled caste বা scheduled tribe ত সোমাব খুজিছে আৰু তাত কি অন্তৰ্নিহিত ভাৱ সোমাই আছে চৰকাৰে জানেনে ?

Shri Chatrasing Teron— এই বিষয়ে মই একো কব নোৱাৰো ।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani— চাৰ, এটা কথা চৰকাৰে উপলব্ধি কৰিছে নেকি যে এই ৰাজবংশী মানুহবোৰে বিভিন্ন ধৰণে, বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ৰাজনৈতিক ভাব ধাৰাত অসন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰিছে !

Shri Chatrasing Teron চাৰ, অসন্তুষ্টি হলে বিভিন্ন ৰূপ লয়েই ।

Shri Sarat Chandra Rava— চাৰ, বহুতো ৰাভা, কছাৰীক চুৰ কৰি নি ৰাজবংশীৰ সংখ্যা বঢ়াব খুজিছে, এইটো সচাঁনে !

[বিপুল হৰ্ষ ধ্বনি]

Dr. Bhupen Hazarika— চাৰ, Prema Borah দেৱে সুধিছে, যে ৰাজবংশী সকল ৰজা আছিল, তথাপি তেওঁলোক Scheduled Caste হব খুজিছে কিয় ?

[বিপুল হৰ্ষ ধ্বনি]

Re : Radio Mechanism Course

Shri Durgeswar Saikia asked :

31. Will the Minister, Education be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government have introduced Radio Mechanism course in different technical institutions ?

(b) If not, whether Government propose to introduce the same ?

Shri Joy Bhadra Hagjer [Minister, Education] replied :

31. (a) & (b)—There is no such course in any of the Engineering Colleges and Polytechnics in the State. Radio Mechanic trade has, however, been introduced at Industrial Training Institute, Gauhati and it is proposed to introduce this trade at the Industrial Training Institutes at Jorhat and Srikona during the Fourth Five Year Plan period.

Re : Compensation for loss of revenue from hats

Shri Durgeswar Saikia asked :

32. Will the Minister-in-charge of Panchayats be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Anchalik Panchayat as well as Sibsagar Mohkuma Parishad submitted memorandum and representation to compensate the loss of revenue from hats taken over by the Town Committees ?

(b) If so, what steps Government have taken in this regard ?

(c) If not, when the decision would be taken ?

Shri Devendra Nath Hazarika [Minister of State, Panchayat & Community Development] replied :

32. (a), (b) & (c)— Yes, from Mohkuma Parishad only. The question is being actively taken up at Government level and it is expected that a decision will be arrived at soon.

Shri Promode Chandra Gogoi—Q. No 32ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে এই বিষয়টো শিৱসাগৰ মহকুমা পৰিষদৰ পৰা প্ৰস্তাৱ বিলাকৰ ওপৰত চৰকাৰে বিবেচনা কৰি আছে। মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে এই বিষয়টো অনুসন্ধান কৰি বিবেচনা কৰোতে কিমান লব ?

Shri Devendra Nath Hazarika— এই বিষয়ে শিৱসাগৰ এচ. ডি, অ. লৈ যোৱা ৫ মাৰ্চ তাৰিখে লিখা হৈছে। তেওঁৰ পৰা উত্তৰ এটা পালেই অনুসন্ধান কৰিব পৰা যাব।

Re: Second Bridge over Brahmaputra

Shri Durgeswar Saikia— asked

33. Will the Minister of State, P. W. D. (R. & B) be pleased to state—

(a) Since when the people of Assam have been moving for a second bridge over the Brahmaputra ?

(b) What steps Governmet have taken in this regard ?

Shri Altaf Hossain Mazumder (Minister, of state, P. W. D. [R. & B]) replied—

33. (a)— Since 1967.

(b) To embark upon such a Gigantic Project involving enormous financial liability is obviously beyond the capacity of State exchequer and as such the Governmetn

of India has been urged upon to come forward with necessary financial assistance.

Shri Prabhat Narayan Choudhury— চাৰ, ৩১ নম্বৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে যি উত্তৰ দিছে তাৰ পৰা মই কব খুজিছো যে সেই Project টো ক'ত কৰা হৈছে, তাত কিমান 'টকা' involve কৰা হৈছে আৰু তাৰ বাবে India Govt. ৰ পৰা কিমান টকা বিচৰা হৈছে ? What is the position of the second bridge over the Brahmaputra ?

Shri Altaf Hossain Mazumder— The question of a second bridge over the Brahmaputtra was discussed in this House and a Resolution was adopted by the House. The Resolution was conveyed to the Government of India. This project will cost a very heavy amount and it will be beyond the capecity of the State of Assam to bear. Probably the amount will be not less than twenty crores of rupees to have the project entirely completed. This is beyond the means of the State of Assam. So the Government of India has been asked from the different forums, from this august House and from the Department concerned to take up this second bridge.

Shri Atul Chandra Goswami— চাৰ, গঙ্গা নদীৰ ওপৰত প্ৰায় ৭খন দলং হৈছে আৰু তাত যথেষ্ঠ টকা খৰচ হৈছে। কিন্তু ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ ওপৰত আন এখন দলঙৰ কাৰণে অনুমানিক ২৫ হেজাৰ টকা খৰছ হব। এই ২৫ হেজাৰ টকা আদায় কৰিবৰ কাৰণে এতিয়ালৈকে কিমান Correspondence India Govt. ৰ লগত ৰাখিছে আমি বিতংকৈ জানিব পাৰোনে ?

Shri Prabhat Narayan Choudhury— Sir, one portion of my question has not been replied by the Minister.

Mr. Speaker— After Mr. Goswami you may put your questinn.

Shri Altaf Hossain Mazumder— Sir, I am absolutely one with the hon. Member regarding the necessity of a second bridge over the Brahmaputra. This is not the sentiment of the hon. Member alone but is the sentiment of the entire House and that is why this House has repeatedly expressed this sentiment. This was the desire of this House, of the Government as well as of the public and this desire was conveyed to the Government of India to take up this second bridge.

Shri Prabhat Narayan Choudhury— When there are two demands for a bridge over the Brahmaputra, viz, one in Silghat, Bhomuraguri and one in Pancharatna, Jogighpa, may I know definitely which of these two was in the mind of the Government when they are making correspondence with the Government of India and how Government could ascertain that it would cost about Rs 25 crores before a project Report was drawn ?

Shri Altaf Hossain Mazumder— Sir, I have already stated about the opinion of the Government as well as of this House about the necessity of having two bridges over the Brahmaputra. But regarding the amount involved, I have only given a rough estimate because the hon. Member wanted to know about it. Correct estimate can be done only when the Government of India has accepted the proposal in principle.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, everybody is happy

to hear the statement of the hon. Minister that there should be two bridges over the Brahmaputra and we should consider ourselves fortunate if we could have them. But there is one thing I want to know from the hon. Minister: The Honble Minister has himself stated that even this august House had passed a Resolution to that effect and to urge the Government of India for financial assistance for construction of those bridges over the mighty Brahmaputra. May I therefore know from the hon. Minister whether that Resolution which was adopted by this House was conveyed to the Government of India along with rough plans and estimates ? If so what is the response of the Government of India and whether this Government has got any commitment from the Govt. of India that these projects will be included in the Fourth Five Year plan ?

Shri Altaf Hossain Mazumder— Sir, we have not received any such commitment from the Government of India.

Shri Dulal Chandra Barua Sir, my question is this. This House has adopted a Resolution. To follow up that Resolution I want to know whether any rough plans and estimates were prepared by the Government of Assam and submitted to the Government of India ? If so, what is the estimated amount of the two bridges.

Shri Altaf Hossain Mazumder— Sir, I have already answered that for a project of that nature to be embarked

upon the preliminaries involved are numerous. Once we get a sort of intention on the part of the Government of India that they would take up the project then only we can start with work relating to investigation, estimates, details, etc.

Shri Dulal Chandra Barua— My question is clear. The House has adopted a Resolution. To honour that Resolution are we to understand that no step has so far been taken by the Government of Assam and no action was taken to convince the Government of India to allot sufficient funds for these particular projects !

Shri Altaf Hossain Mazumder— That is not a fact Sir.

Shri Dulal Chandra Barua— What action has the Government taken to follow up the Resolution adopted by this House last year ?

Shri Altaf Hossain Mazumder— Sir, I have already replied that the Government of Assam has repeatedly written to the Govt. of India. The Resolution was also conveyed to the Govt of India. Apart from that, Ministers and Officials whenever they visit New Delhi they impressed upon the Govt of India about the necessity and urgency of the project.

Shri Benoy Krishna Ghosh— If the Central Government give a sanction for only one Bridge, may I know from the hon. Minister in which point it will be constructed.

Re: Bridge over Burah Channel

Shrimati Pranita Talukdar asked—

34. Will the Minister, P.W.D. (R.&B) be pleased to state—

(a) Whether Government propose to construct a bridge over the Burah channel near Kahitowa Forest office on Sorbhog Kahitowa P.W.D. Road ?

(b) If so. when the completion of the same can be expected ?

Shri Altaf Hossain Mazumder, [Minister of State, P. W. D. (R. & B.) replied -

34. (a) No.

(b) Does not arise.

Report of the Business Advisory Committee

Mr. Speaker— I have got an announcement to make.

Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly and as announced in the House on 6th April, 1970, I called a meeting of the Business Advisory Committee on 8th April for re-arrangement of the Programme of business for the Budget Session of the Assembly from 27th April onward. The Committee, on reconsideration, decided to pass the Budget within the month of May and accordingly it was decided to utilise all the days earmarked for transacting Private Members Business for transacting Government Business till the Budget is passed. Private Members Business will be taken up from 1st to 17th June, 1970, excluding 5th and 8th June. Out of 35 working days,

24 days have been allotted for disposal of Government Business and 11 days for transaction of Private Members' Business. The revised programe so detailed has been circulated to all hon. Members.

I think this has the approval of the House.

Now, it is the Zero Hour. Yesterdays Zero Hour will be taken up to-day. There are four pending questions of yesterday's Zero Hour. Therefore, the House will take up yesterdays Zero Hour questions numbering four.

Shri Hiralal Patwary - Sir, to-day is the Private Members' Business day. So, I think by taking up the zero Hour questions of yesterday and to-day, the business of the House will not be affected in any way. I hope you will kindly allow us to take up all the Zero Hour questions.

Mr. Speaker— Now, I must take the sense of the House - whether all Zero Hour questions numbering ten should be taken up or only those pending questions of yesterday's zero Hour ?

Shri Hiralal Patwary— Sir, because it will not affect in any way the business of the House, may I suggest that all the questions of zero Hour of to-day and yesterday should be taken up.

Mr. Speaker— What is the sense of the House ?

(Voices— Only pending questions of yesterday's zero Hour should be taken up).

Mr. Speaker— So, I take that it is the sense of the

House that only pending questions should be taken up.

Re : Devastations Caused by cyclone in various parts of the State.

Shri Jalaluddin Ahmed— অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা মাৰ্চ মাহৰ ২২ তাৰিখে বৰপেটা মহকুমাৰ অন্তৰ্গত বাঘবৰ সমষ্টিৰ তিনিখন গাওঁ পঞ্চায়ত আৰু জনিয়া সমষ্টিত দুখন গাওঁ পঞ্চায়ত শিলাবৃষ্টি পৰি সকলো ধৰণৰ শস্য ধুলিশ্বাত হৈ যায়। নষ্ট হোৱা শস্যবোৰ হল, মৰাপাতৰপুলি, মগুমাহ, মটৰ মাহ আৰু নানা ৰকমৰ শাকপাচলি। এতিয়া মানুহ বিলাকৰ দুখ কুলাই-পাচিয়ে নধৰা হৈছে। গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয় আপোনাৰ জড়িয়তে উক্ত ক্ষতিগ্ৰস্থ মানুহ বিলাকক Relief দিবলৈ চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো।

Shri A. N. Akram Hussain— যোৱা কালি অইল ইণ্ডিয়া ৰেডিয়ৰ দিল্লীৰ পৰা দিয়া এটা বাতৰিত প্ৰকাশ যে দক্ষিণ শালমৰাত [গোৱালপাৰা] প্ৰলয়ঙ্কৰী ধুমুহা হৈ মানুহৰ ঘৰ বাৰি ভাঙি বিস্তৰ ক্ষতি কৰাৰ ওপৰিও গছ-গছনি আদি ভাঙি বহুত ক্ষতি কৰিছে। তাৰোপৰি দুটা লৰা বতাহে উৰাই নিয়াৰ ফলত লৰা দুটাৰ মৃত্যু হয়। অকল Radio ৰ বাতৰিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই নহয় আমাৰ ওচৰলৈ অহা বাতৰিমতেই— এই ধুমুহাত ক্ষতিৰ পৰিমাণ সৰ্ব্বাধিক। প্ৰবল ঘূৰ্ণি বতাহ বলাৰ বাতৰি প্ৰকাশিত হৈছে। ঘূৰ্ণি বতাহত আক্ৰান্ত অঞ্চল সমূহত Relief ৰ ব্যৱস্থা ইমানেই সন্তোষজনক ভাৱে হোৱা নাই যে— একেবাৰেই হোৱা নাই বুলিলেও হয়। ইয়াৰ লগতে মোৰ সমষ্টিৰ পূৰহমৰীয়া আৰু অন্যান্য মৌজাতো [ছয়গাওঁ চাৰ্কোলৰ] কিছুমান অঞ্চলত প্ৰবল ঘূৰ্ণি বতাহৰ ফলত বহুত ঘৰ দুৱাৰকে ধৰি স্কুল ঘৰ আদি ধ্বংস হৈছে। এতেকে আপোনাৰ জৰিয়তে বৰ্ত্তমান আমাৰ Acting Chief Minister আমাৰ Revenue Minister মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যেন তেখেতে এই ক্ষতিগ্ৰস্ত অঞ্চল সমুহ নিজে গৈ এবাৰ পৰিদৰ্শণ কৰি সেই মানুহ বিলাকক কিছু শান্তনাবাণী দিয়াৰ লগতে তৎক্ষণাত কিছু সাহাৰ্য্যৰো ব্যৱস্থা কৰে।

Shri Kamini Mohan Sarmah— অকল সেইবিলাক অঞ্চলতে নহয় এই প্ৰলয়ঙ্কৰী ঘুৰ্ণিবতাহ অসমৰ বহু অঞ্চলৰ ওপৰেদিয়েই পাৰ হৈ যোৱাৰ

ফলত অন্যান্য বহু অঞ্চলতো বহু ক্ষতি হৈছে। এই ধুমুহাই ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ বহু ক্ষতি সাধন কৰিলে ইয়াৰ প্ৰকৃত তথ্য হব লাগে। আৰু ক্ষতি হোৱা অনুস্থান বোৰত মঞ্জুৰী দিব লাগে।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani— যোৱা শনিবাৰে এপ্ৰিলৰ ৪ তাৰিখে গোৱালপাৰাৰ উত্তৰ অঞ্চল বিলাকত ধুমুহা বতাহৰ ফলত হোৱা এটা মৰ্ম্মন্তুদ দুখলগা বাতৰিৰ কথা উল্লেখ কৰো। বাতৰিটো হৈছে— যে গোসাইগাওঁ থানাৰ ঘিতিঙ্গাৰ কুটি গাওঁৰ শ্ৰীহাজি আকসৰ আলি নামৰ এজন বুঢ়া মানুহৰ ধুমুহাত ঘৰ ভাঙি যোৱাৰ ফলত জুইয়ে আগুৰি ধৰাত মানুহ জনৰ জীৱন্ত অৱস্থাতে জলি পুৰি মৰে। আৰু শিমূলটাপু গাওঁৰ দুজন সৰু লৰাই পথাৰত থকা অৱস্থাত ধুমুহা অহাত সেই পথাৰতে এটা খালত আশ্ৰয় লয়। আৰু মাটি খহি দুয়োটা লৰাৰে জীবন্ত কবৰ হৈ মৃত্যু ঘটে। সেই হাজি আকসৰকে ধৰি আজিলৈকে পোৱা বাতৰি মতে ১০।১২ জন মানুহৰ মৃত্যু হৈছে। গতিকে অনতি পলমে তেখেত সকলৰ সাহাৰ্য্যৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰো।

Shri Hiralal Patwary— Though the House has not agreed to take up all the points, I would like, in this connection, with your permission, to draw the attention of the Minister that.

অধ্যক্ষ মহোদয়, ধেমাজী এলেকাত এনেকুৱা ধৰণৰ ধুমুহা হৈ গল যে তাত গছ-গছনি ভাঙি যথেষ্ট পৰিমাণে ক্ষতি কৰিলে। আৰু সমষ্ট অঞ্চলতে ঘৰ-দুৱাৰ ঘূৰ্ণি বতাহত নষ্ট হৈছে। তাৰোপৰি গোটেই স্কুল ঘৰ ভাঙিছে আৰু এটা M. E. School উৰাই দিছে। সেই কাৰণে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছোঁ। যে যি যি এলেকাত ধুমুহাই ধ্বংসাত্মম কাৰ্য্য সৃষ্টি কৰিছে সেই বিলাক তদন্ত কৰি এটা Report আনিলে ভাল হয়।

Shri Bahadur Basumatari – অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা প্ৰবল ধুমুহাই আমাৰ মঙ্গলদৈ অঞ্চলত বিশেষকৈ উদালগুৰি এলেকাত অবৰ্ণনীয়া ধ্বংসাত্মক সৃষ্টি কৰিলে। গতিকে এই বিষয়ে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।।

Mr. Speaker— Order, Order, please. If the hon.

Members do not respect the rule, it will be very difficult on my part to conduct the business of the House. I am allowing those who have already given notice. There is a widespread have created by the recent storm throghout, Assam. So, no need of repeating the same thing.

Shri Bhubaneswar Barman— অধ্যক্ষ মহোদয়, School Building ৰ এটা Telegram আহিছে। তাৰ ওপৰিও বৰপেটা মহকুমাৰ বিজনী অঞ্চলত যি ধুমুহা হল, তাত বহুতো লোকচান আৰু সা-সম্পত্তি নষ্ট হোৱাৰ খবৰ আমাৰ ওচৰলৈ আহিছে! গতিকে এই বিষয়ে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)— অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ অসমত নানা ঠাইত এনেকুৱা সময়ত ধুমুহা আৰু ঘৰ পুৰা সংবাদ যথেষ্ট পৰিমাণে পোৱা যায় আৰু মাননীয় সদস্য ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই ঠিকেই কৈছে যে এই ধুমুহা বতাহৰ প্ৰভাৱ আমাৰ এই সদনতো সোমাইছিলে। ছাৰ, এই নৈতিক দুৰ্ঘটনা বা প্ৰাকৃতিক দুৰ্ঘটনা যদি হয়, এই সম্পৰ্কে সাহায্য দিবৰ কাৰণে এটা ব্যৱস্থা আছে আৰু এই ব্যৱস্থা অনুসৰি মানুহ বিলাকক সাহায্য দিয়া হয়। এই ব্যৱস্থা হৈছে যি বিলাক মানুহৰ ঘৰ পুৰে বা ঘৰ ভাঙে এনে ধৰণৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত আৰু তাৰ ফলত তেওঁলোক যদি গৃহহীন হয় তেনেকুৱা মানুহ D. C. বা S. D. O. অনুসন্ধান কৰি ২৫\ টকাকৈ দিয়ে। আৰু যদি তেনেকৈ ঘৰ ভাঙা অৱস্থা বেচি গুৰুত্বৰ হয়, তেতিয়া হলে চৰকাৰে তদন্ত কৰি ১০০\ টকালৈ সাহাৰ্য্য বঢ়াই দিব পাৰে। তাৰ বাহিৰেও বহুতোলোকক ধুমুহাৰ কাৰণে ঘৰ পুৰাৰ কাৰণে যদি বিপদাপন্ন হয় তেনে ধৰণৰ বিনা মূলীয়া সাহাৰ্য্য দিয়া ব্যৱস্থা আছে। এই ব্যৱস্থা দিবৰ কাৰণে D. C. বা S. D. O. সকলেই তদন্ত কৰি দায়িত্ব লয়। যদি কোনো ঠাইত এই ব্যৱস্থা হোৱা নাই, তাত এই ব্যৱস্থা কৰা যায়। তাৰ বাহিৰেও ঘৰ বান্ধিবৰ কাৰণে ঋণ দিয়া ব্যৱস্থা আছে। সেই ঋণ সম্পৰ্কে কিছুমান নিয়ম বান্ধি দিয়া আছে।

সেই নিয়ম অনুসৰি যি বিলাকে ঘৰ বান্ধিবৰ কাৰণে সাহায্য হিচাবে সেই মানুহ বিলাকক তেনে ধৰণৰ ঋণ দিয়া হয়।

Shri. Hiralal Patwary— Sir, on a point of clarification. The hon. Minister has Just apprised the House that Goverment is going to give some relief to those whose properties and houses have been damaged by recent Storm but the hon, Minister is silent about giving relief to those educational institutions damaged by the Storm. Will the hon. Minister also give necessary relief to such institutions.

Shri Mahendra Mohan Choudhury— ছাৰ, মই কালি এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছিলোঁ যে এনেকুৱা ধৰণৰ বিনামূলীয়া সাহায্য বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ যিবিলাক বিভাগীয় অনুষ্ঠান আছে, সেই অনুষ্ঠান বিলাক আমাৰ ৰাজহ বিভাগত নোসোমায় আৰু সেই বিলাকৰ বেলেগ বেলেগ বিভাগ আছে। এই বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক বিভাগ আছে, সেই বিভাগৰ লগত লিখা-লিখি হৈছে। কিন্তু আমাৰ ৰেভিনিউ বা ৰাজহ বিভাগে যিটো সাহায্য দিয়ে, সেই সাহায্য বিলাক বিভাগীয় তেনেকুৱা অনুষ্ঠানে নিবিচাৰে।

Shri A. N. Akram Hussain— ছাৰ, মই মানবীয় দৃষ্টিভঙ্গিৰ এটা কথা কওঁ—যে মানুহক মানবতা ফালৰ পৰা অন্যায় কৰিব পাৰে।

Mr. Speaker— Zero Hour is not meant for making a speech. Please make your statement as brief as possible.

Shri A. N. Akram Hussain— ছাৰ, মই এইটো আপোনাৰ জৰিয়তে এটা অনুৰোধ কৰিব খুজিছোঁ যে ধুমুহা বা কোনো প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগত যিবিলাক মানুহ মৃত্যু হয়, তেনেকুৱা মানুহকো বা তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গকো বিশেষ সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মানবীয় দৃষ্টিভঙ্গিৰ ফালৰ পৰা মই আপোনাৰ যোগেদি মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

Shri Kabir Chandra Ray Prodhani— অধ্যক্ষ মহোদয় মই জানো যে ১০/১৫ জন মানুহ এনেকুৱা দুৰ্য্যোগত মৃত্যু হৈছে, সেই বিলাকক

সাহায্য দিয়া হোৱা নাই। গতিকে মই এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।

Shri, Mahendra Mohan Choudhury— ছাৰ, এই Zero hour ত যিকোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰা পাছতো যদি পৰিস্থিতিলৈ লক্ষ্য নকৰি অন্য প্ৰশ্ন দিয়ে, তেতিয়াহলে উত্তৰ দিয়াত বিশেষ অসুবিধা হয়। আৰু যথাযথ ভাবে উত্তৰ দিয়া সম্ভাৱনা নহয়। সেই কাৰণে যিবিলাক প্ৰশ্ন উৎ-ঘাটন কৰে, সেই বিলাক যদি মাননীয় সদস্যসকলে লিখি জনায় তেতিয়াহলে সেইবিলাক তদন্ত কৰি সাহায্য দিব পাৰি। অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য Shri A. N. Akram Hussain ডাঙৰীয়াই কৈছে যে মৰা মানুহৰ কাৰণে সাহায্য দিব লাগে। এই কথা প্ৰাকৃতি দুৰ্যোগতেই মৰিলেও অনুসন্ধান নকৰাকৈ কোনো সাহায্য দিয়া নহয়।

Shri Hiralal Patwary— ছাৰ. আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী বৰ্ত্তমান সদনত নাই। কিন্তু তেখেতৰ In-charge ত আমাৰ ৰাজহ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই উত্তৰ দিছে।

the hon. Minister is not only peaking as the Minister in charge of Revenue, but he is in charge of Chief Minister also. So, I request him to give direction to his other collegues to give necessary relief for the damage caused by the recent storm to other departments after making the correct assessment of all kinds of damage ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury— Sir, no useful purpose will be served by having an enquiry conducted by the State Gouernment to assess the extent of damage by fire and cyclone. The best thing would be for the victims concerned to apply to Government and then this may be enquired into and necessary action will be taken not only by the Revenue Department but also by other Departments.

Mr. Speaker— Shri Sailen Medhi:

Re : Surrender of money by the Co-operative Department.

Shri Sailen Medhi : Mr. Speaker, Sir, I want to raise a matter which is of great importance and that is this that an amount of Rs. 23 lakhs has been surrendered by the Co-operative Department during the financial year ending 31st March this year and this amount was earmarked for certain schemes. Sir, the Evaluation Committee of the Union of India coming to Assam during this month or in the next month to review those schemes for which the amount was drawn. In this connection I would like to mention that the Co-operative Department of Assam is getting from Rs. 4 to Rs. 6 crores a year from the Government of India whereas the State like Mysore and others are getting Rs. 25 to Rs. 26 crores: Now, if the Evaluation Committee comes and finds that the amount which was earmarked for certain scheme has been surrendered then in future our State will be deprived of any assistance from the Union and we will not get sufficient funds from the Government of India, Therefore, I want to know from the hon. Minister-in-charge of Co operation as to why this amount has been surrendered and who is responsible for it.

Shri Lakshmi Prasad Goswami— Sir, in such a short notice it is difficult for me to give the details. However, I shall collect the information and inform the hon. Member as to what actually happened and the circumsta-

nces under which the amount was surrendered.

Complaint of breach of privilege against the Minister, Transport.

Mr. Speaker— Now, Shri Dulal Chandra Barua. Do you have a copy of the Minister's speech on the basis of which you are moving your motion ?

Shri Dulal Chandra Barua – Sir, it is in the actual view of the House and it is not an extra document. Therefore, it is not necessary to have a copy.

Mr. Speaker— Your contention is that Transport does not fall within the Concurrent List and the Minister said that it is in the Concurrent List. Do you have a copy of the Minister's statement ?

Shri Dulal Chandra Barua— The Minister of Revenue and the Transport Minister stated that it is in the concurrent list.

Shri Mahendra Mohan Choudhury – I did not make any speech on that. I only said it cursorily and it had nothing to do with the subject matter at issue, and if that cursory reference becomes a subject matter for a privilege motion then we are undone.

Shri Dulal Chandra Barua – Sir, under Rule 159 of the Rules of procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly, I give notice for Motion of Breach of privilege against Shri P.K. Choudhury, Minister of State-in-charge of State Transport as he willfully misguided the House by giving wrong statement while he was replying to the

debate on conversion of the State Transport to a Corporation on 25th March, 1970. The Minister stated in his reply that the road transport subject falls under the Concurrent List whereas in fact it is a subject under the State List.

In this connection I would like to mention that this Trans port Organisation was brought under the Government through a resolution in the year :949 and this has been made permanent by the Government in the year 1956. Now, when it has become a full-fledged Government Department, Government has no right to convert it into a Corporation without taking the House into confidence.

Mr. Speaker— Your point is definite— whether State Transport falls under the Concurrent List or under the State List. Therefore, you should not make a speech.

Shri Dulal Chandra Barua— In order to substantiate my motion I must clarify my position. The Minister stated that Transport is in the concurrent List. Sir, at page 257 of the Constitution of India, Seventh Schedule it has been stated- "Carriage of passengers and goods by railway, sea or air or by national waterways in mechanically propelled vessals. Again in the Concurrent List it has been stated "Mechanically propelled vehicles including the principles on which taxes on such vehicles are to be levied." But this does not apply to road transport. It only deals with mechanically propelled vehicles like arroplane, steamer etc., but not transport

buses and vehicles. Again at page 263 of the Constitution, Seventh Schedule, it has been stated "Communications, that is to say, roads, bridges, ferries, and other means of communication not specified in List I; municipal tramways; ropeways; inland waterways and traffic thereon subject to the provisions of List I and List III with regard to such waterways; vehicles other than mechanically propelled vehicles. Therefore, Sir, my whole contention is that it does not fall within the Concurrent List and it falls within the State List. As has been stated by the Minister, they are converting this State Transport Organisation into a Corporation on the basis of a Government of india Act passed by the Parliament in the year 1950. But this Department which was a private organisation was taken up by the Government in 1949 and it was made permanent in 1956. Therefore, if such a permanent Department is converted into Corporation by the Govt., without taking the House into confidence then there will be no end to it. This Government and the Minister has no legal, moral or even Constitutional right to convert this Department. I have already said, this transport organisation was brought under the Government in 1949 by a Resolution of this House, and therefore they have no right to convert it into a Corporation without-taking the House into confidence. In this connection my submission is that if the Cabinet decided tomorrow to convert the entire Civil Secretariat into a Corporation headed by the Deputy Leader Shri

Mahendra Mohan Choudhury, can they do it ?

Sir, as I have already said, this subject is under the State List and not in the Concurrent List, and unless...

Unless the approval of the Legislature is obtained this Government has no constitutional or moral right to convert such a permanent department into a corporation. I must say that in order to fulfil some desire of the Minister himself or of some individuals this has been done. I appeal to the Members of that side and also of this side to ponder over the matter. The House was in session but the Minister considered it fit to make the statement and get it released from Dibrugarh. When this is a Government permanent department the Government had no right to convert it into a corporation by an executive order. When Hon'ble Member Shri Sarma was in the cabinet then a decision was taken that this department can never be converted into a corporation. Then how the Government without taking the House into confidence when the House was in session can convert in into a corporation. In this connection I would like to page 201 of Koul's practice and procedure in Parliament wherein it has been stated ..... fabricating, giving false evidence or willfully supressing truth from the House constitutes breach of privilege. As Minister in charge of Transport Shri Choudhury supressed truth from the House; his duty was to place all the documents before the House. The Act under which he is taking shelter is not an Act passed by this House nor this was

ratified by this House. Unless this House ratifies any Act passed by the Govt. of India it cannot have the force of an Act on a subject which is in the State list. For his own personal gain the Minister of State in charge of Transport had sponsored this conversion and which had been dittoed by his other collegues without taking the House into confidence. He has been persistently Misleading the House saying in reply to our questions that this is not in the State list, whereas in fact it is actually in the State list. This is a matser under the State list, and as such the procedure followed by the Govt. is illegal and unconstitutional. The Minister in charge of Transport falsified by giving some wrong information in order to carry on his own desire, may be for his own benefit or for the benefit of some individuals. Assuming he acted legally in proceeding in this way, but unless it is brought though a motion under Rule 50 it cannot be said to be the correct procedure. By considering all these, it appears that the action taken by the Government to convert this organisation into a corporation is illegal, and unconstitutional as the Govt. did not take the House into confidence in a matter which is in the State list, and it amounts to a breach of the privilege committed by the Government and apecially by the Minister of State in charge of Transport.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Parliamentiry Affairs)— Mr. Speaker, Sir, I am a bit confused on the main points at issue. To understand it I tried my best, but the speech which has been delivered by my

friend Shri Barua has confused me more. He has raised seven rul issues. First of all that the conversion of the State Transport Organisation into a Corporation is illegal. On that score I want to submit that the State Transport Department has been converted into a Corporation under certain law. The Act is in the hands of my friend, and, he has, I am sure, gone through the same thoroughly. Sir, in that Act the procedure has been specifically stated. The Act lays down certain procedure as to how this Act can be given effect to in a State.

The procedure laid down in that Act to make it applicable in the state of Assam has been gone through. Therefore, Sir, on that score I think no grievancee can be entertained. Then, again, Sir, hon. Member has said that sometime back a Cabinet decision was taken not to convert the State Transport Organisation into a Corporation and said that the subsequent decision of the Cabinet was not real. Sir, I do not find any analogy in support of his contention. The Cabined has a right to decide anything and it has also the right to revise its earlier decision. Now, with regard to this State Transport Organisation if an earlier decision is subsequently revised by the Cab net, I think, on that score also no breach of privilege is committed. Sir, I come to the main point. The main point is that the Minister in-charge of the State Transport made a misleading statement in the House and in support of that contention, the hon'ble member has raised that the Minister had etated that the State Transport come under concurrent list. But Sir, I want to submit that on points of law and

on points of Constitution I may have some wrong interpretation and the House has the right to say that this is wrong and the Speaker may rule it as wrong because many people have got many different interpretation. Why we have got so many law codes beginning right from the Lower Court to the Supreme Court ? It is because of the fact that the interpretation of any law points may very from person to person. Now, if any wrong interpretation is given by any hon'ble member of this House whether he be a member or a Minister, on that score also I think no privilege motion lies. Only on facts if any misleading thing is given before the House to mislead the House then on that score hon'ble member may bring a privilege motion. But in that particular case only contention that has be raised by the hon'cle member, Shri Barua is on the wrong interpretation given to some constitutional provision. Sir, as it does not concern fact and there is no charge against the Minister as to whether he has given a wrong statement to mislead the House and that no prima facie case has been established; hence no motion on breach of Privilege can be entertained. Sir, the document supporting the motion should have been before you and also before the House. It is no committed in the presence of the House today. If it was committed at all it was committed sometime back and many of us have forgetten what was the actual text of the speech. Therefore, Sir, without that docoment before you, you cannot juge whether there was any prima facia case of breach of privilege against the Minister-in-

charge of Transport. Therefore, Sir, my submission is that you will please take into consideration all these facts and go through the text of the speech delivered on that occasion and taking the context into consideration the circumstances under which the speech was delivered, you may take a decision and that decision will be binding on everyone of us. I would request you, Sir, to go through the speech and take other facts into consideration and give you decision on this matter.

Mr. Speaker – I will call for the proceedings and see what actually the statement was made by the Minister in-charge and give my ruling tomorrow.

Shri Dulal Chandra Barua— In addition to what I have said. Sir, I would like to submit that the Minister could not follow my contention. He is thinking in one way and I am thinking in another way. My whole contention is that the Minister stated here that the subject is in the concurrent list. Therefore, without following any procedure this has been converted into a Corporation which is illegal.

Re : Calling Attention Notice

Mr. Speaker — Item No. 2 - Call Attention (not put Member not being found in seat)

Statement by Minister, Industries— Various industrial Projects for Assam.

Mr. Speaker— Item No. 3 I propose to close the general discussion on the motion today at 12-30 hours.

Statement by Minister

Shri Promode Chandra Gogoi – Sir, I would like to suggest that the discussion on the motion may continue upto 4.00 P. M. and after that the Minister may reply to those points raised in the discussion. Secondly, I would like to request the Minister; Industries to make a statement before the House about his recent visit to Delhi.

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industies)— Sir, I am ready to make it just now. It will not take much time.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, the other day the Minister in-charge of Transport promised us to give certain information about the settlement Dibru ferry.

Shri Mahendra Mohan Choudhury— Tomorrow it will be given, Sir.

Shri Biswadev Sarma -- Mr. Speaker, Sir, I went to Delhi to discuss how to expedite the package programme as announced by the prime Minister on the 5th of Decem ber last. I fixed up a discussion on this point with the Union Minister for Industrial Development and the Minister for petroleum and Chemicals on the 6th and 7th of this month along with all the M.P.s from Assam irrespective of party affiliation. Accordingly, I along with all M P.s met the Minister for Industrial Development and urged upon him to expedite implementation of the package deal. Sir, the refinery cum-Petro chemical complex, the paper pulp unit and the Bokajan cement factory these were taken up with the Industries Minister. With regard to the Bokajan cement factory I am told that the financial sanction has

already been given and the priliminary works are being carried on. Orders for machinaries has already been placed. With regard to the paper pulp unit he has told me that they are going to set up a Paper Corporation very shortly and this matter will be placed before the Union Cabinet very shortly. I am also told that it will be cleared very soon and after that the paper corporation will go into the whole question as to whether where, when and how this will be processed and put up the factory. With regard to the Refinery issue Sir, we impressed upon the Minister for Industrial Development also to exert his influence so that this can be expeditiously implemented in Assam. Then we met the Petroleum Minister and we wanted to know the progress about the Petro-chemical Complex which was announced by the Prime Minister. Sir, before I left for Delhi we submitted a scheme to the Government of India regarding the Petro-chemical Complex and production pattern of the new refinery. We have also worked out as to what would be the products to be manufactured by the Petro-chemical Complex keeping in view the shortage in the country and in the International Market. In that discussion Sir, the Petroleum Minister told me that immediately after the Prime Minister's announcement' a Study Group was set up under the Chairmanship of the Chairman, Indian Oil Corporation to study the technological and economic aspects of all the proposed plants, timephasing of investment etc. This Study Group included representatives of all the organi-

sations concerned such as ONGC, OIL, IOC, Petrochmicals, Indian Institute of Petroleum etc. A proper analysis of Lakwa Rudrasagar oil was also carried out to define the hydrocarbon composition and thereupon nature of refinery production and processing schemes etc.A great deal of work has already been completed and their Report is expected very shortly within a few weeks from now.

The Note you handed to me last month has also been studied. I would be happy to discuss all these matter with you during your forthcoming visit to Delhi on April, 22."

During this discussion I particularly wented to know whether a complete separate refinery will be given or not. Because that was the thing which has been agitating the minds of the people in the State. On that point the Union Minister could not give a direct reply. He told me that a scheme will be formulated by the Expert Committee and the report will be submitted during the month of June and only in the month June he will be able to say about the refinery and various other products to be manufactured out of this project. An indication is there also in the Prime Minister's announcement that the Polyester firbe is a synthetic fibre which is in great demend all over the world. A textile complex is in evised. Because they feel that Assam is famous for good quality Muga and Endi and if planned properlyit will have an Export Market. Now along with that we have request to contion aother Synthetic Rubber, Synthetic Leather plus plastcs also. They are

examining our report and uptill now they have not been able to lettus about il. This is what I have to say, Sir.

Special Motions [Under Rule 130 A]

i) Consideration of the unemployment situation in the State and the Memmorandum submitted by the Assam students Federation and the Assam youth Federation to State Government on 30th March 1970.

(ii) Consideration of the a cute unemployment problem vis-a-vis industrial development in the State for which students demoustrated before Assembly on 3oth March 1970.

Shri Debeswar Sarmah— অধ্যক্ষ মহোদয় মই পৰহি আপোনাক নিবেদন কৰিছিলো যে আমাৰ অসমৰ ৰাইজক বহুত অবহেলা কৰি আহিছে। আৰু এই বিষয়ত আলোচনা কৰিবলৈ ললে চৰকাৰৰ মনোভাৱ নাই যেন লাগে। আজি প্ৰশ্ন প্ৰসঙ্গত শ্ৰীআবদুল জলিল চাহাবে চৰকাৰক "যান্ত্ৰিক" বুলি কৈছিল। মোৰ বোধেৰে 'Government' স্ত্ৰীলিঙ্গ নহয়। 'Government' যদি স্ত্ৰীলিঙ্গ হয়, তেনে হলে মই আৰু বেচিকৈ কৈ সদনৰ সময় নষ্ট নকৰো।

Shri Kamakhya Prased Tripathi— police শব্দটোও স্ত্ৰীলিঙ্গ।

Shri Debeswar Sarmah— অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ মনত কিছু আশাৰ ৰেঙণি হৈছে— আমাৰ ডেকা উদ্যোগ মন্ত্ৰী কাৰণে। প্ৰশ্ন ক্ষেত্ৰত তেখেতে কৈছে যে "অৰশ্যে" এইটো বামুণৰ পিঠা খোৱা সাধুৰ" নিচিনা হৈছেনেকি নাজানো। তেখেতে আজি আমাক যি আশ্বাস দিছে তাত আমি সন্তুস্ত হৈছো। তেখেতে কৈছে যে আমাৰ ইয়াত Petro-Chemical Complex হব। এইটো আমাৰ কাৰণে শ্ৰুতিমধুৰ হৈছে। লগতে তেখেতক আৰু এটা কথা সোধৰাই থও যে— এই কাম বিলাক কৰিবলৈ যাওতে কিছুমান Scheme ৰ জড়িয়তে কৰিব লাগে। আৰু সেই বিলাক কাম আৰম্ভ কৰাৰ

* Speech not Corrected.

আগতেই আমাৰ কিছুমান ডেকা লৰাক Training ৰ কাৰণে বাহিৰলৈ পঠাব লাগে কাৰিকৰী প্ৰশিক্ষণৰ বাবে। আৰু আমাৰ ইয়াত্ত কাম বিলাক সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ লগে লগেই যেন সেই লৰা বিলাক ঘূৰি আহি পাইছি। আজি আমাৰ চৰকাৰে এনে মনোভাব লৰ লাগে— তেহে আমাৰ ডেকা সকলক চাকৰী বাকৰীৰ কিবা সুবিধা কৰিব পৰা যায়। কিন্তু দেখা গৈছে আজি আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ লৰা বিলাকক "মাহী আইৰ মৰমৰ চকুৰেও "চোৱা" নাই। কোনোবা লৰাৰ মাহী মাক থাকিলে; অন্ততঃ বাপেকৰ ভয়ত হলেও মাহীমাকে লৰাক মৰম কৰে। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰৰ পৰা আমাৰ লৰাই তেনে ধৰণৰ মৰমো নাপায়। আজি ১০ বছৰ ধৰি আমাৰ বহুত শিক্ষিত যুবক নিবনুৱা হৈ গৈছে। মই ডাঙৰ চাকৰীৰ কথা নকও— সৰু সৰু চাকৰী— আনকি পিয়ন, চৌকিদাৰ, খালাচি আদিৰ চাকৰিও পোৱা নাই।

মোৰ হাতত Regional Research labortory টো সম্পূৰ্ণ হৈছে। ৰাইজে তাৰ খবৰ একো নাৰাখে মই জনাত তাত চাং পাতি খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। অৰ্থাৎ চাঙৰ ওপৰত মাটি দি খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। বোধকৰো কোনোবা মাটি নাইকীয়া দেশত তেনেধৰণৰ খেতি কৰিছে নেকি মই কব নোৱাৰো। এই চাং পাতি খেতি কৰা কথাটো বৰ আচৰিত যেন লাগে। তাতে আকৌ আমাৰ যোৰহাতত ১০/১২ হাত বাহৰ দাম ১'৫০ টকা। তাৰে চাং পাতিবলৈ গলে দেখোন বহুত টকা পৰিব এনেকৈ কিমান খেতি কৰিব পাৰিব? আমাৰ ধায়েঙ্গমৰ চাহাবে এনে ধৰণেৰে কৰবাত খেতি কৰা দেখি আহিলে হবলা— এতিয়া তাকে নকল কৰিছে। এই সম্পৰ্কত যদি আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰীয়েও কিবা সোধে আৰু তেখেতে যদি তাৰে কিবা এটা সমিধানো দিয়ে তেন্তে আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰীৰ 'দিল খুচ হৈ যায়'। এই যোৰহাত Research Labortory কাৰণে ভালেমান মানুহৰ ঘৰ উঠাই দি মাটি লয়।

(অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি দেখোন কিবা লিখা পঢ়া কৰি আছে। মোৰ কথা শুনা নাই নেকি? I am not enomoarld of my own voice, I drew at the end of each month Rs. 550-. So, at list I should say eomthiery.)

এই মানুহ বিলাকৰ মাটি ৰিলাক দি দিলে তাৰ চাৰিও ফালৰ গাওঁ বিলাকক

Scientice ৰ কথাই নাই, বা class 'A' class B ৰ officer ৰ কথাই নাই অফিচ পিয়ন, চৌকিদাৰ, খালাচিৰ মানুহো নাই। এই কথা বিলাক আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰীক কলে তেখেতে এই বিলাক কথাত কাণ নিদিয়ে তেখেত অৱশ্যে আজি Houseত নাই। তথাপিও কওঁ যে তেখেত executive councilৰ chairman, তেখেতে কৰো বুলিলে বহুতো কাম কৰিব পাৰে— কিন্তু তেখেতে আমাৰ নিবেদন বোৰলৈ কাণ নকৰে।

আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰীয়েই হৈছে সেই Executive Councilৰ Chairman. কিন্তু আমাৰ মানুহে চকীদাৰ, খালাচীৰ কামো নাপায়। তেনেকুৱা কামৰ বাবেও মানুহ বাহিৰৰ পৰা আনে যেনে— নেপাল, বিহাৰ আদি ঠাইৰ পৰা।

তাত এটা Guest House আছে। তাত মানুহ ৰাখে আৰু এটা মস্ত propagamda আছে Arti Assamese Der বুলি। Regional resracch Laboratory ও হৈছে এয়াই। নামৰূপত Vacancy হয় আৰু মানুহ দেৰাডুনৰ পৰা। তাত Vacancy টো দেখুৱাই মানুহ লয়। নাহৰকটীয়াৰ কথাও তথৈবচ। আজি চিমেণ্ট ফেক্টৰীতো বাহিৰৰ মানুহকে নিয়োগ কৰিছে। আনহাতে যিবোৰ Advertisement দিয়ে সেইবোৰে ওলাই বাহিৰৰ কাগজতহে। Interview পাতে হয় কলিকতা বা দিল্লীত নহয় দেৰাডুনত।

আগতে এই Selection Board ৰ Chairman আছিল মুখ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীচলিহা দেবৰ ভাগীনিয়েক। পাছত তেওঁক Board ৰ মেম্বাৰ কৰি দিয়া হল। সেই বেজাৰতে তেওঁ Board ৰ মিটিংলৈ নোযোৱাই হল।

A Voice :

(ভাগীনীয়েক নহয়)

ভাগীনীয়েক নহয় বুলি কৈছে যেতিয়া মই মানি লৈছো। তেখেতে ভাল কাম কৰিব খুজিছিল বাবে মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা সমৰ্থন নাপালে। আজি শিৱসাগৰৰ বহু ঠাইত মাটি নোহোৱা হৈ গৈছে ভালেমান ঠাইত বগী টিঙৰ ঘৰ উঠিছে; ফলত মানুহে খাবলৈ নোপোৱা হৈছে অথচ, employment নহয়। জামচেদপুৰত টাটা কোম্পানীত বিহাৰ চৰকাৰৰ এজন Representative থাকে। এই কোম্পানীৰ কাম খালি হলে প্ৰথমতে বিহাৰ চৰকাৰৰ representative ক কব লাগিব। এইটো অৱশ্যে মই বাৰ বছৰ মানৰ আগৰ

কথাহে কৈছো। বিহাৰ representative এ কেইজন মান মানুহ বাচি দিব লবৰ কাৰণে। যেতিয়া উপযুক্ত মানুহ নাপায় তেতিয়াহে জামছেদ পুৰৰ representative এ মানুহ বাচিব পাৰিব।

আজি চাওক, বাৰাউনীত এটা Refinary কৰিলে। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাক নিবেদন কৰিছো আপুনি কেইজনমান Representative লৈ গৈ চাওক গৈ তাত দেখিব তাত ৫শ টকালৈকে দৰমহা পোৱা যি সকল মানুহ তেওঁলোক refinary ৰ এলেকাৰ ১০ মাইলৰ ভিতৰৰ মানুহ। কিন্তু আজি গুৱাহাটীৰ refinary লৈ চাওক কিমান অসমীয়া মানুহৰ তাত কৰ্ম্মসংস্থান হৈছে ? বিহাৰ চৰকাৰ আৰু অসম চৰকাৰ একেই। বিহাৰত শ্ৰীকৃষ্ণ সিংহৰ চৰকাৰ অসমত শ্ৰীমান বিমলা প্ৰসাদ চলিহাৰ চৰকাৰ একেই।

মহীচুৰৰ factory সমূহ চাবলৈ অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি গৈছেনে ? যদি যোৱা নাই মই বিনীত ভাবে নিবেদন কৰিছো। আপুনি এবাৰ গৈ চাই আহকচোন। তাত আপুনি দেখিব ১½ লাখ ২ লাখ কৰ্ম্মচাৰীৰ ভিতৰত শতকৰা ৯৫ জনেই মহীশূৰৰ লোক। সেই চৰকাৰে যদি পাৰে আমাৰ চৰকাৰে কিয় নোৱাৰে আমাৰ চৰকাৰে নোৱাৰাৰ কাৰণ মই আজিলৈকে বুজিব পৰা নাই।

State Transport Corporation আৰু Construction Corporation কৰিছে, এইবোৰ কিয় কৰিছে মই বুজিব পৰা নাই। এইবোৰে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিব পাৰিবনে কি ?

আজি সকলোৱে কয়, অসমীয়া মানুহ এলেহুৱা। গাঁৱৰ মানুহে কাম কম কৰে। আমাৰ মানুহে দোকান পোহাৰ নিদিয়ে। ফলত বিদেশী লোকে আহি ইয়াত ডাঙৰ সৰু সকলো ধৰণৰ কাম কৰি অসমৰ ধন বিদেশলৈ লৈ যায়। মই এবাৰ এখন মিটিঙৰ বাবে টিয়কলৈ গৈছিলো। তাত এজন মানুহক কৈছিলো যে আমাৰ অসমীয়া মানুহ এলেহুৱা কিন্তু তেওঁ কলে যে আপোনালোক মটৰত উঠি ফুৰে আৰু আমি যেতিয়া আহাৰ-শাওন মহীয়া ৰ'দত আহুধান মাৰো— তেতিয়া আমাৰ পিঠিত চকোৰা ধান শুকাব। এই দেশৰে অসমীয়া মানুহ কলীয়া ভোমোৰা বৰফুকনে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত দলং দিবৰ বাবে শালগছ কাটিছিল—। আজি সেই কলিজাৰ অসমীয়া মানুহৰ অৱস্থা দেখিলে মোৰ দুখ উপজে।

মই বহুদিন আগতে কৈছিলো যে তিনিচুকীয়াত Industry গঢ়ি উঠিছে হয়, কিন্তু স্থানীয় মানুহৰ দ্বাৰা নহয়, আন দেশৰ মানুহে আহি Industry কৰিছে। আমাৰ স্থানীয় মানুহে খাল খান্দিবলৈ, বাট বান্ধিবলৈকে কাম নাপায়। গৈ চাই আহক গৈ আমাৰ অসমীয়া মানুহ কিমান তাত সোমাইছে? ছুবাৰ গৈ দেখি আহিছো স্থানীয় থলুৱা লোকক চাকৰি দিয়া দেখুওৱা হয়, পিলাই Address নগাওঁ, যোৰহাট আদিৰ লোক বুলি। এইদৰে স্থানীয় মানুহৰ এটা Address বিভ্ৰাট জন্মাইছে। কিন্তু গৱৰ্ণমেণ্টে কিয় এই বিলাকত স্থানীয় মানুহে নিয়োগ কৰিব নোৱাৰে? এতিয়া দেখিছো ৰাইজে কৰিবলগীয়াত পৰিছে! কিন্তু ৰাইজে কৰা কথাত আমি উচতাই নিদিও। মাননীয় সদস্য সোনেশ্বৰ বৰাই বেলেগে বিশ্বাস কৰিব পাৰে। মই কিন্তু বিশ্বাস কৰো Means and Ends খাপ খোৱা হব লাগে,। যদি নহয় তেন্তে Bumerrage হব। প্ৰতিক্ৰিয়া বেয়াও হব পাৰে। আমি এতিয়া কৰিব নোৱাৰোনে যে শিৱসাগৰ জিলাৰ ডেকা দল এটা উলিয়াই আনি বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ বিলাকক তহিমুয়ক ভাৱে প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ। থানাৰ দাৰোগা চিপাহী সৌ গুজৰাট, ৰাজস্থানৰ নহয়, গণ্ডগোলৰ সময়ত নাযাৰা বুলি কলেই হ'ল, ৰঙকে চাওচোন। আইন শঙ্খলা যিয়েই ভাঙে ভাঙক, লৰাই কমিউনিষ্টে, Socielist এ, ডেকাই, বুঢ়াই যিয়ে ভাঙে ভাঙক। কিন্তু সেইটো কাৰণে আমাৰ দেশৰ পৰিস্থিতি অত্যন্ত বেয়া হব। আমাৰ দেশ ছুখীয়া। কলিকতাৰ নিচিনাকৈ চিপাহী, পুলিচ যিমান আছে আমি সিমান ৰাখিব নোৱাৰো আৰু ৰাজহো দিব নোৱাৰো। হেন জানি আইন শঙ্খলা ৰাইজে ৰাখিব লাগিব। মই আশা কৰো আৰু মোৰ বিশ্বাস এই কথাষাৰ আমাৰ ৰাইজে আমাৰ ডেকাই ৰাখিব। মোৰ কালৰে ডেকাসকলৰ লগত ঘণিষ্ঠ সম্বন্ধ আছিল, আজি পাঁচ, ছয়বছৰে বাদ দিছো। মই সেইবিলাক কৰিব নিবিচাৰো। কাৰণ Means and Ends ভাল নহয়। অসমীয়া মানুহক disriminate কৰি বাহিৰা মানুহক Recruit কৰে। Cottage Industry আৰু Small Industries ৰ Training ৰ কাৰণে পাঁচ লাখ টকা দিছে। মানুহে কয় যে দোকানকে এখননো কিয় নিদিয়ে? ছুলিয়াজান, নোনমাটিত বাহিৰা মানুহে আহি দোকান দিছেহি। অসমীয়াই নিদিয়ে কিয়? কিন্তু আমাৰ বক্তৃতা দিওতা সকলে

তলৰ পৰা তলিলৈ গমি পুতি নাচায়। মোৰ Cousin এজনে পঁাচশ টকাৰে দোকান এখন দিছিল; কিন্তু সেই পঁাচশ টকাৰে কি হব ?

অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৪৯ চনৰ Statistics মূল্য নিৰূপন মতে তে'তিয়াৰ এটকাৰ মূল্য আজিৰ দহ টকাৰ সমান। এনে অৱস্থাত পাঁচশ টকাৰে কোন ভদ্ৰলোকৰ লৰাই দোকান দি যাব ? এতিয়া Bank Nationalisation হল যেতিয়া টকা দিব লাগে। কিন্তু যোৱা এমাহৰ ভিতৰত তিনিটা বেঙ্কত তিনিটা পাৰ্টিৰ মানুহৰ কাৰণে যত্ন কৰি চালো। কিন্তু কতো টকা নাপালো তেওঁলোকে কয় অলপমান মাটি বন্ধক দিব লাগে, তেতিয়াহে টকা দিব। যদি মাটিয়েই থাকিলে হয় তেতিয়া টকাই নিবিচাবিলোহেতেন। এতিয়া কথা হৈছে আজি আমাৰ Capital নাই।

আহোমৰ পিচত বৃটিছ সকল অসমলৈ আহিল; কিন্তু তেওঁলোকেও অসমৰ থলুৱা লোকক কোনো প্ৰকাৰৰ সহযোগ নকৰিলে। আ·কি উজনি অসমৰ বাগান বিলাকত কাম কৰা বনুৱা স্থানীয় থলুৱা লোক নাছিল। তেতিয়াও কোনো সহযোগ নকৰিলে। অথচ উজনি অসমত Currency নাছিল। নামনি অসমত অলপ আছিল। বৃটিছ সকল ইয়ালৈ আহোতে লগতে বাহিৰৰ পৰা মানুহ আনি আমাৰ বুকুত, মুৰত জাপি দিলে। অসমীয়া অৱশ্যে দোষী সাব্যস্ত হৈছিল। সকলো পিনেই অসমীয়াই পিচপৰি থাকিল আৰু বাহিৰৰ পৰা মানুহ অনাৰ প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ কৰিলে। ফলত অসমীয়াই পিচপৰিয়েই থাকিল। আমাৰ মূলধন নাই যেতিয়া Industry কেনেকৈ হব ?

Engineering graduate, Medical graduate ক লগত লৈ পইচা সহায়ৰ কাৰণে Bank লৈ গৈছিলো। দ্বিতীয়তে ইমান ডাঙৰ যে Socialism সোমাই দিলে— এদিন আহি পৰিল Bank Nationatisation কিন্তু যেতিয়া সেই এডেকাকেইজনক তেওঁলোকৰ সাহায্যাথে Bank লৈ লৈ গলো তেতিয়া তেওঁলোকে মাটি বন্ধক দিবলৈ কলে। তেতিয়া হে টকা দিব। যদি বাপেকৰ মাটি নাই তেন্তে দদায়েকৰ মাটি বন্ধক দিয়ক। দদায়েকে কিয় বাৰু মাটি দিব ? এতিয়া Industry গঢ়ি উঠিবলৈ হলে আকাশ-কুসুমৰ নিচিনা হৈছে। Mysoreৰ Telephone factory আৰু ৰাবাউনিত লৈ গলে দেশখন কেনেকৈ গঢ়ি উঠিছে সেই বিষয়ে ভাল অভিজ্ঞতা হব। কাৰণ—

"চাৰি দেশ দেখে যি
চাৰি কথা শিকে সি।"

খৰালি মাহতে গৈ চাই আহৰুচোন কেনেকৈ সেই Industry বিলাক গঢ়ি উঠিছে আৰু আমাৰ দেশত কি হৈছে।

নগাজেগুলৈ চাওক কেইজন বাহিৰা মানুহৰ চাকৰি আছে? Contitutionৰ Art. 16. অকল অসমৰ কাৰণে সৃষ্টি হৈছে আন দেশৰ কাৰণে হোৱা নাই। O. N. G. C. ত কেৰাণী চাকৰি এটাও অসমীয়া থলুৱা লোকে নাপায়। আনহাতে Reserve Bank. State Bank ৰ ফালৰ পৰাও সহযোগ নাপায়। ইতিপূৰ্ব্বৰ কথা যোৰহাট ধুবুৰী State Bank ৰ Branch খুলিবলৈ আহিছিল, মই কৈছিলো ইয়াত নিদিওঁ।

তাৰ পাচত আমি দেখিলো তাৰ কেৰেণী মহৰী, পিয়ন, চাপ্ৰাচী সকলো বিলাক বাহিৰৰ পৰা লৈ আহিছে। কিয় এইটো হবলৈ পাইছে? আমাৰ চৰকাৰে তেখেতসকলক Co-operation দিছে। এইটো One way traffic Co-operation. আমাৰ চৰকাৰে মাটি দিয়ে, বাৰী দিয়ে আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ Co-operation দিয়ে। কিন্তু অসম চৰকাৰে চাকৰি দিয়া কৰ নোৱাৰেণে? মই বিনীত ভাৱে কওঁ— চৰকাৰৰ যিসকল আছে শুনি বেয়া পাব। Please read the writings in the wall. অসমৰ মানুহবোৰ মই সিদিনা কোৱাৰ দৰে অকটাৰলিংৰ মনুমেণ্টৰ দৰে ধৈৰ্য্য ধৰি আছে। সেই মনুমেণ্টৰ তলত কাউৰীয়ে ভচনা কৰে, ৰদ দিয়ে, বৰষুণ দিয়ে, কংগ্ৰেছৰ, কমিনিউষ্টৰ মিটিং বহে। তেনেকৈ অসমৰ মানুহবোৰে ধৈৰ্য্য ধৰি চাই আছে। ডেকা দল Assembly ৰ সন্মুখ পাইছেহি! তাৰ পিচত কি হয় ঈশ্বৰে নকৰক — আইন শৃঙ্খলা যাতে ভংগ নহয়।

আমি এতিয়া ৫০০/৫৫০ টকা পাইছো তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপে আমি পিঠিত ঢকুৱা বান্ধিব লাগিব। চৰকাৰৰ উপযুক্ত লোক থকা স্বত্তেও যদি বাহিৰৰ পৰা মানুহ আনি দিয়ে তেনেহলে Co-operation বন্ধ কৰি দিয়ক আৰু ONGCৰ বস্তু বিলাক ৰজাদিনীয়া পুথুৱীৰ পৰা আতৰাবলৈ Notice দিয়ক। আনকচোন ধৰি ONGC ৰ মেনেজাৰক! ONGC ৰ মেনেজাৰক Arrest কৰক, পাচতো Secretariat Building টো পাচতো লওক— কিয় ভয় কৰে আমি আৰু

এই সদন পাচত আছে, নহয়। কিয় এনেকৈ ধৰি আনিব নোৱাৰে। আজি এটা কাগজত পঢ়ি ভাল পাইছো যে অলপ উচ্চ স্তৰৰ মানুহ এজন Arrest হৈছে। মই তাৰ facts বিলাক নাজানো—'তেখেতৰ নাম Mr. Lekor, Tokolai, Experiment ত কাম কৰে।

মই জনাত তেওঁ ভাল মানুহ, efficient মানুহ। ইয়াৰোপৰি নামৰূপত যি ঘটনাত জৱাহৰলাল চলিহাক হত্যা কৰিলে তাৰ ভাল বিচাৰ হলনে? সেইবিলাকৰ চলিহাৰ ওপৰত কিবা আক্ৰোশ আছিলনেকি? তাক জানিবলৈ ডাঙৰ, ডাঙৰ অফিচাৰক ষড়যন্ত্ৰত লিপ্ত থকা বুলি ধৰি নানিলে কিয়? এই Preventive Detention Act. খন মই সমৰ্থন কৰো, তাৰ, কাৰণ আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা সেই তেনেকুৱা মানুহবিলাকক ধৰি আনিব লাগে। এতিয়া আপুনি কোনোবা এজনক ধৰাই আনকচোন— তেতিয়া দিল্লীৰ পৰা শ্ৰীমান মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীৰ ওচৰলৈ কোনোবা নাহিবনে? মই আকৌ বে-আইনী ভাবে ধৰি আনিবলৈ কোৱা নাই। কাৰণ মই সকলোৰে পৰাই আইন মনা মানুহ। আইন প্ৰয়োগ কৰক তেতিয়াই দিল্লীৰ পৰা আহিব। আমি সেই কাম কৰাবলৈ গলে বেয়া হব।

(Voice কৰাব লাগিব)

এইবোৰ কথা বাহিৰত কোৱা ভাল নহয়। এতিয়া জ্যোতি বসুৱে যি কৰিলে— তেওঁ চণ্ডালিৰ পৰা নাই। কাৰণ তেওঁতো বেয়া মানুহ নহয়। "পুত্ৰক হত্যা কৰি তেজখিনি মাতৃৰ গাত সানি দিয়া"— এই কথাটো তেওঁ নিশ্চয় সমৰ্থন নকৰে। মই কিন্তু তেওঁক চিনিও নাপাও। কিন্তু এবাৰ যেতিয়া দেৱতা বা দৈত্য জাগ্ৰত হয় তেতিয়া ঠমাব নোৱাৰি। মই এই কথাবিলাক ভাবিয়েই নাপাও।

মই বিনীত ভাবে অনুৰোধ কৰিছো যে, চৰকাৰে যদি এই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান নকৰে তেতিয়া হলে দিন বেয়ালৈ আহিছে।

Shri Gaurisankar Bhattacharjya— Mr. Speaker, Sir, it is a truism that this unemployment problem is a common problem in the capitalist world and so long as the present system is not changed the problem cannot

be completely eradicated. But we shall have to work within our limited scope and inspite of all our limitations. I shall, therefore, like to make to a few suggestions which are within the competence of our Government and also which are within its capacity. Sir, in order to understand the problem we should see the society as a whole. Generally when we speak of unemployment problem we confine only to those people who are before our eyes, who can make some noise and particularly those who live in the urban areas who have got education in the currect sense of the term. But the vast number of the unemployed, the overwhelming majority of the unemployed live not in the towns but in the villages. Therefore, if we want really to tackle this problem seriously and effectively our first attention should be in the rual areas, in the villages. In the rural areas there are two types of unemployment. Some who were and have been engaged in agriculture and others who had been engaged in non-agricultural activities, In the past when our society was almost exclusively agrarian and rural and when the towns were only a few dots of administrative centres, at that time our rural people had all types of professions. There were agriculturists, there were barbers, cobblers, blacksmiths, teachers physicians, and so on and so forth. Now all those non-argicultural population has lost its profession. In our rural areas even the old barbers do not go to

* Speech not Corrected.

that profession because that profession is not paying. They want to go to some other profession. There is a saying "Go back to the villages." but if it is said 'apply that to yourself' we find ourselves in difficulty. I for one have come from a villages. Not only myself but my fore-fathers were in the village and the first two decades of my life were spent in a village. But if somebody suggests even to me to go back to the village and live in rural areas, shall I ? So far as my children are concerned, they are the children of a villager. But shall I send my children to the village. Shall I ask them to be either a priest or a preceptor or a tiller of the soil or a blacksmith. The propensity is now therefore for urbanisation and this trend being evergrowing and growing not in arithmetical but in geometrical progression, we shall be seeing the problem as days pass in greater dimension, We shall have to be prepared to face the problem as such. Now it is true that if the existing state of affairs remains, then even the existing number of unemployed cannot be absorbed. Therefore, what we shall have to do is we shall have to make a basic change of the productive sphere in our country.

Mr. Speaker— Order please.

The House stands adjourned till 2.00 P. M.

Mr. Bhattacharjya will continue.

....

Adjournment

The House then adjourned for lunch till 2 P:M.

Mr. Deputy Speaker— As the debate is to be closed

at 4 p. m., I hope the hon. Members will be short in their speeches. Mr. Bhattacharyya.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya — Mr. Deputy Speaker, Sir, as I said, it is not enough to say — go back to the villages. First of all there must be space to go. In the settled villages there is already over-population-there are some families who have only two lessas of land not even two bighas, and, therefore, there is a great scraxble for land. While there is scarcity of land for the cultivators, we find that there are in our State quite a number of the so-called reserver for grasing without raising grass, then forest reserves without planting tree and also some village common ground without being used by the village folk. The sooner we open up these places for the landless cultivators, the better it will be not only for the cultivators but also for the nation as a whole. Because they will be the primary producere, and spart from their living on their labour, they will also produce capital. We find also large tracts of land under tea grafts and tnese tracts have not been used in the last one contury of tea plantation. The entire land which is not under tea and which is beyond the minimum necessity for reserves should immediately be brought under the plough and should be distributed among the surplus population apringing up from the tea garden labour and also the neighbouring villages. But that is also not enough. So far as the artisans of the rural areas are concerned, the Government should provide them with necessary finance to build up their tools-shop and

factories, etc. For example, if a village barber wants to have a saloon he should be provided with necessary funds; if a cobbler wants to erect a small shop, he should be given the necessary fund. Similarly, others who are remaining in the villages and doing this or that paltry business should be also provided with fund. It is not enough to say that 14 banks have been nationalised and thereby we are on the threshold of socialis. Unless and until capital be made available to the people who really need it and who cannot find at by private negotiation or private arrangement— unless and untill these people get the capital, this nationalisation of the banks will not be of very great effect. But, as I said earlier, the agriculturist is not satisfied and cannot be satisfied in keeping his children only in the villages. Naturally and legitimately the want their children also to be in the government service and in professions and in other money earning business as well. And, therefore, we should see and, therefore, we should see that not only agriculture is industrialised, but we should also see that other avenues of employment are widened. Now, speaking of industrialisation of agriculture, we find that in spite of talks for the last two years even the power tiller project has not come up. In spite of the fact that there has been a great deal of talk about electric power, the only place where lift irrigation was attempted, that also at present is not working and the plans and promises about introducing lift irrigation schemes in other areas have remain unimplemnted. If we want actually to make

agriculture more remunerative we shall have to take to modern means in every aspect and in this respect the Agriculture Department's plan has been a total failure. Now, Sir, as a result of the format on of Meghalaya, agriculture, so far as the hill areas are concerned, has become the affair entirely of Meghalaya. There is absolutely no reason now why the departmental headquarters of agriculture should be in Shillong. The entire activities of the Agriculture Department are confined to the plains districts and very easily the Directorate of Agrculture can shift there. Land isthere, houses are there and of the entire strength of 200 employees only 4 employees have got their own residential houses here in Shillong. All others, including the Director, have no house of their own in Shillong and very esily this Department could have gone down to the plains. If agriculture is far and far away from the agriculturists, you can very well imagine what type of guidance this Department can give. In spite of our exhortation to give agriculture topmost priority, so far as the Ministry of Agriculture is concerned, it has proved to be useless and unresponsive to the needs and demands of agriculture in this State. I therefore unge that the Directorate of Agriculture should forthwith go down to the plains before the peak cultivation season starts. I repeat, Sir, that there is absolutely no difficulty in taking this Department to the plains, because, as I said, there are houses of the Department itself for accommodating the Directorate of Agriculture in the plains.

Then, Sir, as I said, those who will be coming from the villages in search of employment to the urban and industrialised areas, they have become a very big problem. This problem, of course, is not confined to urban areas only ; the rural areas are also affected. We have even quite a large number of people from outside to our rural areas. There has really been an influx of population from outside the State. This is bound to be, as there cannot be any vacunm. You simply cannont keep some places in the name of reserve. There will be pressure on them from people coming from outside. These people are mainly displaced people and, therefore, desperate people. They are proletariat, who have got no vested interest and who have nothing to loss, They are desperate people and the yresort to any means. And there are many unscrupulous organisations and agenries to help them in ocoupying reserves. Many Government officials also, both of the Forest Department and Revenue Department who, being bribed, push them to there vacant areas. You may keep some of these areas under the "tribal belt," "tribal block" etc., but all this becomes menningless when there is onrush of needy and desparate people from outside the State. But, Sir, our Government is not alive to this. If we had distributed all these vacant lands to the landless people already living in the State, probably there could not and would not have been such an onrush.

Then, Sir, with regard to urban unemployment, there are so many spheres of employment— administrative, prof-

essional, industrial, commercial and others. So far as the administrative sphere is concerned, the scope is bound to be limited. Government cannot employ all the people who will be coming out of the schools and colleges. This is impossible. So far as professions are concerned, there also the scope is limited. Therefore, we have to give the greatest emphasis on industry and commerce. Now, the industrial ventures may be big, medium or small-scale. So far as basic industries are concerned, they are a long-term feature and in this we shall have to depend to agreat extent on the help we might be getting from the Government of India. The same is the case with regard to major industries also. There are some industries which are no doubt capital intensive, where the scope for direct employment is limited. For example, a oil refinery or a petro-chemical complex. By itself it will not employ a large number of people, but it will create the proper climate and atmosphere for growth of ancillary industries, shops, etc., which will create emyloyment. Take the case of Bamuni Maidan in Gauhati. Sir. In our college days that was the chandmari and there were very few people living there. Now, with the establishment of the oil refinery, this has turned out to be the most populous and busy industrial centre in Gauhati. In this context, Sir, it would be meet and proper to reiterate that the people of Assam want not the expansion of refining capacity of the existing refinery at Noonmati but they categorically want a second oil refinery in the public sector. Let there be no confusion about it. Let there be no attempt by double talk or sophistry

to mislead and betray the people of Assam. I make it clear that what the people of Assam want is not expansion of the existing refining capacity at Noonmati or Digboi, but a second public sector refinery. Let there be no attempt to hoodwink and mislead the people. Let it be very clearly put before the Government of India that the people of Assam will not remain content with only the expansion of refining capacity, they must be given a second refinery, which will create a new industrial centre, probaly, in the Sibsagar district. This will create such a climate which will encourage private individuals also to go in for small industries.

Then, Sir, there are some industries which are labour-intensive. Every major industry is not necessarily capital-intensive and in hom the Government of Assam also can take a part. If the Government of India can invite private firms for partnership, the Government of Assam on very well be a partner in such industries. I need not take the time of the House by elaborating this point. That I suggest is that in some major industries our Government may be participants or partners. With regard to the medium industries also, the same is the case, but here it may be necessary to accommodate some industrialists from outside the State also. It is sometimes said — when we say that there should be a condition that people of the State should be employed whenever there is a industry— there are some enomies of this State who describe it to be a narrow or regionalism. Sir, if I want to engage a family member in my family, my villager in my village or

my own people in the district, should it be described as narrow regionalism ? According to the Constitution of India, anybody from any part of India can come to any place and nobody can shut the door for them. If any industrialist wants to come here, let him come and start any industry he likes. But there should be certain endition. Why cant' the Government of Assam make certain bargain with them ? What is that bargain ? The bargain is that we want the poeple of Assam be employed in their industries. People of the State do not mean only the Assamese speaking people. Here, in our State there are Bengali speaking people, Khasi speaking people, Garo speaking people and so on so forth. Here, there is not only one class of people. We have all classes of people here. Therefore, I would like to suggest that when the Government of Assam invite any industrialist who wants to build up medium industry, small scale industry or any kind of industry, they must give some condition – the condition that local people must be employed— The Government must make it a point that preference in respect of employment should be given to those people who call Assam their native land and who make Assam their own home. These things should be done by the Government not out of fear, but out of love. I was extremely sorry to hear the elaborate speech of honourable member Shri Debeswar Sarma who said that it should be done otherwise we shall have to put Dhakua on our back, that is to say that Government of Assam must do these things, otherwise

they will be beātch by the people. Sir, my suggestion is that the approach should be out of love and not out of fear. If you do not love the people, if you do not give employment to the people, they become burden to the Government as well as to the society. No capital is greater than human life. You must do something for their survival. Fear complex is a bad complex. You must give us that complex: I am believer of revolution Revolution, means complete transformation of society and that transformation and that change can come not from fear but out of love. Socialism can be built only by love aud if anything to be destroyed that is capitalism. You must look forward—search your heart. Your heart must be full of live and that love must be supplmented by that mortal society and that contended society can be built only by positive approach. Sir, what I urge the Government is that they should take a positive attituds towards this approach with love, sincerity and sense of dedication, because these children, and children to be our children and the children of the mother land, must be employed, must be given work. We must see that anybody •who calls Assam their own home must be employed. Everbody comes to the world with hands and brain must be given opportunity for creation of work and then no man will be a burden to the sceiety or to the Government,

Shri Sailen Medhi— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অসম এখন সমস্যা বহুল ৰাজ্য। আজি আৰু এটা সমস্যাই মূৰ তুলি উঠিছে, সেইটো হৈছে অসমৰ নিবনুৱা সমস্যা আৰু এই সমস্যাটোৰ কথাকে আজি অত দিনে আমাৰ বিধান

সভাত আলোচনা হৈ আহিছে। এই সমস্যাই যে একমাত্র অসমতেইহে গা ডাঙি উঠিছে এনে নহয়, গোটেই ভাৰতবৰ্ষৰ সমষ্ট ৰাজ্য জুৰি এই সমস্যা আমি দেখিবলৈ পাইছো।

বাহিৰ পৰা অসমলৈ অহা লোকৰ দ্বাৰা আমাৰ অসমত যি বিলাক উদ্যোগ স্থাপিত হৈছে তালৈ যদি আমি চকু ফুৰাই চাওঁ তেন্তে আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে এই সকল লোকৰ দ্বাৰা আমাৰ এই সমস্যা সমাধান হোৱা নাই।

মাননীয় সদস্য ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়া নাইবা বৰা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে আজি ময়ো কব খুজিছো যে সমাজৰ আমুল পৰিবৰ্ত্তন নকৰাকৈ এই সমস্যা সমাধান হোৱা সম্ভৱ নহয়। গতিকে সামাজিক, অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত ব্যক্তিগত মালিকানাৰ ভিত্তিত গঢ়ি উঠা সমাজ আৰু চলিত ধন তান্ত্ৰিক যি অৰ্থনীতি, এই অৰ্থনীতিৰ পৰিবৰ্ত্তন নহলে এই সমস্যা সমাধান কৰা সম্ভৱ নহয়। কিন্তু আজি আমাৰ এই অৰ্থনীতি মাজত, সমাজনীতিৰ মাজতো যিমান থিনিলৈ পাৰো এই সমস্যা ৰাজ্যই ৰাজ্যই সমাধান কৰিব লাগিব। সেই কাৰণে আজি এই সমস্যা ৰাজ্যৰ বিধান সভাত আলোচনা কৰিব লগা হৈছে। Employment exchange এ ১৯৪৯ চনৰ পৰা ১৯৬৯ চনৰ ৩১ ডিচেম্বৰ তাৰিখলৈ অসমৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ হিচাব দিছিল ১৮ লাখ ১৯ হাজাৰ ২২৬ জন। তাৰ ভিতৰত ইঞ্জিনিয়াৰৰ সংখ্যা হৈছে ১২ হেজাৰ ৯২৯ জন, মেট্ৰিক আৰু আন্দাৰ মেট্ৰিকৰ সংখ্যা হৈছে ১৫ লাখ ২৬ হেজাৰ ২৬০ জন। এই নিবনুৱা সকল অকল টাউন অঞ্চলৰে নহয়, গাঁৱে ভূঞে বাস কৰা লোক সকলৰ মাজতো এই সমস্যাই দেখা দিছে।

আমাৰ অসম এখন কৃষি প্ৰধান দেশ। গতিকে ইয়াৰ শতকৰা ৮০ জন লোকেই কৃষিজীবী আৰু কৃষকৰ সন্তান। আজি আমাৰ গাঁৱৰ বহুত লৰায় পঢ়া শুনা কৰিছে— সেই শিক্ষিত, অদ্ধ শিক্ষিত লৰা বিলাক আজি চাকৰী বিচাৰি চহৰ মুখী হৈছে। এই লৰা বিলাকক যদি কিবা ব্যৱস্থা কৰি গাৱতে ৰখা নহয় তেনেহলে এটা ভিষণ সমস্যাৰ সৃষ্টি হব। এই চহৰ মুখী সোঁতটো বন্ধ কৰিব পৰা নাযাব। গাৱৰ লৰা বিলাকক গাৱতে ৰাখিবলৈ হলে একোটা ভাল আঁচনি লব লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ কথা মনত পৰিলে, যিখন চিত্ৰ মনলৈ আহে সেই চিত্ৰখন সংশোধন কৰিব লাগিলে প্ৰথমে শিক্ষা নীতিৰ পৰিবৰ্ত্তন ঘটাব লাগিব। আমাৰ যি ধৰণেৰ শিক্ষা নীতি,

হব লাগিছিল আজি সেই ধৰণে হোৱা নাই। সেই কাৰণেই আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাটো ইমান ভয়ঙ্কৰ ৰূপত দেখিবলৈ পাইছো। গত ২০ বছৰে আমাৰ অৰ্থ নৈতিক দিশটো উন্নত কৰিব পৰা হলে, যথেষ্ট পৰিমাণে উদ্যোগ স্থাপন কৰি আমাৰ লৰা বিলাকক নিয়োগ কৰিব পৰা হলে, আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাটো আমাৰ সন্মুখলৈ নাহে।

আজি ৰাতি পুৱাত এই বিধান সভাৰ মজিয়াত প্ৰশ্নোত্তৰৰ সময়ত এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছিল যে আমাৰ Petro-chemical Complex ৰ কাৰণে কাৰিকৰী প্ৰশিক্ষণ লবৰ বাবে কিছুমান লৰাক বাহিৰলৈ পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। তাৰ লগতে মযো কও যে আমাৰ ইয়াত তেল শোধনাগাৰকে আদি কৰি যি বিলাক বৃহৎ শিল্প হব, (অৱশ্যে বৃহৎ শিল্পত বেচি পৰিমাণে লোক নিয়োগ কৰিব নোৱাৰে) সেই বিলাকৰ কাৰণেও আমাৰ ডেকা লৰাবিলাকক বাহিৰত প্ৰশিক্ষণ দি অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যাতে আমাৰ ইয়াত উপযুক্ত মানুহ নাই বুলি হাজাৰে হাজাৰে বাহিৰৰ পৰা ডেকা লৰা আমদানী কৰি আনি, আমাৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰ বিলাকক নিয়োগ কৰি আমাৰ থলুৱা ডেকা লৰা বিলাকক বঞ্চিত কৰা নহয়। আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ আজি যি ৰূপে দেখা দিছে সেইটোত যাতে কাৰিকৰী শিক্ষাৰ জৰিয়তে দূৰ কৰিব পৰা যায় তাৰ বাবে আমাৰ শিক্ষানীতি প্ৰয়োজন বোধে পৰিবৰ্ত্তণ কৰিব লাগে।

আজি আমাৰ চৰকাৰে কিছুমান লৰাৰ লগত লাখ লাখ টকা খৰচ কৰিব লাগিছে অতি পৰিতাপৰ কথা যে আমাৰ চৰকাৰে একোজন লৰাৰ লগত এই ধৰণে লাখ লাখ টকা খৰচ কৰিও কোনো কাম আদায় কৰিব পৰা নাই। আমাৰ ৰাজ্যত Industry একো সহায় দিব পৰা নাই। অৱশ্যে বৃহৎ Industsy বিলাকক বেচি সংখ্যক লোকক নিয়োগ কৰিব নোৱাৰে। আৰু যি অলপ নিয়োগ কৰিব পৰা যায় সেই খিনিও কাৰিকৰী অভাৱৰ কাৰণেই দিব নোৱাৰে।

আজি আমাৰ লাখ লাখ টকা খৰচ কৰি Small Scale Industry বিলাক খুলিছে— আৰু এই বিলাকত বেচি জোৰ দিয়া হৈছে— উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা কব খুজিছো, "আমাৰ Small Scale Industry Corporation ৰ ১৫ টা Units আছে। এই বিলাকত লাখ লাখ টকা খৰচ কৰা

হৈছে। কিন্তু দুখৰ বিষয় ইয়াৰ এটাইও আজি পযান্ত কোনো লাভ দেখুৱাব পৰা নাই। তাত যি বিলাক Machinary আছে সেই বিলাকত মামৰে ধৰিছে। সেই বিলাক মেচিনাৰী পুনৰ কামত লগাব পৰা নাযাব। যিবিলাক Small Scale Industry কৰিছে সেই বিলাক plan কৰি কৰিব লাগে। কেই দিন মানৰ আগতে আমাৰ বৃত্ত মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে সেই বিলাক proper Plan কৰি নকৰাৰ কাৰণেই আজি Small Scale Industry টো কিছুমান সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হৈছে।

আমাৰ অসম এখন কৃষি প্ৰধান দেশ। কৃষিৰ ব্যৱস্থা উন্নত কৰি আমাৰ হাজাৰ হাজাৰ নিবনুৱা ডেকাক কৃষিৰ কামত লগাই, গাৱতে নিবদ্ধ কৰি ৰাখিব লাগে। কৃষিৰ ব্যৱস্থা যন্ত্ৰী কৰণ কৰি, উন্নত কৰিব নোৱাৰিলে লাখ লাখ হাজাৰ হাজাৰ ডেকা চাকৰীৰ কাৰণে চহৰ মুখী হব তেওঁ লোকৰ চহৰ মুখী সোত বন্ধ কৰিব পৰা নাযাব। ফলত আমাৰ অৰ্থ নীতিটো ক্ষতি হব আৰু কৃষিটো ক্ষতি হব। আমি আমাৰ একমাত্ৰ উদেশ্য হব লাগিব কৃষিৰ ব্যৱস্থা উন্নত কৰি তাত আমাৰ ডেকা লৰাক প্ৰয়োগ কৰাটো।

কৃষিৰ লগতে ভুমি সংস্কাৰ উন্নত হোৱা প্ৰয়োজন। ৰাজ্য পালৰ ভাষণত উন্নত প্ৰণালীৰে খেতি কৰাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। তেখেতে তেখেতৰ ভাষণত কৃষিত Mechinary, সাৰ আদিৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ কথা কৈছে। এই বিলাক কৰিলে গাৱৰ কেইজন মানুহে উপকৃত হব। যি কেইজন ধনী মানুহ তেখেত সকলহে উপকৃত হব কাৰণ তেখেত সকলে Fertilisur, সাৰ আদিৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে। কিন্তু দুখীয়া খেতিয়কৰ কেইজনে এই দৰে পইচা খৰচ কৰি সাৰ আদি ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে? আমাৰ Co-operative firming হৈছে কিন্তু কেইজনে ইয়াত সুবিধা পাইছে? হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ গাৱলীয়া দুখীয়া খেতিয়কৰ কোনো উন্নতি হোৱা নাই। আজি গাৱৰ অৱস্থা ২৩ বছৰে কিয় উন্নত হোৱা নাই? এই কথা বিলাক কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত বৰ গুৰুত্বপুৰ্ণ। কিন্তু ভাগ্যৰ কথা আমাৰ চৰকাৰে এনেবোৰ কথাত একো গুৰুত্ব নিদিয়ে।

আপুনি শুনি আচৰিত হব, উপধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাইজৰ কাৰণেই এইটো সমবায় বিভাগ কিন্তু আজি সমবায় মন্ত্ৰীৰ কাৰনেই এই সমবায় বিভাগটো ধ্বংস মুখী হৈছে।

এই বিধান সভাত আমাৰ সমবায় মন্ত্ৰী গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উঠিছে দুৰ্নীতি কৰা বুলি। এই অভিযোগ বিচাৰ কৰাৰ কাৰণে বিধান সভাই সিদ্ধান্তও গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু অতি আচৰিত কথা এতিয়ালৈকে এই মন্ত্ৰী গৰাকীক এই বিভাগৰ মুৰব্বী হৈ থাকিবলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে যাৰ ফলত এই বিভাগৰ তলতীয়া কৰ্ম্মচাৰী সকলে এইজনা মন্ত্ৰীৰ বিৰুদ্ধে এষাৰ কথা কবলৈ সাহ কৰিব নোৱাৰিব। ফল স্বৰূপে অভিযোগৰ প্ৰকৃত বিচাৰ সম্ভৱপৰ নহব।

কিন্তু এজন চৰকাৰী বিষয়াৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ বিচাৰৰ সময়ত যাতে সেই বিষয়াই তেওঁৰ কৰ্ত্তৃত্বৰ জৰিয়তে সেই বিচাৰ বা অভিযোগ নষ্ট কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে কৰ্ম্মচাৰী জনক ততালিকে Suspend কৰা হয়। কিন্তু আমাৰ এই মন্ত্ৰী গৰাকীক এতিয়াও চৰকাৰে File আদি handle কৰিবলৈ অবাধে এৰি দিছে। এইটো আচৰিত কথা।

আমাৰ চৰকাৰে নিবনুৱা লোক সকলৰ চাকৰী দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত একো কৰিব পৰা নাই। আমাৰ Supply Department Madical, Transport বলৈকে চোৱা যায় তাতেই দুৰ্নীতিহে হা হা— কৈ মুখ মেলি থকা দেখিছো। এই বিলাক বিভাগে আমাৰ ডেকালৰাৰ চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ সুবিধা একো কৰি দিব পৰা নাই। মোৰ বন্ধু শ্ৰীদুলাল বৰুৱাই কৈ গৈছে য আমাৰ লৰা বিলাকক চাকৰী দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত এখন বিল আনিব লাগে। সংবিধানৰ ১৬ বিধি অনুযায়ী Caste, cread, Religion and place of birth ৰ অযুহাতত কাকো Discremination কৰিব নোৱাৰে।

উপাধাক্ষ মহোদয়, আমাৰ সংবিধানৰ ১৬ অনুচ্ছেদতেই আকৌ আছে যে যি বিলাক পিচ পৰা ৰাজ্য, সেই ৰাজ্য বিলাকে নিজৰ নিজৰ উন্নতিৰ কাৰণে একো খন বিশেষ বিল আনিবলৈ আইন কৰিব পাৰে। আৰু এইটো কই পঢ়ি দিছে। Article 16 (3) – Nothing in this Article shall prevent the Parliament from making any law prescribing in regard to a class or classes of employment or appointment to an office under any State Specified in the First Schedule or any local or order authority within its territory, any

requirement as to residence within that State prior to such employment or appointment. এই ক্ষেত্ৰত বিচাৰিলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে একোখন আইন প্ৰনয়ন কৰিব পাৰে। এই দৰে কিছুমান ৰাজ্যই আইন প্ৰনয়ন কৰি বিশেষ সুবিধা ললে— সেই বিলাক হৈছে নগালেণ্ড, ত্ৰিপুৰা, মনিপুৰ, সন্ত্ৰৰ, টেলেঙ্গনা আদিয়ে। আমাৰ মান্যবৰ শ্ৰীদেৱেশ্বৰ শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে যে "নগালেণ্ডে নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত সুবিধা আইন কৰিব পাৰে— আমাৰ চৰকাৰে কিয় নোৱাৰে" আমাৰ চৰকাৰে এই সুবিধা তেতিয়া গ্ৰহন নকৰিলে তেতিয়াৰ মুখ্যমন্ত্ৰী স্বৰ্গীয় গোপীনাথ বৰদলৈ Constitient Assembly & member থকা স্বত্বেও আমাক কিয় এই সম্পৰ্কে Sekward দিব নোৱাৰিলে ? তেতিয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কৈছিল যে যিবিলাক ৰাজ্যৰ প্ৰেমে আইন কৰাৰ প্ৰয়োজন আহে তেখেত সকলে কৰিব পাৰে। আমাৰ তেতিয়াৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে আমাক অনুন্নত বুলি কবলৈ লাজ কৰিয়েই হয়তো সংবিধানত এইকন সুবিধা গ্ৰহণ কৰাত আগ্ৰহ নেদেখুৱালে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ ফলতে আমাৰ চৰকাৰে আহি এটা ভীষণ সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছো। নগালেণ্ডে কৰিব পাৰে— ত্ৰিপুৰাই পাৰে— মনিপুৰে পাৰে ১৬ অনুচ্ছেদৰ সুবিধা লব আমাৰ চৰকাৰে কিয় নোৱাৰিব—

ইতিমধ্যে আমাৰ বিধান সভাৰ সদস্য সকলক লৈ এখন Employment Review Committee গঠন কৰা হৈছে। উদ্যোগত হাজাৰ হাজাৰ লৰাই চাকৰী পোৱা নাই, ব্যক্তিগত খণ্ডত পোৱা নাই তাৰ বাবে দোষ কাৰ মই কও এই বিলাকৰ কাৰণে আমাৰ বৰ্ত্তমান চৰকাৰেই দায়ী।

বহুতো ক্ষেত্ৰতে আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ যে ব্যাক্তিগত উদ্দোগ সমূহৰ Employee ৰ ক্ষেত্ৰত যেতিয়া Selection হয় তেতিয়া অসমীয়া Candidate বিলাকৰ হৈ কোনো মাতোটা নাই। এই উদ্দোগ সমূহত যি বিলাক চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা দিয়া অফিচাৰ আছে সেই অফিচাৰ বিলাকেই আমাৰ দুখীয়া ল'ৰা বিলাকৰ কথা অলপো চিন্তা নকৰে। যেতিয়া Employee ৰ প্ৰয়োজন হয়, তেতিয়া তেওঁ বিলাকেই candidate বিচাৰি Employment Exchange লৈ এখন কাগজ পঠায় আৰু Employment Exchange ৰ পৰা কিছুমান candidate ৰ এখন List দিয়ে— সেই List খনত আমাৰ অসমীয়া ল'ৰাৰ নাম নাহে, তাত থাকিব কোনোবা Tewari, Pande, ইত্যাদি।

এই দৰে বাহিৰ পৰা অহা মানুহ বিলাকৰ নামহে Employment Exchange ত Registered হয়, আমাৰ অসমীয়া ল'ৰাবিলাকক অফিচাৰে Regiester নকৰে। তাৰ পাছত Employment Exchange ত যিবিলাক অফিচাৰে প্ৰাৰ্থী নিয়োগ কৰিছে, সেই বিলাক বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহকেহে নিয়োগ কৰিছে। সেই কাৰণে তেওঁলোকেও অসমীয়া ল'ৰাৰ নাম Registered হোৱা স্বত্বেও বাহিৰৰ Candidate বিলাকৰ নামহে List ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰে। যিবিলাক অফিচত এইদৰে দূৰ্নীতি সোমাইছে সেই বিলাক পুঙ্খানুপুঙ্খ ভাবে বিচাৰ কৰি আমাৰ চৰকাৰে তাৰ ব্যৱস্থা নকৰে। বৰঞ্চ তেওঁলোকক সহায়হে কৰে। আজি অসমত এই বিলাক দূৰ্নীতি ভৰি থকাৰ কাৰণে নিবনুৱা লোকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে।

তাৰ পাছত প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে দিল্লীত ঘোষনা যে কৰিছিল অসমত উদ্যোগৰ বিকাশ হব। এই উদ্দেশ্য লৈ গঠন হল ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচন। এই ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কামবিলাক সমাধা হোৱা হলে বহুখিনি কাম আমাৰ চৰকাৰৰ সমাধা হলহেতেন আৰু তাত চৰকাৰ বা জনসাধাৰণৰ বহুত উপকৃত হলহেতেন। এই ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কাৰণে যদি কেন্দ্ৰৰ পৰা কিছু টকা দিয়ে আৰু State ৰ পৰা যদি কিছু দিয়ে তেন্তে কামটো সোনকালেই হয়। কিন্তু আজিলৈকে এইটো নহল। এই ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কাৰণে মাত্ৰ ৩০ লাখ টকা লাগে। তাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ১৫ লাখ আৰু ৰাজ্যৰ পৰা ১৫ লাখ টকা যাব। কিন্তু এইটোৰ কাৰণে প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে দিল্লীৰ পৰা যিটো নিৰ্দ্দেশ দিব লগীয়া আছিল সেইটো এতিয়ালৈকে দিয়া নহল আৰু তাৰ কাৰণেই ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কাম বাকী ৰল আৰু এইবিলাক এতিয়ালৈকে চৰকাৰে ঠিক কৰিব পৰা নাই।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

তাৰ পাছত কোনো এটা Deptt. ক যদি দূৰ্নীতিয়ে গ্ৰাহ কৰে আৰু সেই দূৰ্নীতি নিবাৰণৰ কাৰণে চৰকাৰে আওকান হৈ থকাটো বৰ দুখৰ কথা। গতিকে এই দূৰ্নীতি নিবাৰণ আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।—

(সময়ৰ সঙ্কেত)

আৰু এটা কথা যে যিকোনো ক্ষেত্ৰতেই হওক প্ৰত্যেক Deptt. ত চৰকাৰে বিধান সভাৰ সদস্য সকলক লৈ একো একোটা consultain গঠণ

কৰি ক'ত কি হৈছে আৰু Plane বা Scheme বিলাক কেনেকৈ কৰিলে ভাল হয়, তাৰ এটা স্পষ্ট নিৰ্দ্দেশ দিব লাগে। এই Plane আৰু Scheme বিলাক inffiment কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো দৰ্কাৰ হলে সেই Department ক নিৰ্দ্দেশ দিবৰ বাবে আমাৰ সদনৰ পৰাই একোটা কমিটি গঠণ কৰিব লাগে, গতিকে এই বিলাক সমাধান কৰিবলৈ কোন ধৰণে কাম কৰিলে সুবিধা হয় তাৰ বাবে এটা সু-ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু এই বিলাক সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলোঁ।

Shaimati Pronita Talukdar - উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ দেশৰ নিবনুৱা সমস্যা সম্পৰ্কে যি আলোচনা চলিছে, সেই আলোচনাৰ প্ৰসঙ্গতে মই দুষাৰ কথা কব খুজিছো।

বৰ্ত্তমান আমাৰ অসমত নিবনুৱা সমস্যাই এটা প্ৰধান সমস্যা হৈ পৰিছে। এই সমস্যা আমি সমাধান কৰিব নোৱাৰিলে আমাৰ দেশখন অৰ্থনীতিৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পিচপৰি থাকিব। এই সমস্যাটোৰ বাবে আমাৰ ডেকাশক্তিৰ মাজত আৰু পিচপৰি থকা ৰাইজৰ মাজত আজি এটা বিক্ষোভে দেখা দিছে। আমি জানো যে যোৱা ৩০ মাৰ্চ্চৰ দিনা এই সদনৰ সন্মুখত আমাৰ ডেকাসকলে এই সমস্যা সমাধানৰ দাবী জনাই বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। গতিকে এটা সুস্থনীতি লৈ এই সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰিলে ভৱিষ্যতে আমাৰ নিশ্চয় অন্ধকাৰ আহি পৰিব।

এই নিবনুৱা সমস্যাৰ বাবে বহুক্ষেত্ৰত দায়ী বুলি ভাবো আমাৰ ধাৰাবাহিক শিক্ষা ব্যৱস্থা।

আমি চাব লাগিব যে আমাৰ শিক্ষানীতিত কি বেমেজালি হৈছে আৰু কেনে ধৰণে হলে ভাল হয় এইবোৰৰ লক্ষ্য ৰাখি এটা সুস্থ আৰু সবল নীতি গ্ৰহণ নকৰিলে আমাৰ লৰাছোৱালীৰ ভবিষ্যত একেবাৰে অন্ধকাৰ হব। এই ক্ষেত্ৰত মহাত্মা গান্ধীয়ে শিক্ষানীতিৰ পৰিবৰ্ত্তন ঘটাই যি বুনিয়াদী শিক্ষা প্ৰচলন কৰিছিল সেইটো সুস্থনীতি আছিল। কাৰণ সেই বুনিয়াদী শিক্ষাই আমাৰ লৰা ছোৱালী স্বাবলম্বী কৰাৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ জীৱন নিৰ্ব্বাহৰ পথ বাচি লবলৈ শিক্ষা দিব পাৰে। গতিকে বুনিয়াদী শিক্ষাৰ জৰিয়তে আমাৰ লৰাছোৱালীক শিক্ষা দিয়াটো বৰ্ত্তমনে সমাজৰ দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে।

আজি আমাৰ একান্ত প্ৰয়োজন যাতে L. P. School ৰ পিচৰ পৰাই আমাৰ লৰাছোৱালী বিলাকক কিছুমান কাৰিকৰী বিষয়ৰ জ্ঞান দিয়াৰ বাবে আচনি হাতত লয়। তেতিয়াহলে সকলে পৰাই তেওঁলোকক যিটো বিষয় শিকোৱা হৈছে সেই বিষয়ত পিচলৈ ভালদৰে শিকি শিক্ষা শেষ কৰাৰ পিচত নিজৰ জীবিকাৰ সংস্থান উলিয়াব পাৰে।

গতিকে এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য হব লাগিব দুটা। এটা হৈছে মানসিক বিকাশ সাধনৰ বাবে শিক্ষা আৰু আনটো হৈছে ভবিষ্যতৰ কাৰণে কৰ্ম্ম সংস্থান দিব পৰা শিক্ষা। বৰ্ত্তমান এনেকুবা এটা সুস্থ শিক্ষানীতিহে প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

আজি আমাৰ ইয়াত কিছুমান উদ্যোগ, বৃহৎ উদ্যোগ বা ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগেই হওক গঢ়ি উঠিছে। এই উদ্যোগ বিলাকত যাতে আমাৰ শিক্ষিত ডেকা সকলে অংশ গ্ৰহন কৰিব পাৰে তাৰ বাবে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

কিন্তু আজি এইটো কোৱাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে যে য'ত বৃহৎ বা ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ নিগম স্থাপিত হৈছে সেই বিলাকৰ কাম ঠিকমতে চলা নাই আৰু সেই বিলাকৰ যি বেমেজালি আছে। সেইবিলাক দূৰ কৰি ঠিকমতে চলাব লাগে। গতিকে মই কব খুজিছোঁ যে আজি যিবিলাক পিচ পৰি থকা অঞ্চল আছে সেই বিলাকত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ স্থাপন কৰি তাত প্ৰশিক্ষ লবৰ বাবে ডেকা সকলক আকৰ্ষণ কৰিব লাগিব!

অসমত I. T. I.ত বহু লৰাই প্ৰশিক্ষণ পালেও তাৰ পিছত এনেয়ে বহি থাকিব লগীয়া হয়। সেই কাৰণে প্ৰশিক্ষণৰ পিছত নিয়োগৰ ব্যৱস্থা থাকিব লাগে আৰু প্ৰশিক্ষণৰ পিছত ডেকাসকলে যাতে নিজে নিজে উদ্যোগ আৰম্ভ কৰিব পাৰে তাৰবাবে উপযুক্ত ঋণ আৰু মঞ্জুৰী দিয়াটো উচিত। মোৰ বোধেৰে আটাইতকৈ প্ৰয়োজনীয় গ্ৰাম্য উদ্যোগত গুৰুত্ব দি গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ বিকাশ সাধন কৰাটো। এই উদ্যোগৰ জৰিয়তে আমাৰ গ্ৰাম্যঞ্চলত অৰ্থনীতিৰ উন্নতিৰ কৰিব পাৰিব আৰু গ্ৰাম্যঞ্চলত থকা দুখীয়া লোকৰ আৰ্থিক সংস্থা উন্নত হব।

অসমৰ গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি ঘাইকৈ নিৰ্ভ'ৰ কৰিছে কৃষিৰওপৰত। আজি আমাৰ মাননীয় দদস্য সকলে কৈছে আৰু মৰো কওঁ যে কৃষিৰ উৎপাদন শক্তি বঢ়াব লাগে আৰু এই উৎপাদিকা শক্তি বঢ়াবৰ কাৰণে আমি যথেষ্ট চেষ্টা কৰিব লাগিব। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ খেতিয়ক সকলৰ অৱস্থা উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কৃষি ঋণ বা খেতিৰ সা-সজুলি গোটাবৰ কাৰণে তেওঁলোকক কিছু

পৰিমানে সাহার্য্য দিয়া উচিত। এইদৰে কৃষিৰ আচনি কৰি আমাৰ ডেকাসকলক বা খেতিয়কৰ লৰাছোৱালী বিলাকক সেই আচনিৰ আদৰ্শৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ কৰিব লাগে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

সময়ৰ Ring বাজিলেই। মোৰ কবলগীয়া বহুতো আছিল। কিন্তু কবলৈ সময় নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয় তঁাতশাল বাদ দি আমি অসমীয়া ঐতিহ্যৰ কথা কব নোৱাৰো। কপাহ, এড়ী, পাট, মুগা আদি আমাৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ। এই বিলাকত আমাৰ শিপিনী সকলক বিশেষ সাহার্য্য দিব লাগিব।

ঠায়ে ঠায়ে সমাজ কল্যাণ অনুস্থান খুলি আমাৰ দুখীয়া বিশেষকৈ বিধবা তিৰোতা সকলক নানা শিল্পত নিয়োগ কৰি কৰ্ম্ম সংস্থান দিব পাৰিব লাগে।

মহিলা অনুস্থান বিলাকত আজি উদ্যোগ বিভাগে, বয়ন বিভাগে Kntting Machine, চিলাই মেছিন, তঁাতশাল আদি দি সহায় কৰিছে। কিন্তু Kntting Machine বিলাক বেয়া হলে ভাল কৰাৰ সুবিধা নাই।

প্ৰত্যেক শিল্প আৰু উদ্যোগৰ Machinery ৰ সুবিধা দিয়াটো ডাঙৰ কথা। যাতে শিল্পটো গোৱাৰ লগে লগে শিল্পীয়ে উপযুক্ত দাম পায় তাৰ ব্যবস্থা হব লাগে। এই সুবিধাই আমাৰ দেশৰ মুনিহ তিৰোতা সকলৰ আৰ্থিক উন্নয়ন কৰাৰ লগতে সামাজিক উন্নয়নো আহি পৰিব।

এইখিনি কৈয়েই মোৰ বক্তৃব্য সামৰিলো।

Dr. Surendra Nath Das— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নিবনৱা সমস্যাৰ ওপৰত হোৱা বিতৰ্কত অংশ গ্ৰহন কৰি মই সুদিছো যে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ প্ৰধান কাৰন হল—আমাৰ চৰকাৰৰ ভুল শিক্ষা পদ্ধতি। এই-শিক্ষা পদ্ধতিৰ ফলতেই আজি হাজাৰ-হাজাৰ নিবনুৱাৰ সৃষ্টি হৈছে। এই শিক্ষাৰ দ্বাৰা শিক্ষিত হৈ আমাৰ ডেকাসকল কেৱল চাকৰী মুখী হে হৈছে। আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ অত্যাৱশ্যীয় যিবিলাক কাম সেই কাম বিলাক আমাৰ প্ৰদেশৰ শতকৰা এজনেও নকৰে। ফলত সেই বিলাক কামত অন্যান্য প্ৰদেশৰ মানুহ আহি ভৰি পৰিছেহি। উদাহৰণ স্বৰূপে আমাৰ চুলিকটা ব্যৱসায়টোতে দেখা যায়—

যে অন্যান্য প্ৰদেশৰ মানুহৰ বাহিৰে আমাৰ অসমীয়া মানুহ এজনো নাই বুলিলেও অত্যুক্তি কৰা নহয়। আগতে এই Hair Cutting ব্যবসায়ত আমাৰ দুই এজন মানুহ নোহোৱা নহয়। সেইবোৰ পৈত্ৰিক ব্যৱসায় এৰি আজি আধুনিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ আমাৰ ডেকাসকলে তাৰ প্ৰতি পিঠি দিলে আৰু যাৰ ফলতেই আজি হাজাৰ-হাজাৰ নিবনুৱাৰ সৃষ্টি হৈছে। লগে লগে সেইবোৰ কামত বাহিৰা মানুহ আহি ইয়াত ভৰি পৰিছেহি। গতিকে মই চৰকাৰক নিবনুৱা সমস্যা-সমাধানৰ পৰিপেক্ষিতত এই পৰামৰ্শটো আগবঢ়াব খোজো যে ঠায়ে ঠায়ে এই বিলাকৰ কাৰণে স্কুল আদি খুলি দি আধুনিক উন্নত প্ৰণালীৰে আমাৰ ইচ্ছুক যুৱক সকলক ইয়াত শিক্ষা দি তেওঁ লোকক উৎসাহিত কৰিব লাগে। তাৰ কাৰণে অত্যাৱশ্যকীয় সকলো সা-সুবিধা দিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো।

Embroidery ৰ ক্ষেত্ৰটো চৰকাৰক পৰামৰ্শ আগবঢ়াও যে আমাৰ যিবিলাক I.T.I আছে তাতেই এনেকুৱা পৰ্য্যায়ৰ কিছুমান শ্ৰেণী খুলি দি তাত ইচ্ছুক প্ৰাৰ্থীসকলক এই trade বিলাকত শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলে নিবনুৱা সমস্যাও কিছু পৰিমানে সমাধান হোৱাৰ লগতে ইতিমধ্যে বাহিৰলৈ গৈ থকা হাজাৰ হাজাৰ ধণো আমাৰ ৰাজ্যতে ৰৈ যাব। আমাৰ যুৱকসকলৰো জীৱন নিৰ্ব্বাহৰ এটা পথ মুকলি হব। এনেকুৱা বিলাকৰ কাৰণে যাতে আমাৰ ডেকাসকলক আকৃষ্ট কৰিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে সৰু সৰু টাউন আদিত এই বিলাক খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে ই আমাৰ ৰাজ্যৰ কাৰণেই বেচ লাভজনক হব।

মাছ মৰা শিল্পটোৰো উন্নত প্ৰথা পদ্ধতিৰে আমাৰ যুৱকসকলক প্ৰশিক্ষণ দিয়াই কাম কৰাব পাৰিলে অৰ্থ আৰু আমাৰ বৰ্দ্ধিত নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ দৃষ্টিকোনৰ পৰা ফলপ্ৰসূ হব বুলি আশা কৰা যায়। ঠিকা আদিৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা যায় যে—এইবোৰ আমাৰ থলুৱা মানুহে নেপায়। সিও নিবনুৱা সমস্যাৰ বৰ্দ্ধিত সহায় কৰিছে। আমাৰ থলুৱা লোক সকলক আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল নেহোৱাৰ কাৰনে আমাৰ লোক-সকলে আমাৰ বুকুতে থকা ঠিকাৰ কামবোৰ নেপায় আৰু আৰ্থিক অৱস্থা অনুকুল হোৱাৰ কাৰনে এইবোৰ বাহিৰৰ লোকে পায় যাৰ ফলত আমাৰ থলুৱা লোক সকল বঞ্চিত হবলগা হৈছে। বাহিৰা লোক-সকলে এইবোৰ ঠিকা পোৱাৰ কাৰনে তেওলোকে সেই কামবোৰ কৰিবলৈ

তেও লোকৰ লগত বাহিৰা মানুহ লৈ আহি আমাৰ বনুৱা পয্যায়ৰ মানুহ বোৰকো বঞ্চিত কৰাত সহায় হৈছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰক মই এটা পৰামৰ্শ দিব খোজো যে আমাৰ থলুৱা লোক সকলৰ Financial help দি সেই কামবোৰ পোৱাত সহাৰি জনাবলাগে। লগে লগে এই পৰামৰ্শ টোও দিব যে আমাৰ যি সকল retired overseer Engineer আদি অভিজ্ঞ লোক আছে সেই সকলকো এই বোৰ কাম দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়া হলে আমাৰ নিজা কামবোৰো যত্ন লৈ কৰাৰ কাৰনে ভাল হব, নিবনুৱা সমস্যাও সমাধানৰ সহায় কৰিব, বাহিৰৰ মানুহ আমাৰ থলুৱা সকলৰ প্ৰাপ্য খিনিৰ পৰাও বঞ্চিত কৰিব নেৱাৰিব যাতে আৰ্থিক হিচাবেও আমি লাভবান হব পাৰিম।

আৰু এটা ক্ষেত্ৰত মই আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰীৰ লগত একমত কথাটো হৈছে যে আমাৰ Post & Telegrath, State Bank আদিৰ নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত Mark sheet ৰ ওপৰত depend কৰি নিয়োগ কৰা হয়। ফলত দেখা গৈছে যে এই বোৰতো আমাৰ অৰ্হতা সম্পন্ন ডেকা বিলাকো বঞ্চিত হব লগা হৈছে। আমাৰ যি দুখন University আছে তাৰ মান ভাৰতৰ অন্যান্য University তকৈ অলপ উন্নত যদিও ভাল Marks secure কৰিবলৈ টান। গতিকেই সেই ফালৰ পৰাও ভাল Marks নোপোৱাৰ কাৰনে আমাৰ ডেকা সকলে চাকৰী নেপায় আৰু Marks বেছি পোৱাৰ কাৰনে আমাৰ বাহিৰৰ অন্যান্য University ৰ under ত পাচ কৰা লৰাই এই বোৰ চাকৰি ভৰি পৰিছেহি। গতিকে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত আবেদন জনাও যে Central Government ৰ under ত আমাৰ ডেকা সকলে চাকৰী পাব পৰাকৈ এই বাধা বিলাক দুৰ কৰে। ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Mr. Deputy Speaker— The House has agreed to close the debate at 4 P. M, Two hon. Members like to participate......... (Interruption, noise)..........

Shri Rathindra Nath Sen— Possibly my name was there. I sacrificed my time for Mr. Patwary and Mr. Boro:

Mr. Deputy Speaker— That means you would like

that the debate should be carried over to the next private Members' day ?

(Voice : No, No, only upto 4 P. M. to-day)

It is now 3 P. M.

Mr. Deputy Speaker— Then Mr. Patwary will speak.

Mr. Deputy Speaker— পাচ মিনিট সময় Mr, Patwary.

Shri Hiralal Patwary— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মই এই বিধান সভাৰ সদস্য হিছাবে মোৰ এনে অনুভৱ হয় যে চৰকাৰে Anti-people, Anti State Economic হিচাবে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি আছে। মই বৰ দুখেৰে সৈতে এই শব্দ কেইটা ব্যৱহাৰ কৰিছো। ইয়াৰ অৰ্থ তেখেতসকলে যি হিচাবেই লওক। মই জনামতে অসমৰ যিমান বিলাক সমস্যা আজি অনুভৱ কৰিছো, সকলোখিনি চৰকাৰে সৃষ্টি কৰিছে। এই চৰকাৰে আমাৰ অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থা উন্নত কৰাৰ কাৰণে কাম কৰা পদ্ধতি কোনো দিনে চিন্তা কৰা নাই। মই উদাহৰণ স্বৰূপে আমি উদ্যোগীকৰণৰ কথা কও। উদ্যোগ কাক কয় এই কথা চৰকাৰে কোনো দিনে চিন্তা কৰা নাই। উদ্যোগ মানে যিবিলাক কাম জনশক্তিয়ে কৰিব পাৰে সেই বিলাকক উদ্যোগ বুলি কয়। Petrochemical Complex, Ciment Factoryত ময়দা উদ্যোগ ইত্যাদি। অসমত ময়দা উদ্যোগ ৭টা হৈছে তাত আমাৰ বিধবা বিলাকে যেহু Press কৰা কাম কৰিব পাৰে। কিন্তু ১৫ শ তিৰোতাৰ জীৱিকা নাশ কৰিছে। ৭টা ময়দা মিল পাতি তেওলোকৰ ব্যক্তিত্বৰ Relation তৈয়াৰ কৰিছে। কাৰণ একহেজাৰ মানুহ তেনেকৈ জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিব পাৰে। এইটো উদাহৰণ দিছো মানুহক মাটি ক্ষেত্ৰত কওঁ যে Stateৰ যিমান খিনি মাটি আছে এই গোটেইখিনি জনসাধাৰণৰ মাটি চৰকাৰৰ নহয়। চৰকাৰ আছে মাত্ৰ মাটি ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে। কিন্তু এই State মানুহক কি কৰিলে। তাৰ যদি ইতিহাস অলপমান গৱেষণা কৰা যায় তেতিয়া বুজা যাব যে যে এই ২০ বছৰে কি সৰ্ব্বনাশ কৰিলে। মই ভাৰো এই উদাহৰণ দিয়াৰ কোনো দৰকাৰ নাই। A Hand Book of general circular ৰ যি নীতি নিজে কৰি সেই নীতি ভঙ্গ কৰিছে। তেওঁলোকে অসমৰ মানুহক কিমান মাটি দিলে

তাক তদন্ত কৰক। এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে কিছুমানে Revolution ৰ কথা কয়; মই এতিয়া অনুভৱ কৰিছো বিপ্লৱ কোনে কৰিব ? এইটো বৰ দুখৰ প্ৰশ্ন। মাননীয় উপেন সনাতনে ঠিকেই অনুভৱ কৰিছে। যি বিলাক ৰাজবংশী ৰজা আছিল বা আহোম, কোচ, কছাৰী, চুতীয়া, মোটক আদিক কিমান মাটি দিলে ? তেওঁলোকৰ প্ৰতি কিবা Interest লৈছেনে ? মই ভাবো এই দৰে Justice Evulation fail হয়। এতিয়া Regulation হব। কিন্তু Regulation ৰ নামত কিমান মানুহে কেনেকৈ Advantage লব এইটোৱেই চিন্তাৰ বিষয়।

চাৰ, আপুনি নিজে জানে যে আজি মানুহে কেনেকৈ দৰিদ্ৰতাৰ বাবে সুযোগ গ্ৰহণ কৰে আৰু মানুহখিনিক বিপথে পৰিচালিত কৰে। গতিকে অসমত কেনেকুৱা ধৰণৰ মানুহৰ কি বিপদ, কি অসুবিধা হৈছে এই বিলাক সকলোৰেই ৰহি Summerise কৰি আছে।

ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই তেখেতে খুউব শুদ্ধ কথাই কৈছে অসমত কিমান মানুহে কাম পাব পাৰে কেতিয়াবা এইটো পৰীক্ষা কৰিছে নে ? আমাৰ মানুহৰ মাজত নানা ধৰণৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে আৰু ৰাইজ অসন্তুষ্ট হৈ পৰিছে এই অসন্তুষ্টিৰ সৃষ্টি কৰিছে Finance Minister, উদ্যোগ মন্ত্ৰী, Speaker ধৰণৰ মানুহে। গতিকে জনসাধাৰণক প্ৰতাৰিত কৰিবৰ কাৰণে এওঁলোকক দিছে। তেখেত সকলে দৰঙৰ কাৰণে কিবা কৰিছে নে ?

Mr. Deputy Speaker— মাননীয় সদস্যই প্ৰতাৰিত শব্দটো ব্যৱহাৰ নকৰিলেই ভাল।

Shri Hiralal Patwary— দৰঙত আজি সকলো ফালৰ পৰা আৱাজ উঠিছে যোৱা ২৩ বছৰৰ ভিতৰত দৰঙত উন্নতিৰ নামত একো নাই। নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত দৰঙৰ লৰাৰ বিষয়ে মুঠেই চিন্তা নকৰে। দৰঙৰ পাগলা খানাই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান নকৰে। মাননীয় বিশ্বদেৱ শৰ্ম্মাই দৰঙলৈ যাওঁতে কিছুমান লৰাই ভাল পাইছে। কিন্তু ভাল পালেই জানো সমস্যা সমাধান হব ? সৰু সৰু কামৰ কাৰণে দৰঙৰ সীমা ৰেখাৰ ভিতৰৰ কোনো এটা Department ত কাম নাপায়। বিশটা Department ৰ উদাহৰণ দিব পাৰো। সেইটো সমস্যা কেৱল আজি Care of গ্ৰহণ কৰাত প্ৰযোজ্য হয়। লৰাই কোনো দিনে কাম নাপায়। এই দৰঙৰ মানুহখিনিয়ে নিজৰ

দেশ দেশ বুলি দৃঢ় বিশ্বাস কৰে। কিন্তু যেতিয়া বিপদ আহে তেতিয়া Previlage নোহোৱা হৈ যায়, অসন্তুষ্টি আহে। সেই কাৰণে মই মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী. মাননীয় Industry মন্ত্ৰী আৰু মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো যেন দৰঙৰ Settlement ৰ বাবে, employment ৰ বাবে বিশেষ ভাৱে বিবেচনা কৰে।

Mr. Deputy Speaker— মাননীয় সদস্যই অনুগ্ৰহ কৰি আসন গ্ৰহণ কৰক।

Shri Azizur Rahman Choudhury— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজিৰ নিবনুৱা সমস্যাটো সচঁাকৈয়ে জটিল হৈ পৰিছে, এই সমস্যাটোৱে পৰিস্থিতি আৰু জটিল কৰি তুলিছে। এই সমস্যা কেতিয়াও সমাধান কৰিব পৰা নাযাব যেতিয়ালৈ ৰাইজৰ সহায় সহযোগ পোৱা নাযাব।

এই নিবনুৱা সমস্যা ২ ৰকমৰ— কিছুমান শিক্ষিত আৰু কিছুমান অশিক্ষিত। এই দুয়োটা সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ হলে আমাৰ দুয়োপক্ষৰ পৰা সহযোগৰ দৰকাৰ। উপাধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি জানে অভাৱেই আৱিস্কাৰৰ মূল।

নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত Political Background থকা উচিত নহয়। আমাৰ নিবনুৱা সকল উপযুক্ত নহবও পাৰে সেইবুলি তেওঁলোকক উপযুক্ত নকৰি আন ঠাইৰ পৰা উপযুক্ত মানুহ আনি ইয়াত নিয়োগ কৰা কথাটো মই সমৰ্থন নকৰো। আমাৰ অনুপযুক্ত যি সকল ডেকা নিবনুৱা আছে তেওঁলোকক প্ৰশিক্ষণ দিয়াটো দৰকাৰ যাতে তেওঁলোক উপযুক্ত হৈ কামত ভৰ্ত্তি হব পাৰে।

ইয়াকে নকৰাৰ বাবেই আজি ডেকা লৰাবিলাকৰ নিবনুৱাৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছে, বৰ দুখৰ কথা যে আমাৰ সৰু সৰু ডেকা লৰাবিলাকেও চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত দুৰ্নীতিৰ আশ্ৰয় লৈছে।

(সময়ৰ সংকেত)

তেওঁলোকে বাটে ঘাটে ইজনে সিজনক কেনেকৈ চাকৰী পালে এই বিষয়ে আলোচনা কৰে; অমুকক ২০০ তমুকক ৫০০ টকা দিহে চাকৰি পালে এই বিলাকে আমাৰ লৰা-ছোৱালী, আমাৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলক Bad Poision কৰি পেলাইছে আৰু তেওঁলোক চাকৰীৰ পৰা বঞ্চিত হব লগা হৈছে।

অথচ আমাৰ লৰাবিলাকে হাল বোৱা কাম চাহৰ দোকান দিয়া কাম

আদি ভাল নাপায়, কাৰণ Govt. চাকৰী নাপালে জোতা, মোজা, পেণ্ট, কোট পিন্ধিব নোৱাৰে আৰু জোতা মোজা নিপিন্ধিলেও ঘিণ কৰে ; এতিয়া কথা হল নিজৰ কৰ্ত্তব্য নিজেই কৰিব লাগিব। প্ৰধান কথা হল খেতিয়কে অশেষ কষ্ট কৰি খেতি কৰিছে কিন্তু তাৰ উপযুক্ত দাম পাইছে নে নাই ? আমি দেখিছো যে, আজি ৩ টকাকৈ প্ৰত্যেক মোন মৰাপাটত কৰ লগায়। কোটি কোটি টকা Sale Tax আদায় কৰিছে সেই টকাবোৰ ক'ত গৈছে, আমাৰ ৰাইজে হলে সেই টকা নাপালে কিন্তু ব্যৱসায়ী সকলে সেই টকাবোৰ ভোগ কৰিছে।

Shri Bhubaneswar Barman— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নিবনুৱা সমস্যাৰ যিটো প্ৰস্তাৱ আহিছে এই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই কব খুজিছো যে আজি গোটেই অসমত এই যিটো এটা নিবনুৱা সমস্যাই এটা বিৰাট ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। ইয়াৰ যদি প্ৰকৃত সমাধান পথ চৰকাৰে উলিয়াব নোৱাৰে তেতিয়াহলে ই ভৱিষ্যতে ঘোৰ আতঙ্ক আৰু এটা ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ কৰিব। ইয়াৰ মূলতে ভুল শিক্ষা নীতি, এই ভুল শিক্ষা নীতিৰ কাৰণেই নতুন সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে। শিক্ষিত লোক সকলে যদি শিক্ষাৰ মৰ্য্যাদা নাপায় তেনেহলে তেওঁলোকৰ অইন ৰাস্তা নাই।

আন এটা সমস্যা হৈছে মাটিৰ সমস্যা, সেই কাৰণে খেতিয়কে খেতি কৰিব পৰা নাই। উদ্যোগৰ নামত বহুতো খেতিয়কৰ মাটি উচ্ছেদ হৈছে। ফলত সেইলোকসকলৰ মাজতো এটা ঘোৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে। নিবনুৱা লোকৰ সংখ্যা যিটো চৰকাৰী হিচাবমতে দিছে প্ৰায় ১৩/১৪ লাখ সেইটো Reportটো প্ৰকাশ পাইছে। ২।৩ বাৰ পৰিকল্পনা হৈ গ'ল কিন্তু নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়িহে গৈছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণ হয় যে এইবিলাক ভুল পৰিকল্পনা।

এখন দেশ সমাজবাদী সমাজ বুলি পৰিগণিত হব নোৱাৰে, যদিহে সেই অনুপাতে জনসাধাৰণ শিক্ষিত নহয় বা জনসাধাৰণে কৰ্ম্মসংস্থান নাপায়। আজি গৰীব সকলৰ যদি অন্নসংস্থান নহয় তেন্তে শষ্যশ্যামলা জনম ভূমি বুলি তেওঁলোকে কেনেকৈ স্বীকাৰ কৰিব আৰু তেওঁলোকক বাদ দি সমাজবাদী সমাজ কেতিয়াও প্ৰতিষ্ঠা হব নোৱাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিধান সভাৰ মজিয়াত মই কেবাবাৰো কৈছিলো যাতে চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত Treasary Chalan দিয়া পদ্ধতিটো উঠাই দিয়ে। আমাৰ আজি যি সকল গৰীব খেতিয়কৰ লৰা বা সাধাৰণ মানুহে কব তুবেলা

খাবলৈ নাই তেওঁলোকে কেনেকৈ ৩০।৪০ টকা খৰছ কৰি Treasary Chalan জমা দি চাকৰী পায়। এখন দৰ্খাস্ত দিবলৈ এজন লৰাই ঘৰৰ সম্পত্তি বিক্ৰী কৰি Treasary Chalan দিয়াটো বৰ পৰিতাপৰ কথা আৰু ই পৰিয়ালৰ কাৰণে ক্ষতিকৰ। এই বিধান সভাৰ মজিয়াত এই বিষয়ে কেবাবাৰো কোৱা হৈছিল কিন্তু বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে তালৈ কোনো কৰ্ণপাত নকৰিলে।

বৰ্ত্তমান অৱস্থাত Employment Fxchange ৰ যোগেদি নাম Register কৰা যিটো পদ্ধতি সেই পদ্ধতিটো আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ যোগেদি কৰিলে বেচি সুবিধাজনক হয় কাৰণ এই Employment Exchange ৰ নামত অযথা টকা পইচা খৰচ কৰাটো নিৰৰ্থক। আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ যোগেদি কৰিলে ব্যয় বহুত খিনি সংকোচ হব। নহলে এইদৰে শ্বিলং গুৱাহাটিলৈ অহা যোৱা কৰোতেই বহুত খিনি কষ্ট আৰু খৰচ অনাহকতে হয়।

আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যদি আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ব্যৱস্থা কৰে আৰু এই আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে যদি লৰা বিলাকৰ নাম পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে, তেতিয়াহলে আমাৰ শিক্ষিত ডেকাসকলে চাকৰি পোৱাৰ সুবিধা হব। যদি তেনেকৈ নকৰি অকল চিলং Employment Exchange ৰ যোগেদিহে ল'ৰা বিচাৰে, তেনেহলে চিলঙত থকা ল'ৰাবোৰহে চাকৰিত সোমাব পাৰিব; গুৱাহাটীৰ ল'ৰাবোৰে নেপায় আৰু ভৈয়ামৰ গোটেই লৰাই সেই সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হব। গতিকে যি বিলাক অফিচত চাকৰি ওলায়, সেই বিলাক কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰেই হওক বা ৰাজ্য চৰকাৰৰেই হওক এই আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ যোগেদি যদি নাম পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে; তেতিয়াহলে গুৱাহাটীত থকা বিলাকেও পাব আৰু ভৈয়ামৰ প্ৰত্যেক অঞ্চলৰ ল'ৰাই চাকৰি পোৱাৰ সুবিধা হব।

তাৰ পাছত অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ দেশত জনসংখ্যা বৃদ্ধি হৈছে বুলি চৰকাৰৰ কাগজে পত্ৰে ওলাইছে। গতিকে ভৱিষ্যতে জনসংখ্যা বৃদ্ধি নহবৰ কাৰণে চৰকাৰে জন্ম নিয়ন্ত্ৰনৰ ব্যৱস্থাটো ভালদৰে পৰিচালিত কৰিব লাগে।

আজি আমাৰ যি বিলাকত শিল্প আৰু উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে, তাত

হাজাৰ হাজাৰ অনা অসমীয়াই চাকৰি লৈ অনা অসমীয়াৰ কলনি কৰিছে। আৰু এই শিল্পোদ্যোগ বিলাকত যাতে অনা অসমীয়াৰ কলনি স্থাপিত হব নোৱাৰে তাৰ বাবে চৰকাৰে নজৰ ৰাখি এই বিলাকত অসমীয়া ল'ৰাৰ চাকৰিৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই দাবী জনালো। কাৰণ তাৰ ফলত আজি আমাৰ মাজত আঞ্চলিক মনোভাৱ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে এই বিলাকত দৃষ্টি ৰাখি তাৰ প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পাছত আমাৰ অসমত যি বিলাক অঞ্চলত পিচপৰা সম্প্ৰদায় আছে, সেই বিলাকক চাকৰি দিয়াৰ বাবে যি ব্যৱস্থা আছে, সেই ব্যৱস্থা বিলাক কাৰ্য্যত পৰিণত কৰি পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ দুখ দুৰ্গতি গুচাব লাগে। এইদৰে যদি সকলো ক্ষেত্ৰতে চৰকাৰে অগ্ৰসৰ হব নোৱাৰে তেতিয়াহলে অসমত কোনোদিনে শান্তি নহব আৰু অসমখন কোনোদিনেই উন্নতিৰ জখলাত উঠিব নোৱাৰিব।

(সময় সঙ্কেত)

মই ভাবো আমাৰ যিবিলাকত উদ্যোগ আৰু শিল্প গঢ়ি উঠিছে, সেইবিলাকত বাহিৰৰ মানুহক নিয়োগ কৰাৰ কাৰণে আৰু সংস্থাপন দিয়াৰ কাৰণে আমাৰ অসমীয়া থলুৱা লোকৰ সংস্থান নোহোৱা হৈছে আৰু তাৰ ফলত অসমৰ এই থলুৱা বিলাকৰ মাটি গল, ঘৰ গল সৰ্ব্বস্ব গল। কিন্তু সেই সকললোকৰ আজি পৰ্য্যন্ত শিক্ষিত লোকৰ দুই এজনৰো চাকৰি নোহোৱাত তেওঁলোক অসন্তুষ্ট হৈ পৰিছে। এই থলুৱা লোকেই বৰ্ত্তমান নিবনুৱা হৈ পৰিছে। গতিকে এই অসমীয়া থলুৱা লোকক চাকৰিৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধক ৰিলোঁ।

(সময় সঙ্কেত)

আৰু এটা কথা অধ্যক্ষ মহোদয়, মই চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী কৰিছো যে শিল্পোদ্যোগত অসমীয়া নিবনুৱা লোকৰ সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰিলে এই উদ্যোগ বন্ধ কৰি দিয়ক; অসমীয়া লৰাক সংস্থাপন কৰিব নোৱাৰিলে পৰিকল্পনা উঠাই দিয়ক; অনাহকত অনা-অসমীয়া কলনি স্থাপন কৰিবলৈ হাঁহাকাৰ কৰিব নেলাগে। ইয়াকে কৈ মই মোৰ আসন গ্ৰহণ কৰিলো।

Mr. Speaker— আপোনাৰ সময় ৭ মিনিট।

Shrimati Lily Sengupta— অধক্ষ্য মহোদয়, নিবনুৱা সমস্যাৰ

উপৰত উত্থাপন কৰা Motion উপৰত আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে যি বিলাক বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে মোৰ বোধেৰে তাৰ দ্বাৰা চৰকাৰে এটা ভাল ব্যৱস্থা লবলৈ সক্ষম হব। মই আগতো বহুতবাৰ সদনত কৈছিলো আৰু আজি আকৌ কওঁ যে আমাৰ যিবিলাক চৰকাৰী আৰু বে-চৰকাৰী উদ্যোগ আছে, এই উদ্যোগৰ নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত এটা স্পষ্ট নীতিলৈ শতকৰা ৮০ ভাগ স্থানীয় লোকক নিয়োগ কৰিবলৈ চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিব। এতিয়া আমাৰ চৰকাৰে শিক্ষা নতিশ Appentis Schame কৰি যি বিলাক যুবকক শিক্ষা দিবৰ কাৰণে প্ৰচেষ্টা কৰিছে, সেইটো মই ভাল পাইছোঁ। কিন্তু এই দৰে শিক্ষা দিয়াৰ সংখ্যা বৰ কম। গতিকে এই শিক্ষাৰ Schame মতে সংখ্যা আৰু বৃদ্ধি হয়, তাৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

মই জানো যে চৰকাৰে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ লগত একমত আৰু এই সমস্যা সমাধানৰ বাবে আগৰ পৰাই চৰকাৰে চিন্তা কৰি আহিছে আৰু য'তদুৰ পৰা যায় চেষ্টা কৰিও আহিছে। কিন্তু এইহাতে যেনেকৈ চৰকাৰৰ গধুৰ দায়িত্ব আছে, তেনেকৈ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাটোও চৰকাৰ-ৰেই একো একোটা দায়িত্ব। এই দায়িত্ব পালন কৰি মিমাংশা কৰিব নোৱাৰিলে আমাৰ এই নিবনুৱা সমস্যাই ভৱিষ্যতে সাংঘাতিক ৰূপ লব পাৰে। চৰকাৰী কাম হিচাবে আমাৰ P. W. D. আৰু E. & D. department আছে, প্ৰত্যেক বছৰ বহু কোটি টকাৰ কাম হয়, কিন্তু এই কাম পদ্ধতি হৈছে, যি জনে বেছি হাৰত Tender দিব তেওঁক হে দিয়া হয়। একোটা মথাউৰী বা বান্ধত ৫০,০০০ পঞ্চাচ হেজাৰ কেৰা লাখলৈতে প্ৰজেক্ট লোৱা হল, সেই কাম যদি সৰু সৰু খণ্ড, হিচাবে দিব পৰা যায় (অন্তত গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ বাট পথ আৰু মথাউৰী) তেনেহলে আমাৰ শিক্ষিত মধ্যবিত্ত লোকে কাম পাব পৰা হব, লগতে শতকৰা 20%. ভাগ টকা কামৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে দিব লাগে।

উদাহৰণ স্বৰূপে মই ডিব্ৰুগড়ৰ কথা কব খোজো, তাত E. & D. আৰু P. W. D. সৰু সৰু প্ৰজেক্ট বিলাক স্থানীয় লোক দিছে, অৱশ্যে ভাল কৰ্ম্মচাৰী দায়িত্বশীল কৰ্ম্মচাৰী সকলেহে এনে সহায় কৰে আনহাতে এনে কথাও দেখা যায় যে, অনুন্নত আৰু অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ লোকৰ কাৰণে কিছুমান বিশেষ সুবিধা ৰাখি এনে contract আদিত সহায় কৰিবলৈ চৰকাৰে Circuler দিছে, দুখৰ বিষয় সেই Circuler বিলাক ফাইলত হে আছে কামত খটোৱা নাই, কাৰণ

তাত ন্যস্তস্বাৰ্থত হানি হয়।

এইদৰে মীনমহল বিলাক ক্ৰমে ধনী ব্যৱসায়ীৰ হাতত সোমাই পৰিছে। কাৰণ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰিছে সমবায় ছছাইটি বিলাকক হে মহল দিয়া হব। কিন্তু চৰকাৰে এই সিদ্ধান্ত লোৱাৰ ফলত ধনী ব্যৱসায়ীসকলে সমবায় গঢ়িলে আৰু আওপাকে এই মীনমহল বিলাক প্ৰকৃত মৎস্য ব্যৱসায়ীৰ হাতৰ পৰা ধনী ব্যৱসায়ীৰ হাতত গল, কাৰণ এটা মীনহলৰ মূল্য নিৰ্দ্ধাৰণ হ'ল লাখ টকা ৫০,০০০ হেজাৰ টকা তাকে নকৰি সৰু সৰু খণ্ড কৰা হলে আৰু এই সমবায়ক ঋণ দিব পাৰিলে বহুলোকে নিযুক্তি পালে হেতেন।

মই আকৌ কওঁ যে, ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ ডাইৰেষ্টকেইটো পুনৰ সংগঠণ কৰি কামৰ দায়িত্ব ধাৰ্য্য কৰিব লাগে, কাৰণ উদ্যোগ বিভাগৰ আজিৰ মনোবৃত্তি হৈছে, লাখ টকা আৰু কোটি টকা, বেছি টকীয়া শিল্পপতিৰ বা উদ্যোগপতি সকলে নিজে পৰিকল্পনা কৰে ব্যৱসায় বুজে, গতিকে তেওঁলোকৰ কাৰণে ইমান চিন্তা নাই, কিন্তু কৰ্ম্মচাৰী সকলে তাতে ব্যস্ত, কিন্তু সাধাৰণ আৰু কম টকাৰ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ বাবে এওঁলোকৰ কোনো যত্ন বা পৰিকল্পনা আমি নেদেখিলো গতিকে ক্ষুদ্ৰ বা গৃহ উদ্যোগৰ অৱস্থা উন্নত হব পৰা নাই।

গতিকে এই বিভাগৰ দায়িত্ব গধুৰ, আৰু মাননীয় শিল্পমন্ত্ৰীয়ে এই বিষয়ে তৎপৰতাৰে ব্যৱস্থা লবলৈ অনুৰোধ জনালো।

Shri Matilal Nayak— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নিবনুৱা সমস্যা সম্বন্ধে বহুজনে বহু কথাই কলে। কিন্তু কৰোতে কি হৈছে। বাস্তৱ অৱস্থাত আমি কি দেখিবলৈ পাইছো? নিবনুৱা সমস্যা আগতকৈও বাঢ়িহে গৈছে। এতিয়া কথা হৈছে— এই নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়ি যোৱাৰ Main root টো কি? মোৰ মতে এই ক্ৰমবৰ্দ্ধমান নিবনুৱা সমস্যাৰ কাৰণে একমাত্ৰ দায়ী কেৱল আমাৰ ভুল শিক্ষা পদ্ধতি। শিক্ষাৰ সৰ্ব্বনিম্নধাপ আমাৰ পাঠশালা স্কুলৰ পৰাই— আমাক এনেকুৱা শিক্ষাৰে গঢ় দি তোলে যাৰ ফলত আমি নিজৰ ভৰিতে নিজে ঠিয় দিব নোৱাৰা হওঁ। পৰৰ ওপৰত ভৰষা কৰি থাব লগা হওঁ। সেই কাৰণেই নিবনুৱা সমস্যাই আজি বৃহৎ আকাৰ ধাৰণ কৰিছে। আজি দেখা যায় যে যদি আমাৰ ডেকা লৰাবিলাকে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ স্তৰৰ পৰাই উপযুক্ত শিক্ষা পাই আহিল হেঁতেন তেন্তে আজি তেওঁলোকৰ

* Speech not corrected

চাকৰিৰ বাকৰিৰ ক্ষেত্ৰত এই হাঁহাকাৰ অৱস্থাৰ সৃষ্টি নহলহেঁতেন। মেধাবীহলেও তেওঁলোকে কোনো ভাল উৎসাহ উদ্দীপনা নেপায় পৰীক্ষাত সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হ্বলৈ। কাৰণ তেওঁলোকে জানে যে তেওঁলোকে পৰীক্ষাত 1st Class পালে ও কোনো লাভ নাই। কাৰণ মন্ত্ৰী আদি বৰমুৰীয়া সকলৰ লৰা-ছোৱালী আদিয়ে Second Class পালেও চাকৰী পাবই। এই বিলাক কাৰণতেই ডেকা চামৰ মাজত আজি শিক্ষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে।

দ্বিতীয়তে Industry আদি খোলাৰ ক্ষেত্ৰত চাওক। অসমৰ থলুৱা মানুহেও কোনো এটা Industry খুলিবলৈ লৈ তাৰ Grant ৰ কাৰণে Officer ৰ ওচৰে ওচৰে ঘূৰি ফুৰিব লগা হয়। অথচ তেওঁলোকে সেই Offlcer বিলাকৰ পৰা ভাল ব্যৱহাৰ নেপাই। কাৰণ সেই Officer বিলাকৰ প্ৰায়ভাগেই অসমৰ বাহিৰৰ লোক— তেওঁলোকে অসমীয়া বুজি নেপায়: তেওঁলোকক কথা বুজাবলৈ হলে English বা Hindi ত কথা কব পৰা হব লাগিব। গতিকে এই অসুবিধা সমুহৰ কাৰণে আমাৰ মানুহে তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজৰ মনৰ ভাৱ ব্যক্ত কৰিব নোৱাৰে।

আমি Suggestion দিওঁ আমাৰ নিবনুৱাৰ প্ৰকৃত সংখ্যা কিমান আছে তাক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি তাৰ সমাধানৰ কাৰণে যথোচিত ব্যৱস্থা লবৰ কাৰণে। এই Assambly এ Committee ও পাতি দিয়ে কিন্তু তেওঁলোকৰ Report ত কি আছে সেইটো আমাক জানিবলৈ নিদিয়ে। আজি আঠৈ বছৰৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা দেখিবলৈ পাইছো যে আমি যিবিলাক পৰামৰ্শ Opposition ৰ Member সকলৰ পৰা বিভিন্ন সমস্যাৱলী সমাধানৰ কাৰণে দিওঁ কিন্তু আমাৰ শাসনত অধিষ্ঠীত কংগ্ৰেছ চৰকাৰে সেইবিলাক শুনি যায় অথচ তাৰ Remedy ৰ কাৰণে কোনো তৎপৰ ব্যৱস্থা হাতত নলয়। গতিকে আমাৰ আৰু বেছি কথা কৈ লাভ নাই। মাত্ৰ চৰকাৰক এইটো কথা কব বিছাৰিছো যে যিসকল ডেকাই ভালদৰে পাছ কৰিও বহি থাকিব লগা হৈছে তেওঁলোকৰ এটা সঠিক সংখ্যা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি তেওঁলোকক চাকৰি বাকৰি আদি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক।

University ৰ পৰা বছৰি বছৰি list বাহিৰ হৈ আছে— নিবনুৱা বাঢ়িব নে বা নেবাঢ়ে। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে ইচ্ছাকৃত ভাৱেই নিবনুৱা বঢ়াইহে আছে। উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ সৌ Statistic Department তে শ্ৰীসাৰদা

শৰ্ম্মা যোৱাৰ পৰা তাত অফিচাৰেই নাই। Temporary Basis তOfficer এজনক দি থৈছে। তাত যদি এজন officer নিয়োগ কৰিলেহেঁতেন তেন্তে জানো এজননিৰনুৱা নকমিল হেঁতেন ?

অন্যহাতেদি আজি ২২½ বছৰে M. L. A. সকলে শ্বিলঙত আহি গৱৰ্ণমেণ্টৰ ভাট্টালৈ M. L. A. গিৰি কৰি থাকিব লগা হৈছে। কি লাভ আছিল আজি চৰকাৰৰ ভাট্টালৈ ১০ টাৰ পৰা ২২½ বজালৈকে ইয়াত M. L. A গিৰি কৰাৰ ? শ্বিলঙত নাই ঘৰ দুৱাৰ, নাই কথা, নাই বতৰা। M. L. A. সকলো নিৰনুৱাৰ ভিতৰতেই পৰে।

মহোদয়, আমাৰ নিজৰ ভিতৰতেই নিৰনুৱাৰ সংখ্যা কেনেকৈ বঢ়াইছে চাওঁক। আমাৰ বৰ্ত্তমান মাননীয় সদস্য শ্ৰীবিজয় চন্দ্ৰ ভাগৱতী দিল্লীত M. P. হৈ আছিল। ভালেই আছিল ইয়াতো এজন নিৰনুৱাৰ এটা সংস্থান আছিল। তদুপৰি এনেয়েটো অসমৰ নিৰনুৱাই বাহিৰত চাকৰি বাকৰি প্ৰায় নেপায়েই। কিন্তু শেষত দেখা গ'ল যে তেখেতে এজন নিৰনুৱাৰ ভাত মাৰি আহিল। ইয়াত M. L. A. গিৰি কৰিবলৈহে।

Shri Ajijur Rahman Choudhury— M. L. A, গিৰি চাকৰি হিচাবে গণ্য নহয়।

Shri Matilal Nayak— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, নিৰনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাৰ এটা কথা হৈছে। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত কওঁ যে এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ Panchayat বিলাকৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা যায় তেনেহলে গণতন্ত্ৰৰ বৰনাওঁ ডুবাবলৈ এমাহ সময়ো নেলাগিব।

মাটি বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত যাতে সুবিচাৰ কৰিব পৰা হয় তাৰ কাৰণে মাটি হীনৰ প্ৰকৃত List তৈয়াৰ কৰিবলৈ Panchayat ক ভাৰ দিয়া হয়। এই ক্ষেত্ৰত M. L. A. সকল জড়িত নাছিল। ফলত একশ্ৰেণী স্বাৰ্থ প্ৰণোদিত লোকৰ প্ৰৰোচনাত পৰি Panchayat বিলাকে এক সাংঘাটিক পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিছে যাৰ ফলত প্ৰকৃত মাটিহীন লোকৰ পৰিবৰ্ত্তে একশ্ৰেণী মাটি থকা মানুহহে মাটিহীনৰ তালিকাত স্থান পাইছে। ফলত এই List বিলাকত শতকৰা ৮০ ভাগেই ভুল ওলাইছে। উদাহৰণ স্বৰূপে অন্যান্য ঠাইৰ লগতে মোৰ সমষ্টিতে এইটো ঘটিছে।

নিৰনুৱা সমস্যা-সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত মই চৰকাৰক এটা পৰামৰ্শই আগবঢ়াব খোজো যে অতি শীঘ্ৰে চৰকাৰে আমাৰ বৰ্ত্তমান নিম্নগামী শিক্ষাৰ আমূল পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগে আৰু তাকে মূলধন হিচাবে লৈ নিৰনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰ আগবাঢ়ি যাব লাগে। ইয়াকে কৈ মই মোৰ আজিৰ বক্তব্য ইমানতে সামৰিলো।

Shri Bhumidhar Barman - উপাধ্যক্ষ মহোদয়, দেশৰ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান নিৰনুৱা সমস্যাটো সঁচাকৈয়ে এটা মনোযোগ দিবলগীয়া বিষয়। আমাৰ চৰকাৰে এই সমস্যা সমাধান কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে যদিও কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত ই হৈ উঠা নাই। অৱশ্যে আমি আশাকৰা মতে হোৱা নাই। আমাৰ নিৰনুৱা সকলৰ ভিতৰত শিক্ষিত নিৰনুৱা আৰু অশিক্ষিত নিৰনুৱা দুয়ো শ্ৰেণীয়েই আছে। মই এতিয়া এই বিষয়েই দুআষাৰ মান চৰকাৰক কবলগীয়া আছে। আজি সঁচাকৈয়ে আমাৰ অসমৰ উন্নতিৰ কাম ভালেখিনি হৈছে। আৰু তাত বহু মানুহৰ কৰ্ম্ম সংস্থানো হৈছে। ৰাস্তা বন্ধাই হওঁক বা ঘৰ বন্ধাই হওক বা অন্যান্য যিবিলাক কাম হৈছে তাত যি খিনি সুবিধা দিয়া হৈছে সেই সুবিধা বিলাকত আমাৰ অসমীয়া মানুহে কাম কৰিব নোৱাৰে। ফলত বাহিৰৰ মানুহ আহি এই কামবোৰত ভৰি যায়হি আৰু তেনেকৈয়ে বৃহৎ পৰিমানৰ ধন অসমৰ বাহিৰ হৈ যায়। গতিকে অসমৰ ধন যাতে এই দৰে বাহিৰ হৈ যাব নোৱাৰে আৰু আমাৰ মানুহে যাতে সুবিধাত সেই কামবোৰ কৰিব পাৰে তাৰহে ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত লব লাগে। তদুপৰি আমাৰ যি সকল অশিক্ষিত নিৰনুৱা Protected Scheduled Caste ৰ লোক তেওঁলোকক শ্ৰমৰ যোগান ধৰিব পৰা নাই। আজি আমাৰ সদনৰ বাহিৰে ভিতৰে এটা দাবী উঠিছে যে মাটিহীন লোকক মাটি দিব লাগে। চৰকাৰেও এই ক্ষেত্ৰত বাৰে বাৰে কৈ আহিছে, মাটিহীনক মাটি দয়াৰ ইচ্ছা কৰিছে যদিও কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত মাটিহীনে মাটি পোৱা নাই।

এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ যি সকল ৰাজনৈতিক আৰু বিভিন্ন দলৰ নেতা আছে তেখেতসকলে যদি চৰকাৰৰ লগত সহযোগ কৰে তেনেহলে মোৰ বিশ্বাস চৰকাৰে আজি যি চেষ্টা কৰিছে সেই চেষ্টা অতি কম দিনতে ফলৱতী কৰিব পাৰিব আৰু অশিক্ষিত নিৰনুৱা লোকৰ কৰ্ম্মৰ যোগান হ'ব।

* Speech not corrected

এতিয়া মই যি সকল Scheduled Caste লোক তেওঁলোকৰ বিষয়ে কব বিচাৰিছো। আজি আমাৰ যি সকল Scheduled সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছে তেওঁলোকৰ বেছি ভাগ মানুহেই নিবনুৱা হৈ পৰিছে। তেওঁলোকৰ আগৰ পুৰণা যি মাছ মৰা ব্যৱসায় আছিল, তাৰে তেওঁলোকে জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিছিল অৰ্থাৎ ধান, চাউল, নিমখ, তেল কিনে ইত্যাদি ইত্যাদি। আজি মাছ নাই-কীয়া হৈছে আৰু নদীবোৰ শুকাই গৈ খেতিৰ মাটিত পৰিণত হৈছে। যি দুই চাৰিখন বিল আছে তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিব নোৱাৰা হৈছে। সেই কাৰণে মই কব খুজিছো চৰকাৰে যেন এই মাছ মৰা মানুহ বোৰক মাছ মৰা Society ৰ যোগেদি চৰকাৰে সুবিধা দিব লাগে। কিন্তু এই ব্যৱসায়ী সকলে বিল পালেও ধনীলোকক যিমান সুদ দিব লগীয়া হয় তাতেই তেওঁলোক জুৰুলা হৈ পৰে আৰু ফলত কিছুমান Society ভাঙি যায়। চৰকাৰে মাছমৰা Society আৰ্থিক সাহাৰ্য্য দিয়াৰো বন্ধবস্ত কৰিব লাগে।

আমাৰ যি সকল শিক্ষিত ডেকা লৰা আছে তেওঁলোকে চাকৰী বিচাৰি হাবাথুৰি খাই ফুৰে। এই Assembly Hostel তে আমি তাৰ প্ৰমাণ পাইছো। ৰাতি-পুৱা শুই উঠি চকু মোহাৰিয়েই চাকৰি বিচাৰি আহি দেখা কৰিবলৈ ৰৈ থকা অনেক লৰা আমি দেখা কৰিবলৈ পাওঁ। চৰকাৰে ডাঙৰ ডাঙৰ Agricultural Farm খুলি এই শিক্ষিত নিবনুৱা সকলক নিয়োগ কৰিব লাগে।

আমাৰ চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত এটা কথা আমি দেখিবলৈ পাইছো যে নিয়োগৰ বেলিকা আমাৰ থলুৱা লোকসকল বঞ্চিত হৈ পৰিছে। কাগজে পত্ৰই ও এই কথা আমি সদায় পঢ়িবলৈ পাইছো। আজি থলুৱা লোকৰ স্বাৰ্থহানী হৈছে আৰু তেওঁলোক প্ৰাপ্য সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। আনৰ কথা নকওঁৱেই আমাৰ Employment Exchange Director জনেই থলুৱা মানুহ নহয়। আনহাতে Electricity Board ত যি সকল চাকৰীয়াল আছে তেওঁলোকো বাহিৰৰ মানুহ। তেওঁলোকে ঠিকনা ইয়াৰ মানুহৰ C/o. দিয়ে সেই মতেই চাকৰী পায়। মই চৰকাৰৰ ওচৰত নিবেদন জনাইছো চৰকাৰে যেন ইয়াৰ এটা ভাল enquary কৰে। আজি আমাৰ লৰাই চাকৰী নেপোৱাতকৈও এইবোৰ কথাত বেছি অসন্তুষ্টি হৈ পৰিছে। গতিকে চৰকাৰে যেন এই বিষয়টোৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়ে। এইখিনি কথা কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ

সামৰনি মাৰিছো।

Shri A. N. Akram Hussain— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ থলুৱা লোকৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ বিষয়ে আমাৰ সদনত বহুতো আলোচন হৈ গৈছে। কিন্তু মোৰ সন্দেহ হৈছে চৰকাৰে এই কথাবিলাক চিন্তা কৰি চাই নে নাচায়, আৰু অসমৰ থলুৱা লোকৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ কাৰণে এক খোজ আগবাঢ়ি যাবৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা আঁচনি লৈছে নে নাই ?

অসমত আজি "পেট্ৰ কেমিকেল কমপ্লেক্স আদি নানান উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব আৰু উঠিছে। কিন্তু এই উদ্যোগৰ প্ৰতিস্থা কৰাৰ নামত "অসমত অনা অসমীয়াৰ "কলনি" হে প্ৰতিষ্ঠা হৈছে।" এইদৰে অনা অসমীয়াৰ "কলনি" প্ৰতিষ্ঠা হলে অসমৰ অৱস্থা কি হব সেইটো আমি সকলোৱেই উপলব্ধি কৰিব পাৰিছো। আজি সেই অৱস্থাৰ উপশম ঘটাবৰ হলে তাৰ দায়িত্ব বহন কৰিব লাগিব শাসনত অধিষ্ঠিত লোক সকলে। চাকৰীৰ বেলিকা আমাৰ থলুৱা মানুহৰ শতকৰা ৯০ ভাগ মানুহ নিয়োগ কৰিব লাগিব। কিন্তু মই "অসমত দুদিনমান থাকি ৰিক্সা চলাই তথাকথিত অসমীয়া হোৱা লোকক" থলুৱা বুলি কোৱা নাই। অসমতে জনম লৈ ডাঙৰ হোৱা লোককহে মই থলুৱা মানুহ বুলিছো। শ্ৰীমোৰাৰজী দেশায়ে এবাৰ গুৱাহাটীত কৈছিল যে যেতিয়া তেওঁ Chief Minister আছিল তেতিয়া উদ্যোগ পতিসকলক কৈছিল যে মহাৰাষ্ট্ৰত উদ্যোগ পাতিব লাগিলে তাত মহাৰাষ্ট্ৰৰ শতকৰা ৭০/৭৫ ভাগ মানুহ লব লাগিব। যদি শ্ৰীমোৰাৰজী দেশায়ে এনে কৰিব পাৰে তেন্তে আমাৰ শাসনত অধিষ্ঠিত অতি উদাৰ নেতা সকলে কিয় এনে কৰিব নোৱাৰে ? মই এইখিনিতে এটা কথা কব খুজিছো যে মহাৰাষ্ট্ৰৰ দৰে আমাৰ ইয়াতো উদ্যোগ পাতিবলৈ যি সকল উদ্যোগপতি আহে তেওঁলোককো কব লাগিব যে শতকৰা ৮০ ভাগ থলুৱালোকক চাকৰী দিব লাগিব যদি সেয়ে নহয় তেন্তে তেওঁলোকক বঙ্গাইগাঁৱৰ পৰাই ওভোটাই পঠাব লাগে।

মই বঙ্গাইগাঁৱৰ কথা কওঁতে মাননীয় সদস্য কেইজনমানে ভালেই পাইছে। লগতে প্ৰশাসনৰ কথাও কওঁযে অসমত ইমান বহিৰাগত লোক চৰকাৰ আৰু উদ্যোগপতি সকলে আমদানী কৰিছে যে তেওঁলোকৰ ষড়যন্ত্ৰতেই অসমত নিবনুৱা সমস্যা সমাধান ব্যৰ্থ হৈ পৰিছে। সেই কাৰণে অধ্যক্ষ মহোদয়,

মই চৰকাৰক দাবী জনাই কব খুজিছো, যে চৰকাৰে যেন আমাৰ শিক্ষিত নিৱনুৱা সকলক কৰ্ম্মৰ সংস্থান দিয়ে অন্যথা যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ কৰ্ম্মসংস্থান নহয় তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকক এটা ভাট্টা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে।

Mr. Deputy Speaker— মাননীয় সদস্যই আসন গ্ৰহণ কৰক।

Shri Moneswar Baro— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ নিৱনুৱা শিক্ষিত ডেকাসকলক চাকৰী দিয়াৰ পৰিবৰ্ত্তে তেওঁলোকৰ পৰা Indirectly কিছুমান Income হে কৰিছে। Treasury Challan লৈ কত হাজাৰ হাজাৰ টকা চৰকাৰে সংগ্ৰহ কৰিলে এই বিষয়ে জানিবৰ উদ্দেশ্যে ১৯৬৭ চনৰ পৰা এই বিধান সভাত প্ৰশ্ন কৰি আহিছো কিন্তু তাৰ উত্তৰ দিব পৰা নাই। ইয়াত নিশ্চয় কিবা ৰহস্য আছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে কৈছে যে আমাৰ থলুৱা ডেকাসকলে চাকৰী কিয় পোৱা নাই তাৰ নিশ্চয় ষড়যন্ত্ৰ আছে। যিহেতু এই লৰাছোৱালী সকলৰ পৰা এটা income ৰ ৰাষ্টা। এইটো মোৰ বিবেচনাই কৈছে।

আমাৰ মেধি ডাঙৰীয়াই কৈছে যে Employment Exchange যে নিৱনুৱা লোকৰ সংখ্যা খুজোতে দিব নোৱাৰে। ইয়াৰ পৰা বুজিব পৰা যায় Employment Exchange ক এই চৰকাৰে কৈ থৈ দিছে হিচাব নিদিবলৈ। কিয়নো তেতিয়াহলে income source টো বন্ধ হৈ যাব। মই এই সম্পৰ্কে এটা Question কৰিছিলো Unstarred Question ৰহগাই জানিবলৈ।

Unstarred Question No. 10

Whether the Government is aware that job-seekers have been frustrated for their failure to get before they cross the age limit ?

তাৰ উত্তৰত অসম চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰিছে।

There are a number of educated employment seekers who cross the age limit prescribed both by State and Central Government for clerical posts. Due to this age restriction, these employment seekers cannot submitted against the

Central and State Government vacancies. As a result employment seekers are apt to be frustrated.

তাৰ কাৰণে দায়ী কোন ? এই লৰা-ছোৱালী সকলে নিজৰ মাকৰ সোণৰ গহনা বিক্ৰী কৰি পঢ়ি আছিছে, দেউতাকৰ মাটি বিক্ৰী কৰি পঢ়ি আহিছে কিন্তু দুখৰ বিষয় অসম চৰকাৰে তেওঁলোকক চাকৰী দিব পৰা নাই। তাৰ কাৰণে দায়ী চৰকাৰ নহয় নে ? জন্ম দাতা মাক দেউতাকৰ নিচিনা অসম চৰকাৰৰো এই লৰাবোৰৰ ওপৰত এটা বিশেষ দায়ীত্ব আছে। আজি যি সকল লৰাৰ বয়স বাঢ়ি গ'ল চাকৰীও পোৱা নাই তেওঁলোকক কিবা এটা ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা নকৰে তেনেহলে তেওঁলোকে অন্য পথ অৱলম্বণ কৰিবলৈ বাধ্য হব। চুৰ বা ডকাইতি কৰিবলৈ এই লৰা সকলে সাহস কৰিব।

(Bell)

গতিকে যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে চাকৰী নাপায় তেওঁলোকক এটা সাহায্য দিয়াৰ বন্দবস্ত কৰক আৰু চাকৰী পোৱাৰ পাচত সেই টকাটো Installment Basis ত সেই টকাটো কাটি ৰাখিব। নহলে ই বিভীষিকাৰ ৰূপ লব মই চৰকাৰক warning দি থৈ দিলো।

Shri Atul Chandra Goswami— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ নিশ্চয় মনত আছে আমাৰ অসমৰ খাদ্য সংকট সময়ত চাউলৰ সলনি ৰুটি খাবলৈ কোৱা হৈছিল। চাউলৰ পৰিবৰ্ত্তে ৰুটি খাই খাদ্য সমস্যাৰ সমাধান কৰিলে কিন্তু নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ উপায় ক'ত ? আজি দেশৰ নিবনুৱা সমস্যাই ইমান উৎকৎ ৰূপ ধাৰণ কৰাৰ কাৰণ পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনা ইতিমধ্যে হৈ গ'ল। এই পৰিকল্পনাবোৰ পুজিবাদী পৰিকল্পনা হৈছিল আৰু এই পুজিবাদ পৰিকল্পনাৰ ফলতে নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়িহে গৈছে।

আমাৰ দেশত জনসংখ্যা বেছি আৰু মাটি কালি কম। সেই কাৰণে অন্য দেশৰ লগত খোজ মিলাই আমাৰ পৰিকল্পনা কৃতকাৰ্য্য কৰা সম্ভৱ নহয়। আমেৰিকা বা ৰাছিয়াৰ দৰে ঠাইত য'ত মাটি কালি বেছি তাৰ লগত পৰিকল্পনা মিলাবলৈ গলে তাৰ পৰা লাভবান নহয়। গতিকে আমাৰ দেশৰ পৰিকল্পনাবোৰ re-organisation কৰিবৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহলে আমি

যিমান চেষ্টাই নকৰো কিয় নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কৰিব নোৱাৰো।

আমাৰ আন এটা সমস্যা মাটি সমস্যা যিবিলাক সংৰক্ষিত মাটিত গৰীব খেতিয়ক সকলে বেদখল কৰিছে তাত উচ্ছেদ বন্ধ কৰিব লাগে। আৰু খেতিয়ক সকলক mechanise পদ্ধতিত খেতিকৰিবলৈ শিক্ষা ও সুবিধা দিব লাগে। মই আগতেও বিধান সভাত কৈছো যে এটা ভূমি সেনা গঠন কৰা হলে গোটেই অসমৰ প্ৰায় ৫০ হাজাৰ বিঘা মাটি সংৰক্ষিত হ'লহেতেন।

আজি আমাৰ যিবিলাক সৰু সৰু উদ্যোগ ভাত নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ কোনো Security নাই। ইয়াৰ কিবা এটা নিৰাপত্তা থকা হলে গোটেই অসমতে সদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈ অসমত ৫ হাজাৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান হ'ল হেতেঁন। আজি আমাৰ যি বিজুলি শক্তি তাক মাত্ৰ ৰাষ্টা পোহৰাবলৈহে বা আমাৰ Bathroom বা drawing room সজাবলৈহে আছে। কিন্তু ইয়াৰ সম্প্ৰসাৰণ খেতি পথাৰলৈ নিব পৰা হলেও কিছু সমস্যাৰ সমাধান হ'ল হেতেঁন।

(Bell)

সেই কাৰণে সময় থাকোতে চিন্তা কৰিব লাগে। ৰাস্তিপুৱা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত ২৫ কোটি খৰচ কৰি আমাৰ দলং হব নোৱাৰে কিন্তু সদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দৈৰ্ঘতালৈ চায় ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত ৩ খন দলং হোৱাটো বিচাৰো। যোগিঘোপা পঞ্চৰত্ন ভোমোৰাগুৰিৰ এইন দলং হলে যোগাযোগৰ বিশেষ সুবিধা হব।

(Quorum Bell

মই আৰু ১ মিনিট মান কৈ শেষ কৰিম। আমাৰ অসমত প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ ফলমুল উৎপাদন হয়, এই ফলমুলবোৰ ভালদৰে সংৰক্ষণ কৰি এইবিলাকৰ জৰীয়তে সৰুসুৰা উদ্যোগ বঢ়াব পাৰি যাৰ দ্বাৰাও নিবনুৱা সকলৰ সমস্যা কিছু সমাধান হব। আমাৰ ইয়াত নাৰিকল যথেষ্ট পৰিমাণে পোৱা যায়, কিন্তু আজি এই নাৰিকলৰ বাকলি আমি জাবৰৰ দৰে জুই লগাই দিও কিন্তু এইবোৰ নাৰীকলৰ বছী Coir matting আদি তৈয়াৰ কৰাত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি আৰু যাৰ দ্বাৰা কিছুমান উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব পাৰে। সেইবিলাকতো আমাৰ লৰাবিলাকক নিযুক্তি দিব পাৰি যাৰ দ্বাৰা আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা বহু পৰিমাণে সমাধান হব পাৰে।

Mr. Speaker— আপোনাৰ সময় মাত্ৰ ৫ মিনিট।

Shri Kamini Mohan Sarma— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশত আজি নিবনুৱা সমস্যাই গুৰুত্ব পূৰ্ণ ৰূপ লৈছে। আজি আমাৰ দেশত ১৩/১৪ লাখ শিক্ষিত, অশিক্ষিত, অৰ্দ্ধশিক্ষিত নিবনুৱা ডেকা আছে। যোৱা ২২ বছৰৰ মূৰত নিবনুৱা সমস্যাই কি ভয়ঙ্কৰ ৰূপ লৈছে, সেইটো যোৱা ৩০ মাৰ্চত বিধান সভাৰ সন্মুখত যি বিক্ষুভ প্ৰদৰ্শণ হৈ গল সেয়ে প্ৰমাণ। আজি এই চৰকাৰেই সকলো যুৱকৰে মূৰ খাইছে। মই এইটো কব খুজিছো যে আমাৰ প্ৰকৃত ভাৱে, এই নিবনুৱা সমস্যা সমাধাৰ কাৰণে যি আঁচনি লব লাগে সেই মতে আঁচিনি লব পৰা নাই। আমাৰ ব্যক্তিগত ভাবে ·আঁচনি বিলাক নলৈ সামুহিক ভাবে লব লাগে।

আজি দেশ ৰক্ষাৰ কাৰণে পুলিচ বিভাগ আছে। এতিয়া আমাৰ দেশ গঠণ কৰাৰ কাৰণে এটা "দেশ গঠণ বাহিনী" তৈয়াৰ কৰিব লাগে। দেশত ৰাস্তা বন্ধাৰ কাৰণে, দলং সজাৰ কাৰণে, মাঠাউৰী বন্ধাৰ কাৰণে, আৰু দেশৰ বিভিন্ন কামৰ কাৰণে 'দেশ গঠণ বাহিনী' গঠণ হব লাগে। আৰু আমাৰ Employment Exchange বিলাকত নাম Register নকৰি সেই নিবনুৱা লোক সকল নামৰ তালিকা প্ৰত্যেক পঞ্চায়তে পঞ্চায়তে তৈয়াৰ কৰি চৰকাৰলৈ পঠাব লাগে। আমাৰ সমষ্টিত আমাৰ লৰাই কাম নাপায়, অথচ বাহিৰৰ পৰা মানুহ আহি ইয়াত ঠিকাৰ কাম পায় আৰু সেই বিলাক কামৰ পৰা আমাৰ লৰা বঞ্চিত হৈছে। আমাৰ মানুহে গৰু গাড়ীৰে কাম কৰিবলৈয়ো কাম নাপায়। আমাৰ মাটি খান্দি মাঠাউৰী বান্ধিছে অথচ কাম বিচাৰি মানুহে হাবু দাবু খাইছে। শিক্ষিত লৰাক কাম দিব পৰা নাই। আমাৰ ইয়াত উদ্যোগ হৈছে, Petro Chemical Complex হৈছে— ২য় তেল শোধনাগাৰ হৈছে আৰু যি বিলাক হব এই সকলোতে আমাৰ শতকৰা ৮০ ভাগ লৰাক চাকৰী দিব লাগে। আমাৰ Railway Divison ৰ কথা কি হ'ল, আমাৰ ৰাইজে একো নাজানে। লগতে এই Railway Division টো কি অৱস্থাত আছে সেইটোৰ কাৰণে ৰাজ্য চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা লব লাগে। আমাৰ ব্ৰড্‌গেজ লাইন ডিব্ৰুগৰলৈকে সম্প্ৰসাৰণ কৰিব লাগে। আমাৰ যি বিলাক ব্যৱস্থাৰ সম্প্ৰসাৰণ কৰিব পৰা যায় সেই বিলাক সম্প্ৰসাৰণ কৰিব লাগে যাতে আমাৰ লৰা বিলাকে

চাকৰী পায়। আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰৰ যিটো পৰিবহন বিভাগ আছিল সেইটোও আমাৰ চৰকাৰে নিজৰ হাতৰ পৰা এৰি দিলে। এতিয়া Corporation কৰিলে। তাৰ ফলত ড্ৰাইভাৰ, কণ্ডাক্টৰ বিলাক বঞ্চিত হল। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি এটা কথা শুনি আচৰিত হব যে আজি মই ৩ বছৰ চেষ্টা কৰিও এটা লৰাক Conductor ৰ চাকৰী এটা দিব নোৱাৰিলো। গতিকে Corporation হলেও যাতে আমাৰ লৰাবিলাকে চাকৰী পায়, আমাৰ চৰকাৰে সেইটো ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আজি আমাৰ ভুমি নীতিৰ আমোল পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগে। কৃষিৰ আমোল পৰিবৰ্ত্তন হব লাগে। লগতে কৃষিৰ সম্প্ৰসাৰণ হব লাগে। আমাৰ ডেকা লৰাবিলাকক বৈজ্ঞানীক পদ্ধতিৰে খেতি কৰিবলৈ সুবিধা দিব লাগে। আমাৰ লৰা বিলাক কৃষি কামলৈ নোযোৱাৰ এটা কাৰণ হল যে কৃষক সকলে কৃষিজাত বস্তুৰ উপযুক্ত দাম নাপায়। গতিকে কৃষিজাত বস্তুত যেন উপযুক্ত দাম পায় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ দেশত অপযাপ্ত পৰিমাণে মচুৰ দাইল উৎপন্ন হয়। কিন্তু যাতে এই মচুৰ দাইল আদি নানান কৃষি সামগ্ৰিত যেন উপযুক্ত দাম পাই তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আমাৰ দেশত যি বিলাক সৰু সৰু বস্তুৰ ব্যৱহাৰ হয় সেই বিলাক আমাৰ দেশতে উৎপন্ন কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীঅতুল গোস্বামীয়ে কোৱাৰ দৰে নাৰিকলৰ পৰা হোৱা, যি বিলাক সৰু সৰু বস্তু যেনে ৰচী আদি যাতে আমাৰ দেশতে তৈয়াৰ কৰিব পাৰি তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। লগতে হিৰা, কমাৰ, আদিৰ ব্যৱসায় আদিও ৰক্ষা কৰিব লাগে ইয়াকে অনুৰোধ কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shri Biswadev Sarma (Minister Industries)— Mr. Speaker, Sir, I deem it my duty to apprise the House as to the industrial programme in our State during the Fourth Five-year Plan. Besides the Central Sector schemes, as I have detailed in the morning, the following industries we have planned for in collaboration with certain foreign Governments:—

1. Dehydration Plant at Gauhati for which we

have applied for industrial licencing.

2. Fruit Preservation and Canning Factory in Cachar.

3. We have also applied for industrial licence for manufacture of Glucose.

4. Collaboration agreement with West Germany for Power-Tillers and Agricultural Implements.

5. Industrial Licence application for the manufacture of Caustic Soda / Chlorine.

6. Technical Collaboration agreement with France for manufacture of Caustic Soda / Chlorine.

7. Technical Collaboration agreement with Japan for Synthetic Clue and Moulding Powder:

8. Technical Collaboration Agreement of Ashok Paper Mills Ltd., with France.

9. Industrial licence application for expansion of capacity by Ashok Paper Mills Ltd.

10. Industrial licence application for Vegetable Dehydration Piant from Bulgaria and Fruit Preservation Plant from Bulgaria.

11. Industrial licence application from Assam Industrial Development Corporation for Polyster Fibre.

12. Petro-Chemical Complex based on Assam Crude.

Besides these, the following industries are coming up in Assam in about one year :—

1. Class & Ceramics at Gauhati.
2. Mechanised Bricks at Gauhati.
3. Caffein at Jorhat.

4. Veneer Mills at Tezpur.

5. Khandsari Sugar Mill in North Lakhimpur.

6. Co-op. Khandsari Sugar Mill in Tezpur.

7. Calendering unit and Powerloom in Tezpur.

8. Mechanised Tannery & Timber treatment Plant in Cachar.

9. Meenaxi Wire Industries, Gauhati.

10. Expansion of Assam Carbon.

11. Co-op. Jute Mill at Silghat.

12. Rice Bran Oil Industry at Tezpur and Rowta.

13. Insecticide & Pesticide factory at Bongaigaon.

14. Misc. Industries like bakery, bricks. printing, press' Soap, Small engineering workshops etc.

Sir, recently the Supply Department has issued licence for 1500 huller and even if half of the number comes into existence than more than 2,000 people will be employed.

Sir I have made a rough estimate for these nine industries for which the application for licence is pending with the Government of India. There will be an employment potentiallty for 5000 people. The Petro Chemical Complex as per Prime Minister's statement will have an employment potentiality of 25,000 (both skilled and unskilled). This excludes expansion of Assam Cements, expansion of Namrup Fertiliser, establishment of Bokajan Cements and establishment of Central Sector Paper Mill in the Central Zone of Assam, The employment in these will be about 5,000. Thus all the industries which

are in course of approval by appropriate authorities would contribute to an employment of about 35,000 people. However most of the industries will only start employing from 1972 onwards. Besides these it will be appreciated that industries set up by the Government alone cannot solve the unemployment problem. The Government has recently amended some of the relevant provisions of the Assam Aid to Industries Act to enable it to give higher amount of loan to deserving local persons for starting small and cottage industries. The Government has also started a Credit Guarantee Scheme so that the deserving local persons with feasible and sound industrial scheme do not have to suffer for lack of funds to start industries. Most Banks are prepared to give loans on personal Security upto 75% to 80% of the capital required for starting Industries Under the Hire-Purchase system also such benefits are available for starting industries. But local youths suffer mostly from shortage of funds for initial investment. To help solve such problems a Credit Guarantee Scheme has been started by the State Government so that funds in suitable cases can be made available to enterprising local persons under the Scheme. In the case of Engineering Graduates, State Bank of India has adopted a scheme for giving loans upto Rs. 2 lakhas on personal security for starting industries, and Ministry of Petroleum and Chemicals has recently adopted a Scheme under which preference would be given to the Engineering and other unemployed Graduates in the matter of allotment of oil depots. It is hoped that local youths will

come forward to take advantage of all these facilities offered by the Government and the Banks for starting industries in the State and thereby not only help solve an unemployment problem but also contribute towards the economic progress of the State as a whole.

This is in a nutshell the programme for industrialisation of Assam, and we are trying to get more and more private participation in ind ıstries. These ore in f ›rmative stage, and that is why I have not mentioned, but the e are the industries coming up during the Fourth Plan period.

Shri Azad Ali— Paper Mill সমন্ধে কি কলে ?

Shri Bisawadev Sarma— Paper Mill যোগীঘোপাত দিছে।

Shri Maneswar Boro— ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উত্তৰ ফালে একেবাৰে বাদেই দিলে নে কি ?

Shri Biswadev Sarma— মানুহ উলিয়াওক তেতিয়া নিশ্চয় দিম।

(Voices ভূটানত মদৰ মহল কৰি দিয়ক।)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance & Labour) - Mr. Deputy Speaker, Sir, the discussion which has taken place in the House has been, I am glad to say, non-partisan, that is, from the national point of view it has been tried to look at the problem, and, in my opinion, unemployment is a problem which can be solved only if we all combine together and keep our politics aside. Some people talked about revolution and violence. I hold that revolution and violence instead of solving the unemployment problem would fail to solve the problem. If there is one problem in which violence does not help it is in the case of un-employment. Therefore, in this

matter, less we talk about revolution and violence the better. Secondly the more we combine cutting out party politics the better. It is not a very easy task to solve this problem. Government alone will not be able to do. Some people compare our economy with that of the regimented Communist economy. In our country nearly 90% of the economy is in the private sector and only 10% of the hands of the public sector. How can completely control the question of employment of the country as a whole by managing only 10% of the economy when 90% is in the hands of the private sector. We may try to control it, but control is not easy. In a democracy further difficulty is the right to chose employment. Right to choose employment is the individual's choice. Nobody has a right to dictate to individual "Thou shall take this job". I was in Shanghai and I saw a train going out, and I was told that students and teachers were being sent by that train. I asked as to where they were going. The reply was that they were going to the villages. Those were students and teachers and why they were going. The reply was that they had been sent for agricultural work. In a Communist country that is possible. They were ordered and they had to go, but in our case we tried to make compulsory one year's service in the rural areas for the doctors before they get their degree, but we did not succeed because they would not agree. That is the difficulty in a democracy where neither the economy is under our control nor the choice of jobs is at our control. For instance it is said that the Government

shall give employment to everybody, but the question is if Government gives employment will the people take it ? Therfore, in a democracy utmost co-operation will be necessary so that by trial and error, by give and take, we are trying all the time to create employment, and at the same time trying to actciate people for employment. What I am saying is real hard fact. Hon'ble Members had said that all the blame for failure to solve the unemployment problem lies with the Government. I take the blame. But only to say that the Government is to be blamed for non-creation of jobs and our job is done, I think, that also is not correct. It would be necessary to fit in the psychology of the people for current jobs. Afterall what is happening ? We are gradually emerging from a feudalistic economy to a modern industrial economy. What does that change imply ? Everybody knows that capitalism destroyed feudalism because it was more efficient, and have because capitalism can not solve it problem therefore, it is to be destroyed. When we are going to industrial system it is necessary to create efficiency. Therefore, it is not possible to have a proper industrial system unless the whole psychology of the country is changed towards higher efficiency. Just to the people that Govt. by some sout of a protective device can reserve jobs cover is short this can be told to the Govt. but should not be told when people to the people you sh ould say well, look hear, hard days are coming, hard days of competition are ahead of you, and therefore you must prepare for the competition

so that you may establish a mark in the society. So, when subject is debated proper direction to the various sectors who are responsible for jobs and job evaluation should be correctly directed. That means to the job seekers we must tell them their duty— hard work is ahead, hard competition is ahead. Similarly to the Govt. it must be said that there may be transition period in which sufficient protective devices may be evolved and to the extent Govt. is able to evolve that should be done. Next question is how does employment arise ? It is a very important question. Employment means investment. I was just calculating that in the course of the fourth plan and the backlong the total requirement of jobs comes to 13 lakhs. That means if we create 13 lakhs job potential in that case we would be able to make up both for backlog as well as new entrants to the labour force. Supposing we want to create 13 lakhs jobs— now for one man in an industry atleast twenty thousand rupees' investment is necessary before a job is created for him. So, if we multiply this 13 lakhs by 20,000 then it comes to 26.00 crores— that is necessary for creating so much of jobs in the urban sector. Now, let us take the rural sector. Supposing we want to fit in 10 lakhs persons in agriculture. Now 10 lakhs person means 2 lakhs families. If we say that 20 p. c. of the family is in the secondary and tartiary sector in the rural areas then the land requirement to made for 1 lakh 16 thousand familes. Now multiply this—....... (interruption)........

Shri Debeswar Sarmah— কিহৰ নিমিত্তে বিভীষিকাৰ সৃষ্টি কৰিছে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— বিভীষিকাৰ সৃষ্টি কৰি সদায় দেখাত আত্মগোপন কৰিছে।

Shri Debeswar Sarmah— মই নাহিলেই ভাল। আহিলেই কান খন ভহতহাই থাকে।

দৰং কলেজত Relapse কৰিছে। এইবিলাক এটা খিভীষিকাৰ সৃষ্টি হৈছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— বিভীষিকাৰ সৃষ্টি কৰি আপোনাক মই বিশৰূপ দৰ্শন কৰাব খোজা নাই। ভোটাতৰাৰ দৰে জিলিকি থকা সত্য কথাটো কৈছো। পাহৰা কথা সোৱৰাই দিয়াৰ বাবে ভাল পাইছো। আমাৰ Industry, Agriculture কৰিবলৈ হলে মূলধন লাগিব। The hon. Member himself says that we have no Capital. Investment কৰিব লাগিব। Co-operative Development হবলৈ হলে Resource লাগিব। অসম চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰিছে, সেই মতে মোনে প্ৰতি আঠ অনা জমা থাকিব।

Md. Shamsul Huda— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ হিচাবটোত অলপখেলি মেলি হৈছে নেকি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— মই এটা ধাৰণা কৰি কৈছো। Project Report কৰিলে তেতিয়া ঠিক মতে কৰা হব Petro Chemical Complex ৰ কাৰণে ৯০ কোটি টকা Invest কৰা হব আৰু তাত job কৰা হব। এইটো এটা কথা হৈছে।

গতিকে Capital নহলে আমাৰ অসুবিধা হৈছে। একালে চাহ বাগিছা আনফালে Petrol, Limestone, Bamboo এই বিলাকৰ Industry কৰি job উলিয়াবলৈ হলে তাতো Capital Invest কৰিব লাগিব। আমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই ঠিকেই কৈছে — যে Industry কৰিবলৈ হলে Capital লাগিবই। Refinary এটা হলে আৰু টাউন বিলাকত কিছুমান Industry যদি হয় তেতিয়াহলে job ওলাব সঁচা কথা কিন্তু সেই হিচাবে টকা Invest কৰিব নোৱাৰিলে সিও এটা সমস্যা হব। টাটা নগৰত Direct Employment

ৰ ফলত তাৰ ৭ লাখ জনসংখ্যাৰ ভিতৰত ৩ই লাখে তাত কাম পাইছে।

সেই কাৰণে আমাৰ যিবিলাক Plane সেই Plane বিলাকৰ যিটো Employment Poteutial তাত ৳ অংশ On Agriculture বাকীখিনিৰ Secondary Employment ৰ ভিতৰত। ইয়াৰ ওপৰি Refinary বা Petro Chemical বা আন Industry হলে তাত ২৫ হাজাৰ মানুহৰ Employment Peteutial হব। তাত বেলেগ ঠাইৰ মানুহো থাকিব। যিহেতুকে আমাৰ ইয়াত Trained মানুহ কিছুমান বিষয়ত নাই।

তাৰ কাৰণ আমাৰ ডাঙৰ কথা হল Capital ৰ দৰকাৰ আৰু এই Capital বাহিৰৰ পৰা নাহে। Capital ৰ কাৰণে......

Md. Samshul Huda— শোষণৰ সুবিধা কমি গ'ল নেকি ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— শোষণৰ সুবিধা কমা নাই। Capital ৰ কাৰণে যদি আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক Influenec কৰিব নোৱাৰো তেতিয়া হলে Public Sector য়েই হওঁক বা Private Sector য়েই হওঁক সোনকালে উদ্যোগ গঢ়ি তোলা টান হৈ পৰে। এতিয়া আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰীয়ে কলে যে যিমানবিলাক Plane কৰিলে সেইবোৰ directly Industry কৰিবলৈ সিমান টকা নাই। এই public sector ত Industry কৰিবলৈ আমাক ২৪ হাজাৰ কোটি টকাৰ দৰকাৰ আৰু private sector ত কৰিবলৈ ১০ হাজাৰ টকা দৰকাৰ। কিন্তু এই টকা আমি পাম কত ? বাজেটত Industry তেই যদি বেচি টকা ধৰা হয় অইন Head ত আপেক্ষিক গুৰুত্ব বাঢ়ি যাব। গতিকে Tempo create কৰি ভাৰত চৰকাৰক এই ডাঙৰ ডাঙৰ Public বা Private Sector ৰ নিচিনা উদ্যোগবোৰৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰিব লাগিব। যেনে ধৰক Petro Chemical Complex আমি Demand কৰিলো কিন্তু তাৰ কাৰণে আমাৰ নামত Tempo ও থাকিব লাগিব। এতিয়া আমি যিবোৰ Industry কৰিব বিচাৰিলো যেনে Cement, Paper Mill, Oil, বা Bemboo Industry ইত্যাদি সেইবোৰ যদি আমি এবাৰ Start দিব পাৰো সেইবিলাকৰ গতিটো বাঢ়ি যাব। এতিয়া ধৰক Plywood factory হ'ল, কিন্তু আমি কাঠ যোগাব নোৱাৰো। আজি আমাৰ উৎপাদিত বস্তু আমেৰিকালৈ গৈছে।

Md. Shamsul Huda -- গতিকে পাতৰ সুবিধা কৰি দিয়ক।

(বিপুল হৰ্ষধ্বনী)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— মাননীয় সদস্য শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে— এইটো ক'ৰ পৰা কটা যায় তাক চাবলৈ ফৰেষ্ট বিভাগ আছে।

Shri Debeswar Sarmah— অধ্যক্ষ মহোদয় আঠুৱাৰ তলত ম'হ মাৰিবলৈ আমাক বন্দুক লাগে গতিকে কেনেকৈ Supervise কৰিব। (বিৰাট হাঁহাকাৰ একো শুনা নাযায়)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— সেইটো কৰিলে দেখোন Industry নাইকীয়াই হব। গতিকে কঠোৰ ব্যৱস্থা লব লাগিব।

Shri Debeswar Sarmah— উপাধ্যক্ষ মহোদয় অনৰ্থক কথাকৈ সদনৰ সময় নষ্ট নকৰো গতিকে আচল কথালৈ আহোচোন ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— যি নহওক Capital ৰ দৰ্কাৰ হয়। আমাৰ অসম চৰকাৰে তাৰ বাবে যত্ন কৰি আছে।

হয়, হয় কেতিয়াবা Capital জমা থাকিলেও কাম নহয়। ধৰক তেজপুৰত Sugar Mill ৰ কাৰণে ২৯ লাখ টকা আছে। টকা থাকিলেও কেতিয়াবা আন কিছুমান বস্তু পাবলৈ টান হয়।

(Voices— Paper মিলৰ কথা কওঁক)

Shri Premadhar Bora – Paper Mill সম্পৰ্কে ভাৰত চৰকাৰে কি Statement দিছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— 4 licences were issued and more of them was fructified. যি হওঁক এই Industry বিলাকৰ যিটো production ৰ উপলক্ষ্য সেইটো যদি কৃতকাৰ্য্য হয়, তেতিয়াহলে আমাৰ পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত যথেষ্ট চাকৰি হব, Directly বা Indirectly হলেও কিছুমানে তাত স্বীকৃতি পাব আৰু তেতিয়াহে আমাৰ un-employment সমস্যাটো সমাধান কৰিবলৈ সুবিধা হব। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত যিবিলাক ব্যৱস্থা অতি সোনকালে হব লাগিছিল সেই বিলাক সোনকালে নহ'ব পাৰে। আজি এটা ল'ৰা মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল আৰু মোক কৈছিল যে ৫০০০ হেজাৰ টকা জমা দিলেহে তেওঁ কামটো কৰিব পৰা হব বুলি কলে। আমি সুধিলোঁ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— Hindi Reporter absent.

Shri Hiralal Patwary— মই কব খুজিছোঁ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে অসুবিধা হোৱাৰ কাৰণে জেইলতো কিছুমান দিব লগীয়া হৈছে। এইটো কথা সঁচা নহয়। সেইটো জেইলৰ বাহিৰতহে কৈছিল। গতিকে এই গোটেই কথাই abnormal.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— তাৰ পাছত এইটো ঠিক যে ১৯৬৬-৬৭ চনত অসমৰ বহুতো ঠাইত বিজুলী শক্তি দিয়া হৈছে কিন্তু যিবিলাক ঠাইত আগৰে পৰা আছে সেই বিলাকত নতুনকৈ দিয়া নাই। কিন্তু ১৯৬৭-৬৮ চনত আমাৰ যিমান অনুদান আছিল, এতিয়া কিছু কম হৈছে।

তাৰ পাছত মুৰ্গীবোৰৰ যিটো ব্যৱস্থা আছে, তাত ব্যৱসায়ী সকলে কিছু লাভবান হব পাৰে আৰু চৰকাৰেও কিছু নহয় কিছু কাৰ্য্যকৰী কৰিব পাৰে। কিন্তু এই বিলাক শিল্পৰ কাৰণে উচ্চ শিক্ষা লবলৈ আমাৰ ল'ৰাবিলাকক বাহিৰলৈ নিব লগা হয় আৰু ভাল ল'ৰা পালে বা বাহিৰলৈ ট্ৰেইনিং লবৰ ইচ্ছা থাকিলে কোনোবাই বাহিৰলৈ পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সেই বিলাকত কিছুমা টকা আগতীয়াকৈ জমা দিব লাগে আৰু কোনোবা মহাজন বা Bank ৰ পৰা Loan লৈ ল'ৰাটোক বাহিৰলৈ পঠাবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তেনে কৰিলে আমাৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যোৱাৰ সম্ভাৱনা বহুতো আছে!

Shri Premadhar Bora—আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে State Bank ৰ লগত সহযোগ কৰিলে ঋণ পোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। কিন্তু মই এটা ল'ৰাক বাহিৰলৈ পঠাবৰ কাৰণে State Bankৰ লগত সহযোগ কৰিও নোৱাৰিলোঁ। আন কি D.C. ক লগত লৈও Agust মাহত নাৰায়ণ পূৰৰ এটা ল'ৰা কাৰণে State Bank লৈ গৈছিল। তাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে মই এইখন পঢ়ি দিও যে— With reference to your discussion that you had with us or the 2nd of January. we have sintably

advised the North Lakhimpur Agent to shatter..........

Mr. Deputy Speaker— Mr. Bora, please give that to him.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— তাৰ পিছত দুমাহ Survey কৰাৰ পিছত দেখা গ'ল যে যিবিলাকৰ আগৰ Capital আছিল তেওঁবিলাকে ব্যৱসায় কৰিম বুলি কোৱাত loan দিব পৰা যাব — যদি তেওঁবিলাকৰ Captial দেৰ দুই লাখ টকা আছিল। বিহপুৰিয়া আৰু নাৰায়ণপুৰতো এইটো Report কৰিছিল। যি সকল Engineer, Overshar বা তেনে ধৰণৰ কাৰীকৰী লোককো loan দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। সৰু দোকান পোহাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক সকলোকো loan দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় আৰু ৩ দিনৰ ভিতৰতে ঘুৰি Report লৈ Development Officer এ মোলৈ লিখিছিল। চিঠিখন মোলৈ Refer কৰক। তেজপুৰৰ লৰাইও সুবিধা পাইছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীশৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াৰো আগ্ৰহ থকা হলে উপকাৰত আহিলহেঁতেন। আৰু তাৰ প্ৰমাণ দেখিছো। কাগজখন ঘুৰাই দিছে।

Shri Giasuddin Ahmed— এই সমন্ধে আমাৰো অলপ অভিজ্ঞতা আছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi – মাননীয় সদস্য সকলৰো যে অভিজ্ঞতা আছে সেইটো মই অস্বীকাৰ নকৰো। সেইকাৰণেই Bank Nationalization ৰ লগে লগেই যে সকলো আসোঁৱাহ মৰি গৈছে সেইটো কোৱা নাই। কিন্তু এইটো কৰাৰ ফলত ক্ৰমান্বয়ে সুচল হৈ আহিব। সুচল হলেও অভিজ্ঞতা জ্ঞানৰ অভাবে ইয়াত বাধা দিব পাৰে। সেইকাৰণেই Bank আৰু ৰাইজৰ মাজত সহযোগ বঢ়াবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিলে এই বাধাবোৰ সোনকালে আঁতৰিব। সকলো মানুহৰে Security একেবাৰেই নাই বুলি কব নোৱাৰো। গাৱঁৰ যি বিলাক মানুহৰ Security আছে তেওঁবিলাকে Loan পোৱাত তাৰাতাৰি হব। গাৱঁত Security নোহোৱা মানুহ একেবাৰেই নোহোৱা নহয়। হলেও কিছুমান কিছু Resource নোহোৱাকৈ মানুহে Industry কৰিবলৈ যাব নোৱাৰে। Prolitarianization Process এটা আছে। এই Prolitarianization Process মতে যি বিলাক খেতিয়কৰ

* Speech not corrected

খেতিৰ মাটি শেষ হৈ যাব— এই process মতে তেওঁলোক পুনৰ খেতিয়ক হব নোৱাৰে। তেওঁলোক পুনৰ শিল্পৰ পৰা যদি আকৌ পুনৰ খেতিলৈ নামিব খোজে তেতিয়াও তেওঁলোক খেতিয়ক হব নোৱাৰে। তেতিয়া তেওঁলোক মজদুৰ হৈ যায়। এইদৰেই মজদুৰ হৈ আছে। অসমত এই Prolitarianization ৰ নিয়মৰ ওলোটা মতে মাটিহীন খেতিয়কক ৩/৬ বিঘা মাটি দি খেতিয়কৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। Irrigation নোহোৱাকৈ ৩/৬ বিঘা মাটি দিয়েই কেৱল খেতি কৰিব নোৱাৰি। গতিকে এই Prolitarianization ৰ নিয়ম মতে অসমৰ Irrigation ৰ সুবিধা নথকা মাটি দি খেতিয়ক কৰিব নোৱাৰি।

Shri Sailan Medhi— এইটো economics ৰ lecture ৰ নিচিনা হৈছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— সময়ে সময়ে মাননীয় সদস্য সকলৰ internertion এ মোক বেছ inspiration দিয়ে।

Mr. Deputy Speaker— কিমান সময় লব ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— ৫ মিনিট মান আছে আৰু।

Shri Atul Chandra Goswami— আপোনাৰ lecture বহুত দিনেই শুনা নাই। ৫ মিনিট নেলাগে দহ মিনিট হলেও শুনিম।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— আমাৰ শ্ৰীমতিলাল নায়ক ডাঙৰীয়াই যে কৈছে যে আমাৰ শ্ৰীবিজয়চন্দ্ৰ ভাগৱতী দিল্লীৰ পৰা M. P. ৰ পদত থকাৰ পিছত ইয়ালৈ কিয় আহিল। তাত থকা হলে অন্ততঃ ৪০০/৫০০ শ টকা পাব পাৰিলেহেঁতেন। এইটো এটা ব্যক্তিগত আক্ৰোশ।

Shri Dulal Chandra Barua— ইয়াত আমাৰ কি ব্যক্তিগত আক্ৰোশ থাকিব পাৰে। তেখেত ইয়াত Chief Minister হবলৈকে আহিছেনে নাই Finance Minister হবলৈকেই আহিছে সেইটোত আমাৰ কি আছে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— শব্দত সপোনৰ প্ৰয়োগ হৈছে। ভাগৱতী socialism কৰিবলৈ তাত গৈছিল। Capitalism কৰিবলৈ তাত যোৱা নাছিল আৰু এতিয়াও তেখেত ইয়ালৈ আহিছে সমাজ

বাদ কৰিবৰ কাৰণেহে— Capitalism কৰিবলৈ নহয়। কাৰণ শ্ৰীভাগৱতী হৈছে Socialism ত বিশ্বাস থকা মানুহ।

Shri Dulal Chandra Barua— মন্ত্ৰী হবলৈ যোৱাটো এটা শিল্প নহয় জানো?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— মন্ত্ৰী হবলৈ যোৱাটো আটাইতকৈ ডাঙৰ শিল্প। M. L. A. হবলৈ যোৱাটোও এটা ডাঙৰ শিল্প। Man and matters ৰ লগত deal কৰিবলৈ যোৱাটো এটা কম শিল্প নহয়। তেখেত সকলো শিল্পী আৰু আমিও শিল্পী। এই দুই শিল্পীৰ মাজত পৰি মাজৰ বিবিণাৰহে মৰণ হব।

Shri Hiralal Patwary— Application দিও চাকৰী দিব নোৱাৰা বিলাকক চাকৰি পাব নোৱাৰা বিলাকে কি ভৱিষ্যতে আৰু চাকৰি নেপাবইনেকি? চৰকাৰে তাৰ ভৱিষ্যতে ব্যৱস্থা নকৰিব নেকি?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— মাননীয় সদস্য সকলে কৈছে যে গৱৰ্ণমেণ্টৰ employee ৰ সংখ্যা কমি গৈছে। ১৯৫৮ চনৰে পৰা ১৯৬৮ চনলৈকে অসমত চাকৰিৰ সংখ্যা ২ গুণ কমি গ'ল। ৪০ হেজাৰৰ পৰা ৮০ হেজাৰ নিবনুৱাৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালে। কিন্তু সেই হিচাবে কাম ইমান বঢ়া নাই। যিটো হিচাবত কাম বাঢ়িব বুলি ভাবিছিলো সেই হিচাবে বঢ়া নাই। গতিকে বহুতো বিভাগত কাম নোহোৱা অফিচাৰৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছে।

Shri Debeswar Sarmah— Corporation পাতক।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— যদি Corporation কৰিলে কাম-চাম বাঢ়ে তেন্তে তাকে কৰিব পাৰো। এতিয়া কাম-চাম বঢ়া নাই। অদূৰ ভৱিষ্যতেও আৰু চৰকাৰে নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাৰ কোনো আশা নাই। এতিয়া এইটো এনে এটা পৰ্য্যায়ত উপস্থিত হৈছেহি যিটো অৱস্থাত কৃষি সম্প্ৰসাৰণৰ কাৰণে মাটি-চাত্তি খুলি দি কিছুমান মানুহক বৰ্হিৰলৈ যিটো সুবিধা দিয়া হৈছে সেইটো উপযুক্ত হব বুলি ভাবিব লাগে। কিছুমান মানুহক intensive cultivation ৰ কাৰণে মাটি দিব লাগিব।

Shri Bhubanaswar Barman— এই কল্পনাবিলাক full fill কৰিবলৈ হলে তেখেতক ভৱিষ্যতেও মন্ত্ৰীত্বত ৰাখিব লাগে।

Mr. Deputy Speaker— I think we should sit for another 15 minutes to dispose of the matter.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi – মন্ত্ৰীত্বত ৰাখিব নেলাগে। আমাৰ নিছিনা বহুত মন্ত্ৰী আহিব আৰু যাব। কিন্তু পৃথিৱীৰ সব বস্তু সেই একেদৰেই থাকিব।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya— The matter has become too light. As a matter of fact, the problem is not really so light ! So, let us be a little serious.

Shri Maneswar Baro— আমাৰ যি বিলাক লৰাৰ চাকৰী ক্ষেত্ৰত বয়স পাৰ হৈ গৈছে – তেওঁলোকেতো ভৱিষ্যতে চাকৰী নেপাব। তাৰ কাৰণে কি ব্যৱস্থা লব ? চাকৰীৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ বয়স বঢ়াবনে বা অন্য কোনো ব্যৱস্থা এই বয়স পাৰহৈ যোৱা লৰাবিলাকৰ Protectionৰ কাৰণে লব নে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— ভৱিষ্যতে এই সকলক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা চাকৰি দিয়াৰ সম্ভাৱনা কম। Self-employment ৰ বাহিৰে উপায় নহব। সেই কাৰণেই Self-employment ৰ সুবিধাৰ কাৰণে চৰকাৰে ২.৫ লাখ টকাৰ এটা Grant Scheme ৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। শিল্প ক্ষেত্ৰত আগ্ৰহ থকা সকলকহে এই Grant Scheme ৰ পৰা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। Technician, Engineer, আদি লোক সকলে ব্যক্তিগত Security ত ৭ হেজাৰ ৫০০ টকা loan পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। শিল্প জ্ঞান থকা সকলৰ কাৰণে loan ৰ ভাল ব্যৱস্থা আছে। তাৰ ভিতৰত Higher Purchage Scheme ও আছে শিল্প সম্বন্ধীয় কোনো যন্ত্ৰপাতি কিনিবৰ কাৰণে। গতিকে scheme কেইবাটাও আছে যাতে এটা নহয় এটা scheme ত সোমাই পৰিব পাৰে। Technician বিলাকৰ কাৰণে Security নোহোৱা কৈও Bank advance দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে।

কিন্তু শিল্পৰ পৰা Agricultural Procese টো বেলেগ। ভাৰতৰ অন্যান্য জেগাতকৈ অসমতেই irrigation Development খুউব কম হৈছে। অন্যান্য প্ৰদেশত শতকৰা ২৫% ভাগ মাটিয়েই irrigated Perennial irrigation

System একেবাৰেই নাই। বৰষুণ দিয়াৰ সময়তেহে irrigation ৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু খৰালী পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা নাই। অন্য State ৰ তুলনাত আমাৰ State ত irrigation 20°/. কম।

(Noise)

এই irrigation system কমহোৱা কাৰণে আমি সকলো ধৰণৰ Crops ইয়াত বঢ়াব পৰা নাই।

গতিকে এই অৱস্থাত কেনেকৈ Crops বাঢ়িব। এতিয়া চাওঁক পাঞ্জাবৰ যিটো ভাক্ৰা নাঙ্গল বান্ধ সেইটোৰ পৰা multi purpose irrigation কৰিব পাৰিছে। ঠিক তেনেকৈ যদি Perenial irrigation কিছুমান অসমত কৰিব পৰা যায় তেনেহলে কৃষিত আমি যথেষ্ট আগবাঢ়িব পাৰিম আৰু তাৰ কাৰণে চেষ্টা চলাই আছো।

Electricity খেতি পথাৰ লৈ যে সম্প্ৰসাৰণ কৰিব পৰা নাই এই কথাত মাননীয় সদস্যৰ লগত একমত এইটো কৰিব নোৱাৰাত অসমৰ ডাঙৰ লোকচান হৈছে। ইয়াৰ সম্প্ৰসাৰণৰ চেষ্টা কৰি থকা হৈছে আৰু Scheme আদিও বিচৰা হৈছে।

Mr. Deputy Speaker— Mr. Tripathi, I hope you are finishing because they have also the right of reply.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi— Sir, in this matter there is no end. So we will have continuous discussion on the budget debate also.

Mr. Deputy Speaker— Do you want to reply to-day ?

Shri Promode Chandra Gogoi— Yes.

Mr. Deputy Speaker— Can you finish within five minutes ?

Shri Promode Chandra Gogoi— Yes, I will finish within five minutes.

Shri Promode Chandra Gogoi— উপাধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া বিষয়টোৰ ওপৰত যি গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল, সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব সেই পৰ্য্যায়ত নাই।

তেখেতে কৈছে আমাৰ সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত নীতিগত প্ৰশ্ন তুলিছে—যুদ্ধ আৰু violence দুয়োটা কথা একে নহয়। যি সকলে সমাজ ব্যৱস্থাক বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে দেখিব সমাজ এফালে থাকিলে তাৰ কাৰ্য্য কলাপ আনফালে। ইয়াৰ এটা পৰিবৰ্ত্তনৰ দৰকাৰ। গতিকে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত কেতিয়া কোন পথ গ্ৰহণ কৰিছে সেইটো নিৰ্ভৰ কৰিব বাস্তৱ দৃষ্টি ভঙ্গিৰ ওপৰত। তেখেতে কৈছে যে সমস্যা সমাধানৰ কৰাৰ কাৰণে বিশেষকৈ উদ্যোগৰ দৰকাৰ আৰু উদ্যোগ কৰিবলৈ মূলধনৰ প্ৰয়োজন। কথাটো সঁচা, কিন্তু বৰ্ত্তমান চৰকাৰে নিশ্চয়কৈ জনাব পাৰিবনে মুলধন থকাটো কেইটা উদ্যোগ কৰিব পাৰিছে ? অভিজ্ঞতাৰ পৰা এই কথা কব পাৰো যিবোৰ বিভাগ জন সাধাৰণৰ বেছি ওচৰ চপা যেনে সমবায়ৰ কথাকে কৈছো, সমবায়ৰ যোগেদি সম্প্ৰীতি বাঢ়িব আৰু আনহাতে আমাৰ দেশত উৎপাদন বাঢ়িব কিন্তু সমবায়ক যিমান টকা দিয়া হৈছে সেই আটাইবোৰ খৰছ কৰিব পাৰিছে জানো ? লক্ষ লক্ষ টকা সমবায় বিভাগে Surrender কৰিছে। চিকিৎসাৰ কাৰণে আমাৰ মানুহে হাঁহাকাৰ কৰি মৰিছে কিন্তু জন স্বাস্থ্য বিভাগে টকা খৰছ কৰিব নোৱাৰি ৩০ লক্ষ টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক Surrender কৰিব লগীয়া হৈছে। আমাৰ শিক্ষা বিভাগ যি বিভাগত স্কুলত লৰা বহিবলৈ ঘৰ দুৱাৰ নাই তেনে বিভাগেও লক্ষ লক্ষ টকা Surrender কৰিব লগীয়া হৈছে। গতিকে কেৱল মুলধনৰ কাৰণেইযে উদ্যোগ হোৱা নাই সেইটো নহয়। উদ্যোগৰ কাৰণে মুলধন লাগে হয় কিন্তু যিখিনি মুলধন আছে তাক নিয়োগ কৰি যথাযথ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিছে নে নাই কিন্তু দেখা যায় আমাৰ চৰকাৰে পৰা নাই। সেই কাৰণে যিটো সমস্যা উৎথাপন হৈছে সেই বিষয়ে এটা কথা মই চৰকাৰক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোই যে এই সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ নজৰ দিব লাগিব। এই সমস্যা কেৱল আমাৰ ৰাজ্যিক সমস্যাই নহয় এইটো সৰ্ব্ব ভাৰতীয় সমস্যা! আজি দেশত অৰ্থনৈতিক অৱস্থাই যি তিব্ৰতা লাভ কৰিছে পৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়ে নানা সময়ত নানা সমস্যাই দেখা দিছে। ১৯৩৫ চনত জাৰ্মানত ফেচিবাদৰ জন্ম হৈছিল। National Socialism ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ফেচিবাদৰ জন্ম হৈছিল।

Speech not Corrected

তাৰ পিচত আমি দেখিছো বম্বেত শিৱমেলা হৈছে। ইয়াৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি মহাৰাষ্ট্ৰত নিৰনুৱা সমস্যা সমাধান হব। তেওঁলোকে আজি দুখীয়া সকলৰ বাবে বিবেচনা কৰাৰ বাবে শিৱমেলাৰ জন্ম হৈছে। তাত এনেকুৱা কিছুমান ভিত্তি বিবেচনা কৰি সেই মতবাদৰ সৃষ্টি হব পাৰিছে। কিন্তু আমাৰ প্ৰদেশত কি মতভেদ লাভ কৰিছে, সেই বিষয়ে পুনৰ আলোচনা নকৰো। আমাৰ প্ৰদেশত Petro Chemical Complex ৰ ক্ষেত্ৰত ২৫ হাজাৰ নিয়োগৰ কথা কৈছে। এইটো ভাল কথা। ভৱিষ্যতেও যিবিলাক উদ্যোগ আমাৰ প্ৰদেশত প্ৰতিষ্ঠা হব, সেই উদ্যোগ বিলাকত আমাৰ প্ৰদেশত বসবাস কৰা মানুহৰ নিয়োগৰ নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ সৰহ সংখ্যক নিৰনুৱাৰ নিয়োগৰ যাতে ব্যৱস্থা কৰিব পৰা হয়, এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আমাৰ প্ৰদেশত যিবিলাক উদ্যোগ হবলৈ উলাইছে, সেই বিলাক উদ্যোগ আমাৰ দেশৰ লোক সকলক প্ৰশিক্ষণ আদি দি চাকৰিৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ চৰকাৰৰ দায়িত্ব আছে। তেনে ব্যৱস্থা যদি কৰা নহয়, তেন্তে আমাৰ লোক সকল নিৰনুৱা সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লাগিব।

Shri Dulal Chandra Barua – উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই সদনৰ সদস্য সকলক ধন্যবাদ দিছো। ইয়াত যি বিষয় বস্তুৰ ওপৰত আলোচনা চলিছে সেইটোত সকলোয়ে গুৰুত্ব আৰোপ কৰি সমস্যা সমাধান কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰাৰ বাবে সকলোকে ধন্যবাদ জনাইছো। কিন্তু এটা কথা মই কব বিচাৰিছো যে আমাৰ ইয়াত বহুতো কথা আলোচনা হয় কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত সেই বিলাক হৈ নুঠাত বৰ দুখৰ বিষয় হৈ পৰিছে। আমাৰ দেশত কাগজ কলৰ কাৰণে যিমানখিনি বস্তুৰ দৰকাৰ সেইখিনি অসমত উভৈনদী হৈ আছে কিন্তু ভাৰতবৰ্ষৰ অন্যান্য যিবিলাক প্ৰদেশ সেই বিলাক প্ৰদেশত এই বস্তুবোৰ নাই। দুখৰ বিষয় এই ২২ বছৰত উদ্যোগ গঢ়ি নুঠিল। আমি স্বীকাৰ কৰিব লাগিবযে আমাৰ ৰাইজৰ অন্নসংস্থানৰ কাৰণে আমাৰ মন্ত্ৰী সকলেই হওক ৰাবাহিৰৰ যি কোনো partyয়েই হওক সকলোয়ে ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিব লাগে বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। কিন্তু প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়াৰ পিছতো কোনো ক্ষেত্ৰতে আগবাঢ়িব পৰা নাই।

আজি নিৰনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবৰ কাৰণে আন্দোলন হোৱাটো অনিবাৰ্য্য প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। তাৰ পিছত চৰকাৰে কব যে নক্সালবাদীৰ তৈয়াৰ হৈছে। তাৰ পিচত আমাৰ যিবিলাক উদ্যোগ গঢ়াৰ কথা আছে, তাত

* Speech not correted

যাতে আমাৰ লৰা-ছোৱালীয়ে চাকৰি সম্পৰ্কত নিৰাপত্তা পায়, তাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে দৃঢ়ভাৱে লব লাগিব। তাৰ লগে লগে মই কব বিচাৰিছো যে O.N.G.C. আদি যিবিলাক উদ্যোগ হৈছে, সেইবিলাকত অন্যান্যৰ উপনিৱেশ তৈয়াৰ কৰা হৈছে আৰু আনহাতেদি আমাৰ লৰাই চাকৰিৰ পৰা বঞ্চিত হব লগা হৈছে।

তাৰ পাছত চৰকাৰে নীতিগত ভাৱে যি বিলাক উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব খুজিছে সেই বিলাকত আইন প্ৰনয়ণ কৰি বহিৰাগত লোকক বহিষ্কাৰ কৰি সেই ঠাইত উপযুক্ত স্থানীয় লোক নিযুক্ত কৰিব লাগে। যদি সেইটোৱেই নহয় তেতিয়া হলে কেতিয়াওঁ চৰকাৰে ৰাইজৰ পৰা সহযোগ নাপাব। গতিকে মই অনুৰোধ কৰিছো যে আমাৰ যিবিলাক India Air Lines Corporation আছে সেই বিলাকত ৫জন মান মানুহ আছে। ঠিক সেইদৰে Railway অনুস্থান বিকাকত আমাৰ স্থানীয় মানুহৰ সংখ্যা অতি কম। গতিকে Extraordinary order pas কৰি যাতে আমাৰ যি স্থানীয় লোক আছে তেওঁ লোক চাকৰীৰ পৰা বঞ্চিত নহয় তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আৰু এটা কথা দুখেৰে জনাৰ লগীয়া হৈছো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আলোচনা হয় যে "oppoistion for opposition say" এই ধৰণে একতা নোহোৱাৰ কাৰণে আমাৰ দেশৰ লোকসকলে Suffer কৰিছে। চৰকাৰে যদি এই ধৰণৰ খেলি মেলিৰ সৃষ্টি কৰি উন্নতি কৰিবলৈ যায়, তেনেহলে মহা ভুল কৰা হব। মই T. A. D. Minister ক অনুৰোধ কৰিছো যাতে সকলোকে সমভাৱে ভাবে। আজি উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান পকেট ৰাচি লোৱা হৈছে। ৰায় চৌধুৰীয়ে Scheme খন ভালকৈ পৰিচালনা কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে তিনি লাখ টকা Lapse কৰিব লগা হল।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি তিনিলাখ টকা Lapse কৰিছে। এই দৰে চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিয়া বস্তুটো হেৰুৱাই দিলে। নিৰনুৱা বুলিলে অকল শিক্ষিত নিৰনুৱাই নহয়, আমাৰ গাৱেঁ ভুঞে কৃষি আদিও বা অন্যান্য ক্ষেত্ৰত যি সকল আছে, সেই সকলোকে বুজায়। গতিকে যদি আমি সকলো এক গোট হৈ দৃঢ় ভাৱে সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰো, তেতিয়া দেশৰ উন্নতি কৰা হব। এই ধৰণৰ Policy কৰি চৰকাৰে কেন্দ্ৰৰ লগত যোগাযোগ কৰি প্ৰশিক্ষণ ইত্যাদিৰ ব্যৱস্থা কৰে, তেন্তে নিৰনুৱা সমস্যা সমাধান কৰাত সহায় কৰিব।

Mr. Deputy Speaker – Order, Order Please. The House stands adjourned till 9 A.M. tomorrow.

Adjournment

The Assembly then adjourned till 9 A.M, on Friday, the 10th April 1970.

U. Tahbildar.
Secretary.
Legislative Assembly, Assam

Shillong.
The 9th April, 1970